

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΕΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
**ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ
(ΑΚΤΗ ΔΥΜΑΙΩΝ)**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ: ΤΣΙΚΟΥΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΒΙΣΚΑΔΟΥΡΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΑΤΡΑ – 23/09/2010

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η συγκεκριμένη εργασία πρόκειται να ασχοληθεί με την μελέτη κατασκευής θεάτρου στην Πάτρα. Θα αναπτυχθεί κυρίως ο τρόπος σχεδιασμού αλλά θα εμπλουτιστεί και με διάφορες κατασκευαστικές λεπτομέρειες εξηγώντας τους λόγους των επιλογών μας. Πρόκειται για μία κατασκευή η οποία με βασική λειτουργία αυτή του θεάτρου, παρέχει και άλλες υπηρεσίες όπως αυτές ενός εκθεσιακού χώρου, μιας βιβλιοθήκης που διαθέτει και αίθουσα προβολής video, μιας αίθουσας έκθεσης θεατρικών κουστουμιών αλλά και μιας καφετέριας.

Αυτή η μελέτη σχεδιάστηκε για υπαρκτό οικόπεδο, το οποίο βρίσκεται στην Ακτή Δημαίων στην Πάτρα, στην περιοχή λειτούργησε το πρώην εργοστάσιο χαρτοποιίας του Λαδόπουλου. Για την διεκπεραίωση αυτής της εργασίας χρησιμοποιήθηκε συγκεκριμένη βιβλιογραφία, η οποία αναφέρεται εκτενέστερα στο τέλος της εργασίας, όπως επίσης και προγράμματα σχεδιασμού και απεικόνισης όπως AutoCAD και 3ds MAX για την καλύτερη παρουσίασή της.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ξεκινώντας την πτυχιακή μας εργασία κάνουμε μια εκτενής αναφορά στο αρχαίο ελληνικό θέατρο ως προς την ιστορία του, την δομή του και τους μηχανισμούς που χρησιμοποιούνταν. Επίσης αναφέρονται αλλά και αναπτύσσεται η ιστορία των σημαντικότερων θεάτρων. Συνεχίζοντας περνάμε στο σύγχρονο θέατρο αναφέροντας μερικά σημαντικά διεθνή αλλά και εγχώρια παραδείγματα θεάτρων, όπως το Dance Hall Theater (Ρωσία), το National Theater Of London (Λονδίνο), το Bridgewater Concert Hall (Manchester) αλλά και το Εθνικό Θέατρο Ελλάδας και το Badminton από την Ελλάδα. Στη συνέχεια κάνουμε μια λεπτομερή αναφορά στην Πάτρα ως προς την ιστορία της, την πολιτιστική της δραστηριότητα αλλά, όπως είναι λογικό, και στα θέατρα της. Μετέπειτα εισερχόμαστε σε ένα από τα σημαντικότερα μέρη της εργασίας. Η ακουστική των εσωτερικών χώρων παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάπτυξη του θεάτρου μας. Θέλοντας να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην σωστή ακουστική εντός της αίθουσας του θεάτρου, κάνουμε μια εκτενή αναφορά στην θεωρία της ακουστικής ώστε αργότερα να αποδείξουμε πως το κτήριο μας θα έχει άριστη ακουστική. Το τελευταίο κεφάλαιο, πριν εκείνων που αναλύουν την πρότασή μας, ασχολείται με το οικόπεδο που επιλέξαμε καθώς και με τον περιβάλλοντα χώρο του που απαρτίζεται από αρκετά σημαντικές εγκαταστάσεις όπως αυτή του νέου λιμένα της Πάτρας και του εργοστασίου χαρτοποιίας Λαδόπουλου. Όπως προείπαμε η εργασία συνεχίζεται αναφέροντας λεπτομερώς την πρόταση κατασκευής μας που απαρτίζεται από οτιδήποτε χρειάζεται μια ολοκληρωμένη μελέτη. Πιο συγκεκριμένα από μελέτη κτηριολογικού προγράμματος και οργανογράμματος, από λεπτομερή τεχνική έκθεση που περιγράφει την μορφή του κτηρίου τις επιλογές υλικών για την κατασκευή του αλλά και για την διακόσμηση του. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε και στην σχεδίαση του περιβάλλοντος χώρου του κτίσματος η οποία έχει μια οικολογική άποψη σχεδίασης ώστε να παρέχει ευχάριστες συνθήκες διαβίωσης. Η πτυχιακή εργασία τελειώνει με της παραμέτρους σχεδίασης του κτηρίου που απαρτίζονται από τον τρόπο κατασκευής του σκελετού, την σχεδιαστική και μαθηματική απόδειξη της καλής ακουστικής μελέτη, τον τρόπο μόνωσης του κτηρίου μέσω σχεδιαστικού trick, την πυροπροστασία και τέλος την πρόβλεψη για τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 – ΙΣΤΟΡΙΚΑ

- 1.1 Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο (σελ: 5)
- 1.2 Το Θέατρο του Διονύσου (σελ: 6)
- 1.3 Η Σκηνή του Θεάτρου του Διονύσου (σελ: 6-7)
- 1.4 Μηχανισμοί και Προσωπεία (σελ: 7-8)
- 1.5 Αρχιτεκτονική Αρχαίου Θεάτρου (σελ: 9)
- 1.6 Τα Μέρη του Αρχαίου Ελληνικού Θεάτρου (σελ: 10)
- 1.7 Αναλυτικότερα τα Σημαντικότερα Μέρη του Αρχαίου Ελληνικού Θεάτρου καθώς και η Εξέλιξη αυτών (σελ: 11-12)
- 1.8 Σημαντικά Θέατρα (σελ: 12)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 – ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΘΕΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

- 2.1 Διεθνή Παραδείγματα (σελ: 13)
 - 2.1.1 Dance Palace – Ρωσία (σελ: 14-15)
 - 2.1.2 Abraham Chavez Theatre – Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής (σελ: 16-17)
 - 2.1.3 Netherlands Dance Theatre – Ολλανδία (σελ: 18-19)
 - 2.1.4 Teatro Guaira – Λατινική Αμερική (σελ: 19-20)
 - 2.1.5 Bridgewater Hall Theatre – Μεγάλη Βρετανία (σελ: 21)
 - 2.1.6 National London Theatre – Μεγάλη Βρετανία (σελ: 22)
 - 2.1.7 Stephen Auditorium – Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής (σελ: 23-24)
 - 2.1.8 Terry Fox Theatre – Καναδάς (σελ: 25)
 - 2.1.9 Wells Fargo Theatre – Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής (σελ: 26-27)
- 2.2 Ελληνικά Παραδείγματα (σελ: 28)
 - 2.2.1 Εθνικό Θέατρο – Αθήνα (σελ: 29-30)
 - 2.2.2 Δημοτικό Θέατρο – Πειραιάς (σελ: 31-32)
 - 2.2.3 Θέατρο Badminton – Αθήνα (σελ: 33-36)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 – ΠΑΤΡΑ

- 3.1 Πάτρα – Ιστορία – Θέατρο (σελ: 37-40)
- 3.2 Παραδείγματα Θεάτρων (σελ:41)
 - 3.2.1 Θέατρο Απόλλων (σελ: 41-42)
 - 3.2.2 Εργοστάσιο Τέχνης (σελ: 43-45)
 - 3.2.3 Αρχαίο Ωδείο (σελ: 46-47)
 - 3.2.4 Θέατρο Κάστρου (σελ: 48)
 - 3.2.5 Θέατρο Λιμανιού (σελ: 49)
 - 3.2.6 Λιθογραφείο (σελ: 50)
 - 3.2.7 Θέατρο «Η Αγορά» (σελ: 51-52)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 – ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

- 4.1** Σύντομο Ιστορικό (σελ: 53)
- 4.2** Ακουστικές Απαιτήσεις Χώρων (σελ: 54)
- 4.3** Παράμετροι Καλής Ακουστικής (σελ: 54-55)
- 4.4** Αρχές Σχεδιασμού (σελ: 55-56)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 – ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ

- 5.1** Ιστορία Λιμανιού Πάτρας (σελ: 57-58)
- 5.2** Νέο Λιμάνι Πάτρας (σελ: 59)
- 5.3** Χώρος Λαδόπουλου (σελ: 60-63)
- 5.4** Οικόπεδο Λαδόπουλου (σελ: 64-67)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

- 6.1** Ιδέα (σελ: 68)
- 6.2** Πρόταση – Το Κτήριο μας (σελ: 69-71)
- 6.3** Κτηριολογικό Πρόγραμμα (σελ: 72-75)
- 6.4** Οργανόγραμμα (σελ: 75-77)
- 6.5** Περιγραφή εσωτερικών Χώρων (σελ: 78)
 - 6.5.1** Περιγραφή Ισογείου (σελ: 78-81)
 - 6.5.2** Περιγραφή 1^{ου} Ορόφου (σελ: 82-85)
 - 6.5.3** Περιγραφή 2^{ου} Ορόφου (σελ: 86-90)
- 6.6** Περιγραφή Εξωτερικού Χώρου (σελ: 91-93)
- 6.7** Παράμετροι Σχεδίασης (σελ: 94)
 - 6.7.1** Σκελετός (σελ: 94-95)
 - 6.7.2** Ακουστική (σελ: 96-97)
 - 6.7.3** Δικέλυφος (σελ: 98)
 - 6.7.4** Πυρασφάλεια (σελ: 99)
 - 6.7.5** Α.Μ.Ε.Α. (σελ: 100)
- 6.8** Φωτογραφίες Μακέτας (σελ: 101)
- 6.9** Βιβλιογραφία (σελ: 102)
- 6.10** Διαδίκτυο (σελ: 103)
- 6.11** Σχέδια AutoCAD (σελ: 104-111)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΙΣΤΟΡΙΚΑ

1.1 Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο – Γενικά

Το **αρχαίο ελληνικό θέατρο**, θεσμός της αρχαιοελληνικής πόλης-κράτους, *διδασκαλία* και τέλεση θεατρικών παραστάσεων, επ' ευκαιρία των εορτασμών του Διονύσου, αναπτύχθηκε στα τέλη της αρχαϊκής περιόδου και διαμορφώθηκε πλήρως κατά την κλασική περίοδο -κυρίως στην Αθήνα. Φέρει έναν έντονο θρησκευτικό και μυστηριακό χαρακτήρα κατά τη διαδικασία της γέννησής του, αλλά και έναν εξίσου έντονο κοινωνικό και πολιτικό χαρακτήρα κατά την περίοδο της ανάπτυξής του.

Με άλλα λόγια το θέατρο στην αρχαία Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ ένα απλό ψυχαγωγικό δρώμενο, ή μάλλον ήταν ψυχαγωγικό στην κυριολεκτική έννοια του όρου. Διαμόρφωνε συνειδήσεις και την ίδια στιγμή διαμορφωνόταν από τη συλλογική συνείδηση. Συνδυάζοντας τη θρησκεία, την κοινωνική και πολιτική κριτική με την εκπαίδευση, έγινε κόμβος, ένα σημαντικό σταυροδρόμι για τις συνιστώσες που παράγουν συνήθως πολιτισμική δράση. Από αυτή την άποψη θεωρούμενο ενσωμάτωσε τους κανόνες της πόλης και την ίδια στιγμή έγινε ένα μεγάλο λαϊκό δικαστήριο για την κρίση της κοινωνικής της διαχείρισης.

1.2 Το Θέατρο του Διονύσου

Για να κατανοήσουμε καλύτερα τις παραμέτρους που χαρακτηρίζουν το αρχαίο θέατρο στην ανάπτυξή του, θα χρησιμοποιήσουμε ως παράδειγμα το θέατρο του Διονύσου, καθώς οι σωζόμενες τραγωδίες και κωμωδίες του 5ου και του 4ου π.Χ. αι. γράφηκαν -τουλάχιστον οι περισσότερες- για να παιχτούν στο θέατρο του Διονύσου στην Αθήνα. Το θέατρο του Διονύσου θεμελιώθηκε πιθανώς τον 6ο π.Χ. αι., στην περίοδο της δυναστείας των Πεισιστρατιδών. Έκτοτε ανοικοδομήθηκε και επεκτάθηκε πολλές φορές, και έτσι είναι δύσκολο να καθορίσουμε ποια ήταν η αρχική μορφή του.

Το θέατρο ήταν αρχικά μόνο ένα μέρος του περιβάλου ή τεμένους του Διονύσου. Ο περίβολος περιείχε μόνο τον αρχαιότερο ναό του Διονύσου και ένα θυσιαστικό βωμό. Αργότερα προστέθηκε μια αίθουσα ή στοά εξαλείφοντας τον παλαιότερο ναό και χτίστηκε ένας δεύτερος ναός επεκτείνοντας τα όρια του περιβάλου νότια. Η ψηλότερη σειρά θέσεων του θεάτρου υψωνόταν περίπου 35 μέτρα επάνω από το χαμηλότερο μέρος του περιβάλου, και πριν από την κατασκευή της στοάς και της σκηνής οι θεατές μπορούσαν να δουν το ναό και το θυσιαστικό βωμό από το θέατρο. Το πιο σημαντικό για τους Αθηναίους βέβαια ήταν το γεγονός ότι ο ίδιος Διόνυσος (αντιπροσωπευόμενος από το λατρευτικό του άγαλμα στην μπροστινή σειρά) μπορούσε να βλέπει όχι μόνον τις παραστάσεις που δίνονταν προς τιμήν του, αλλά και τις θυσίες που προσφέρονταν στο βωμό του.

Αρχαίο θέατρο του Διονύσου στη νότια κλιτύ της αθηναϊκής Ακρόπολης

1.3 Η σκηνή του Θεάτρου του Διονύσου

Τα μόνα υπολείμματα αυτού του πρώτου θεάτρου, που χρησιμοποιήθηκε από τον Φρόνιχο, τον Αισχύλο και ενδεχομένως τον Σοφοκλή, είναι έξι από τις θεμέλιους λίθους του τοίχου της ορχήστρας. Σύμφωνα με τον Dorpfeld, που ανέσκαψε πρώτος την περιοχή, αυτοί οι λίθοι ήταν κάποτε τμήμα ενός κύκλου διαμέτρου 24-27 μέτρων. Η λιθοδομή πιθανώς δεν ήταν κυκλική αλλά μάλλον πολυγωνική -σχήμα που χρησιμοποιείτο στην πρώιμη κλασική εποχή. Η αρχική περιοχή των θέσεων για τους θεατές (θέατρον) πιθανώς δεν απαιτήσε μεγάλη εκσκαφή της λοφοπλαγιάς, αλλά χρειάστηκε να υποστυλωθεί η ορχήστρα με υποστηρικτικούς τοίχους και να μεταφερθεί χώμα, προκειμένου να δημιουργηθεί το κατάλληλο επίπεδο για το χορό (διθυραμβικό, τραγικό, κωμικό, κ.λπ.).

Η σκηνή βέβαια μάλλον δεν υπήρχε μέχρι το 460 π.Χ., καθώς η *Ορέστεια* του Αισχύλου είναι το πρωιμότερο υπάρχον δράμα που τη χρησιμοποιεί. Η υπόθεση των άλλων έργων του θα μπορούσε κάλλιστα να εκτυλιχθεί στην ορχήστρα, με τους ηθοποιούς και το χορό να δρουν στο ίδιο επίπεδο. Πριν επινοηθεί η σκηνή, η είσοδος του χορού γινόταν από δύο κεκλιμένες ράμπες που αποκαλούνταν είσοδοι και οδηγούσαν στην ορχήστρα.

Οι αρχαιολογικές μαρτυρίες υποδεικνύουν ότι μεταξύ του 460 και του 431 π.Χ. (και πιθανώς στην περίοδο που χτίστηκε το ωδείο) η ορχήστρα μετατοπίστηκε βορειοδυτικά της αρχικής της θέσης και η λοφοπλαγιά εκσκάφθηκε περισσότερο προκειμένου να στερεωθούν καλύτερα τα ξύλινα καθίσματα. Η κατανομή των καθισμάτων πιθανώς γινόταν σε 10 σφηνοειδή χωρίσματα για τις δέκα απτικές φυλές. Κατά τον 4ο αιώνα αυτές οι σφηνοειδείς διατάξεις, ή *κερκίδες*, έγιναν 13 τον αριθμό, με την κεντρική -την καλύτερη δηλαδή, να έχει μεγαλύτερο εύρος.

Η σκηνή του 5ου αιώνα δεν ήταν μόνιμο κτήριο, αλλά μια προσωρινή ξύλινη κατασκευή που τοποθετείτο πίσω από την ορχήστρα για τις δραματικές αποδόσεις των ετήσιων γιορτασμών. Παρόλα αυτά η εφεύρεσή της επέφερε μια σημαντική αλλαγή στη θεατρική πρακτική και στον τρόπο με τον οποίο οι εκτελεστές και οι θεατρικοί συγγραφείς χρησιμοποίησαν το χώρο για να παράγουν νόημα. Το εσωτερικό αυτού του κτηρίου με την επίπεδη οροφή ήταν η περιοχή των σημερινών "παρασκηνίων", ένας κλειστός χώρος που βρισκόταν υπό την εποπτεία και την κυριαρχία του θηλυκού στοιχείου, όπως ο αληθινός οίκος. Κατά κανόνα οι ηθοποιοί πρόβαλλαν από τη σκηνή και συναντούσαν το χορό στην ορχήστρα, αλλά δεν έχουμε καμία αναφορά που να υποδηλώνει το αντίθετο, δηλαδή την εισβολή του χορού στη σκηνή. Ο οίκος παραμένει κλειστός και απαραβίαστος για τα πλήθη, υποδηλώνοντας εν μέρει το απαραβίαστο της ατομικής ζωής, εν μέρει τη σημασία του οίκου στην παραγωγή κοινωνικών δρώμενων.

1.4 Μηχανισμοί και Προσωπεία

Οι θεότητες εμφανίζονταν ξαφνικά στη στέγη μέσω μιας καταπακτής. Χαρακτήρες που ίπταντο στον αέρα (όπως ο Βελλεροφόντης για παράδειγμα πάνω στον Πήγασο) μεταφέρονταν στον αέρα πάνω από το σκηνικό διάκοσμο με τη βοήθεια ενός απλού γερανού, που αποκαλείτο μηχανή ή γερανός (απομηχανής θεός). Η γνωστότερη χρήση της μηχανής συνέβη το 431 π.Χ., όταν ο Ευριπίδης τη χρησιμοποίησε στο τέλος της *Μήδειας*.

Με τη σειρά τους οι εσωτερικές σκηνές παρουσιάζονταν στη θέα του κοινού με τη βοήθεια του *εκκυκλήματος*, μιας χαμηλής κυλιόμενης πλατφόρμας που έφερε τον ανάλογο διάκοσμο και φυσικά τους ηθοποιούς. Το εκκύκλημα χρησιμοποιείτο συνήθως για να επιδειχθεί στο κοινό εκείνος που σκοτωνόταν στο εσωτερικό του οίκου ή χαρακτήρες που νοσούσαν.

Το μεγάλο μέγεθος του θεάτρου (στην τελική μορφή του χωρούσε 20.000 ανθρώπους) και η απόσταση ακόμη και των κοντινότερων θεατών από τους ηθοποιούς (περισσότερο από 10 μέτρα) υπαγόρευσε μια μη νατουραλιστική προσέγγιση στην ηθοποιία Όλες οι χειρονομίες έπρεπε να είναι ιδιαίτερα εκφραστικές σε καθορισμένα πρότυπα, ώστε να "διαβάζονται" από τις πίσω σειρές. Το ίδιο συνέβαινε και με τα πρόσωπα. Τα *προσωπεία*, οι μάσκες, έδειχναν περισσότερο "φυσικές" από τα γυμνά πρόσωπα στο θέατρο του Διονύσου, αν και είχαν το φυσικό μέγεθος του προσώπου και μεγάλο άνοιγμα στο στόμα για να επιτρέπουν την καθαρή ομιλία. Τα υλικά της κατασκευής τους ποίκιλλαν. Άλλα ήταν καμωμένες από ξύλο, άλλα από δέρμα και άλλες από ύφασμα και αλευρόπαστα. Υπάρχουν διάφορες θεωρίες για κάθε υλικό ξεχωριστά, αλλά καθώς δεν έχουμε κάποιο αυθεντικό εύρημα στη διάθεσή μας, οι θεωρίες παραμένουν υποθέσεις. Οι πραγματικές πληροφορίες που διαθέτουμε είναι σκαλισμένοι λίθοι που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως καλούπια και οι αγγειογραφικές απεικονίσεις.

Κατά τη διάρκεια της ελληνιστικής εποχής το θέατρο του Διονύσου ξαναχτίστηκε με μια πολυώροφη σκηνή και οι ηθοποιοί δημιούργησαν επαγγελματικό σωματείο, που ονομαζόταν οι "Καλλιτέχνες του Διονύσου". Σε αυτή την περίοδο χτίστηκαν και άλλα θέατρα σε πολλά σημεία της Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένου του θεάτρου της Επιδαύρου. Μετά τη ρωμαϊκή κατάκτηση οι Ρωμαίοι έχτισαν ή ανασχεδίασαν θέατρα και σε άλλα σημεία στην Ελλάδα. Ωστόσο, το θέατρο σε αυτή την αρχική μορφή του παραμένει σημαντικό για εμάς, όχι τόσο για την αρτιότητα της κατασκευής του και τις επινοήσεις των θεατρικών διδασκάλων, αλλά για τη σημασία του ως θεσμού της πόλης-κράτους, ιδιαίτερα της αθηναϊκής δημοκρατίας, που μπορεί να μελετηθεί περισσότερο στην προκειμένη περίπτωση.

Προσωπεία Αρχαίου Ελληνικού Θεάτρου σε ψηφιδωτό

1.5 Αρχιτεκτονική Αρχαίου Ελληνικού Θεάτρου

Το αρχαίο ελληνικό θέατρο ως αρχιτεκτόνημα είναι μια υπαίθρια αμφιθεατρική κατασκευή ημικυκλικής κάτοψης γύρω από μια κυκλική πλατεία. Χρησίμευε για θρησκευτικές τελετουργίες, αγώνες μουσικής και ποίησης, θεατρικές παραστάσεις, συνελεύσεις του δήμου ή της βουλής της πόλης-κράτους, ακόμα και ως αγορά. Κατά την Αρχαϊκή Περίοδο οι θεατρικοί χώροι διαμορφώνονταν με ήπιες επεμβάσεις σε χαμηλές, φυσικές κατωφέρειες του εδάφους χωρίς λίθινες κατασκευές, ή το πολύ-πολύ με συσσώρευση χωμάτων. Τέτοιες κατασκευές δύσκολα μπορούν να εντοπιστούν από την αρχαιολογική έρευνα. Ορχήστρα γύρω από την οποία στήνονταν ξύλινα καθίσματα έχει εντοπιστεί ωστόσο στο κέντρο της αρχαίας αγοράς της Αθήνας. Εκεί τελούνταν στα χρόνια του τυράννου Πεισίστρατου οι θεατρικοί αγώνες, που από την εποχή του Κλεισθένη μεταφέρθηκαν στο Θέατρο του Διονύσου, στη νότια κλιτύ της Ακρόπολης. Γύρω στο 335-330 π.Χ., επί Λυκούργου, ανακατασκευάστηκε αυτό το θέατρο εξολοκλήρου από λίθο. Τότε πια αποκρυσταλλώθηκε ο αρχιτεκτονικός τύπος του θεάτρου στη λίθινη μορφή του.

Θέατρο Επιδαύρου

Αρχαίο θέατρο των Δελφών

Το αρχαίο θέατρο της Μιλήτου

1.6 Τα μέρη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου

Τα κύρια μέρη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου ήταν η **σκηνή**, η **ορχήστρα** και το **κοίλον**, με τα ακόλουθα επιμέρους μέρη:

Η **σκηνή**: ορθογώνιο, μακρόστενο κτίριο, που προστέθηκε κατά τον 5ο αι. π.Χ. στην περιφέρεια της ορχήστρας απέναντι από το κοίλον. Στην αρχή ήταν ισόγεια και χρησιμοποιούταν μόνο ως αποδυτήρια, όπως τα σημερινά παρασκήνια και τα καμαρίνια.

Το **προσκήνιο**: μια στοά με κίονες μπροστά από τη σκηνή. Ανάμεσα στα διαστήματα των κίωνων βρισκόνταν θυρώματα και ζωγραφικοί πίνακες (τα σκηνικά). Τα θυρώματα του προσκήνιου απέδιδαν τρεις πύλες, από τις οποίες έβγαιναν οι υποκριτές. Το προσκήνιο ήταν αρχικά πτυσσόμενο, πιθανώς ξύλινο.

Τα **παρασκήνια**: τα δύο άκρα της σκηνής που προεξέχουν δίνοντάς της σχήμα Π στην κάτοψη.

Οι **πάροδοι**: οι διάδρομοι δεξιά και αριστερά από τη σκηνή που οδηγούν στην ορχήστρα. Συνήθως σκεπάζονταν με αψίδες. Η **ορχήστρα**: Η ημικυκλική (ή κυκλική, π.χ. Επίδαυρος) πλατεία στο κέντρο του θεάτρου. Συνήθως πλακόστρωτη. Εκεί δρούσε ο χορός.

Η **θυμέλη**: ο βωμός του Διονύσου στο κέντρο της ορχήστρας.

Ο **εύριπος**: αγωγός απορροής των υδάτων στην περιφέρεια της ορχήστρας από το μέρος του κοίλου. Το **κοίλον**: όλος ο αμφιθεατρικός χώρος (με τα εδώλια, τις σκάλες και τα διαζώματα) γύρω από την ορχήστρα όπου κάθονταν οι θεατές.

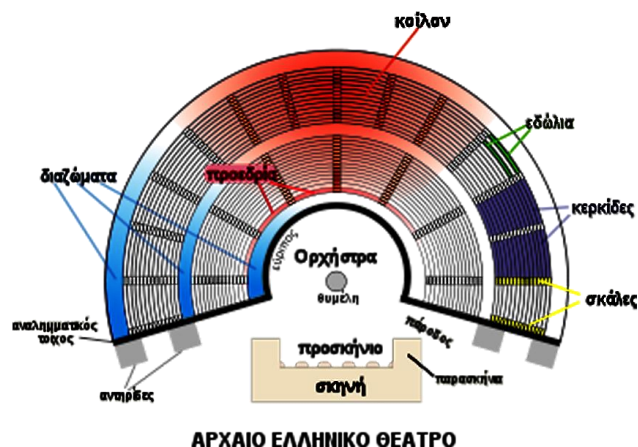
Οι **αναλημματικοί τοίχοι**: οι τοίχοι στήριξης του εδάφους στα άκρα του κοίλου.

Οι **αντηρίδες**: πυργοειδείς τοίχοι κάθετοι προς τους αναλημματικούς που χρησιμεύουν στην καλύτερη στήριξή τους.

Τα **διαζώματα**: οριζόντιοι διάδρομοι που χωρίζουν τις θέσεις των θεατών σε οριζόντιες ζώνες. Οι **σκάλες**: κλιμακωτοί εγκάρσιοι διάδρομοι για την πρόσβαση των θεατών στις θέσεις τους. Οι **κερκίδες**: ομάδες καθισμάτων σε σφηνοειδή τμήματα που δημιουργούνται από τον χωρισμό των ζωνών με τις σκάλες.

Τα **εδώλια**: τα καθίσματα, οι θέσεις των θεατών.

Η **προεδρία**: η πρώτη σειρά των καθισμάτων όπου κάθονταν οι επίσημοι.

Κάτοψη αρχαίου ελληνικού θεάτρου και τα μέρη σκηνής, ορχήστρας και κοίλου

1.7 Αναλυτικότερα τα σημαντικότερα μέρη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου καθώς και η εξέλιξη τους

Στο κέντρο ενός αρχαίου ελληνικού θεάτρου βρίσκεται μια κυκλική, συχνά πλακόστρωτη πλατεία, η *ορχήστρα*. Στην ορχήστρα έπαιρνε θέση με την έναρξη της θεατρικής παράστασης ο *χορός* και εκεί ανέπτυσαν τη δράση τους κατά την πρώιμη περίοδο και οι υποκριτές. Η *ορχήστρα*, με άλλα λόγια, ήταν η σκηνή των σημερινών θεάτρων. Ο *εύριπος*, ένας αγωγός απορροής στην περίμετρο της *ορχήστρας*, τη χώριζε από τον αμφιθεατρικό χώρο των καθισμάτων και την προστάτευε από πλημύρα σε περίπτωση βροχής. Ο αμφιθεατρικός χώρος που περιέβαλλε τη σκηνή ήταν το *κοίλον*. Στο κέντρο της ορχήστρας βρισκόταν η *θυμέλη*, ένας βωμός για το θεό Διόνυσο.

Σκηνή στο αρχαίο θέατρο ονομάζεται ένα ορθογώνιο, μακρόστενο, στεγασμένο κτήριο, που προστέθηκε τον 5ο αι. π.Χ. στην περιφέρεια της *ορχήστρας* απέναντι από το *κοίλον*. Αρχικά η *σκηνή* ήταν ισόγεια και χρησιμοποιόταν μόνο ως *αποδυτήριο*, όπως τα σημερινά παρασκήνια και τα καμαρίνια. Μπροστά της, προς την πλευρά της ορχήστρας, βρισκόταν το *προσκήνιον*, μια στοά με κίονες ή ημικίονες. Ανάμεσα στα μετακίονια διαστήματα του *προσκήνιου* βρίσκονταν θυρώματα και ζωγραφικοί πίνακες, που απέδιδαν το σκηνικό βάθος της δράσης πίσω από τους υποκριτές στην *ορχήστρα*. Τα θυρώματα του *προσκήνιου* απέδιδαν τρεις πύλες, από τις οποίες έρχονταν οι υποκριτές. Το *προσκήνιον* ήταν αρχικά πτυσσόμενο και χρησιμοποιόνταν ιδιαίτερα στις παραστάσεις της Νέας Κωμωδίας του Μενάνδρου (περ. 300 π.Χ.), στην οποία περιορίστηκε ο ρόλος του χορού και ενισχύθηκαν οι υποκριτές. Στις παραστάσεις αυτές τοποθετούνταν το ξύλινο *προσκήνιον* μπροστά στη σκηνή και αφαιρούνταν μετά για τις παραστάσεις της τραγωδίας. Με τον καιρό καθιερώθηκε και από το 2ο αι. π.Χ. χρησιμοποιόταν και στις τραγωδίες. Στη Θάσο ωστόσο αναφέρει μια επιγραφή σε λίθινο επιστύλιο ότι ο Λυσίστρατος, ένας θεωρός των μέσων του 4ου αι. π.Χ., αφιέρωσε το *προσκήνιον* του θεάτρου της Θάσου στο Διόνυσο. Στα δύο άκρα της *σκηνής* προεξείχαν τα *παρασκήνια*, δύο πτέρυγες που έδιναν στην κάτοψη της *σκηνής* σχήμα Π.

Κατά την Πρώιμη Ελληνιστική Περίοδο η σκηνή έγινε διώροφη, με την οροφή του ισογείου να εξέχει κάτω από τον πρώτο όροφο σχηματίζοντας έναν εξώστη. Από το 2ο αι. π.Χ. η δράση των υποκριτών μεταφέρθηκε πάνω σε αυτό τον εξώστη, που ονομάστηκε *λογείον*, ενώ το σκηνικό βάθος τοποθετήθηκε στην πρόσοψη του πρώτου ορόφου.

Το *κοίλον* ήταν το κεκλιμένο χωνοειδές επίπεδο, στο οποίο απλώνονται αμφιθεατρικά τα εδώλια των θεατών. Η καμπυλότητά του ακολουθεί την καμπυλότητα της ορχήστρας και τα άκρα του καταλήγουν σε αναλημματικούς τοίχους κατασκευασμένους με ορθογώνια λιθοδομή. Το *κοίλον* συνήθως δεν ενώνεται με το κτήριο της *σκηνής*. Ανάμεσα στους αναλημματικούς του τοίχους και τα άκρα της *σκηνής* υπήρχαν διάδρομοι για την προσέλευση των θεατών και, με την έναρξη της παράστασης, για την είσοδο του χορού. Αυτοί οι διάδρομοι ονομάζονται *πάροδοι*. Στις παρόδους των θεάτρων στήνονταν συχνά μνημειώδεις στήλες ή επιγραφές με ψηφίσματα για να τα βλέπει πολύς κόσμος.

Οριζόντιοι διάδρομοι, τα *διαζώματα*, χωρίζουν το *κοίλον* σε ζώνες. Κάθε ζώνη χωρίζεται με εγκάρσιες ακτινωτές σκάλες σε σφηνοειδή τμήματα, τις *κερκίδες*. Στην πρώτη σειρά του *κοίλου*, στην περίμετρο της ορχήστρας, βρισκόταν η *προεδρία*, μια ημικυκλική σειρά λίθινων καθισμάτων ή θρόνων προορισμένων για τους αξιωματούχους και τα τιμώμενα πρόσωπα. Τα υπόλοιπα καθίσματα μπορεί να ήταν λίθινα, ή από ξύλο (*ίκρια*) πάνω σε λίθινο υπόβαθρο. Πάνω από την τελευταία σειρά καθισμάτων μπορούσε να επεκταθεί το θέατρο, αν το επέβαλλαν οι ανάγκες, με την προσθήκη *επιθεάτρου*.

1.8 Σημαντικά θέατρα

Θέατρα υπήρχαν σε κάθε πόλη και σε κάθε ιερό κάποιου μεγέθους. Πολλά από αυτά τα θέατρα δεν έχουν εντοπισθεί, γιατί δεν είχαν λίθινες κατασκευές, ή σώζονται σε κακή κατάσταση. Θέατρα γνωρίζουμε, μεταξύ άλλων, στο Ιερό του Ποσειδώνα στην Ισθμία (5ος αι. π.Χ.), στη Θάσο (5ος αι. π.Χ.), στο Δίον (5ος αι. π.Χ.), στο οχυρό του Ραμνούντα Αττικής (τέλη 5ου αι. π.Χ.), στους Φιλίππους Καβάλας (μέσα 4ου αι. π.Χ.), στην Ερέτρια (τελευταίο τέταρτο 4ου αι. π.Χ.), στη Βεργίνα (αρχαίες Αιγές) βόρεια του ανακτόρου (β' μισό 4ου αι. π.Χ.), στη Δωδώνη (αρχές 3ου αι. π.Χ.-1ος αι. μ.Χ.), στη Δημητριάδα (3ος αι. π.Χ.), στη Δήλο (3ος αι. π.Χ.), στο Άργος (3ος αι. π.Χ.), στο Ιερό των Καβείρων στην Θήβα (3ος-1ος αι. π.Χ.), στο Ιερό των Μεγάλων Θεών στη Σαμοθράκη (γύρω στο 200 π.Χ.), στις Οινιάδες Ακαρνανίας (3ος-2ος αι. π.Χ.), στη Μαγνησία του Μαιάνδρου (3ος-2ος αι. π.Χ.), στη Μιέζα (2ος αι. π.Χ.), στη Ζέα του Πειραιά (3ος-2ος αι. π.Χ.), στο ιερό του Αμφιαράου στον Ωρωπό (α' μισό 2ου αι. π.Χ., εικόνες) και στην Αμφίπολη. Για πολλές άλλες πόλεις γνωρίζουμε ότι είχαν θέατρα από γραπτές πηγές. Λόγω της σύγχρονης αποκατάστασης και χρήσης του για θεατρικές παραστάσεις από το 1954 είναι γνωστό το αρχαίο θέατρο κοντά στο Ασκληπιείο της Επιδαύρου. Στην οικοδόμησή του διακρίνονται, σύμφωνα με την επικρατέστερη άποψη, δύο φάσεις, που χρονολογούνται στα τέλη του 4ου και στα μέσα του 2ου αι. π.Χ.

Αρχαίο θέατρο της Δωδώνης

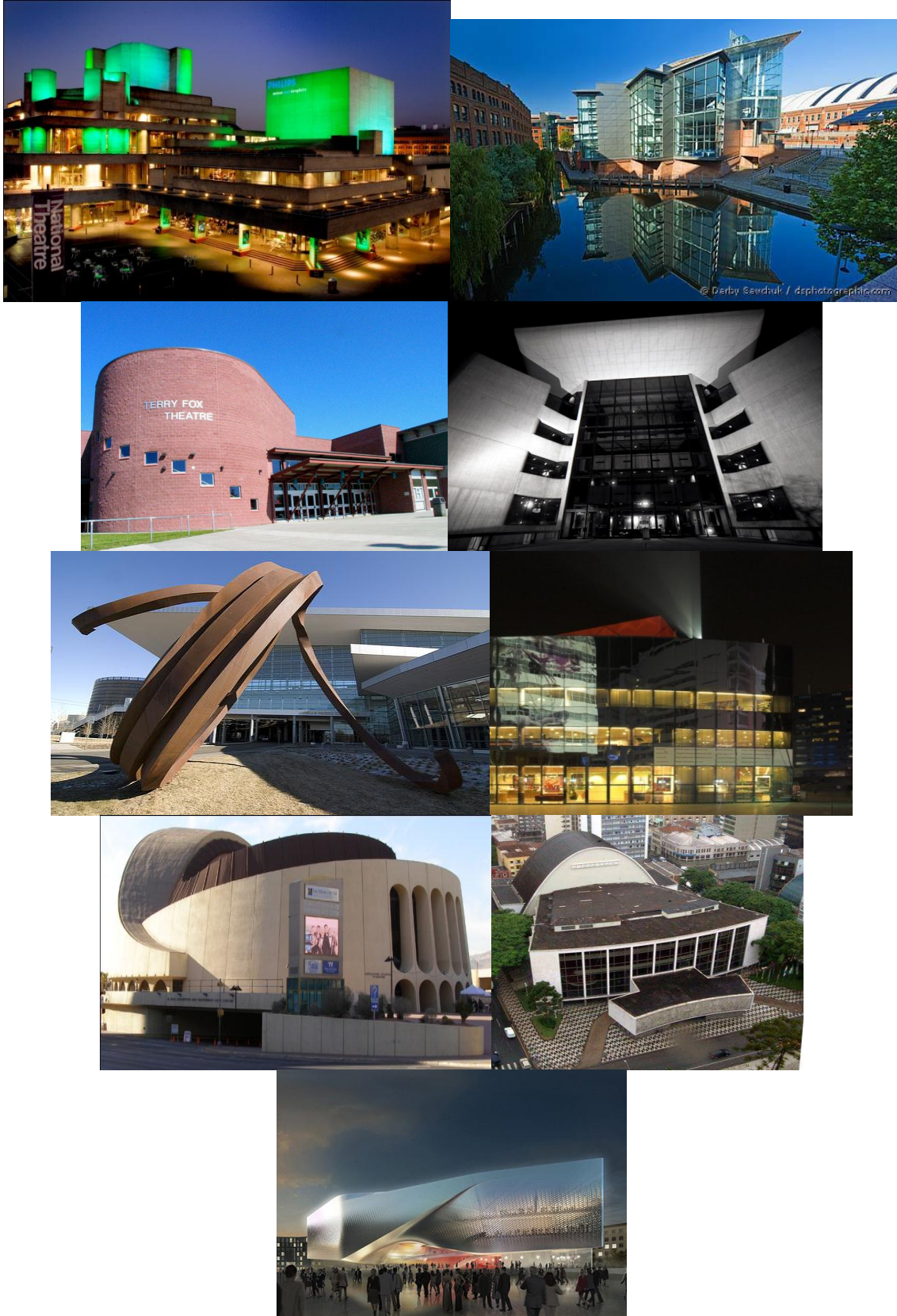
Αρχαίο θέατρο της Εφέσου

Αρχαίο θέατρο στην Κω

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 – ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΘΕΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

2.1 – ΔΙΕΘΝΗ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

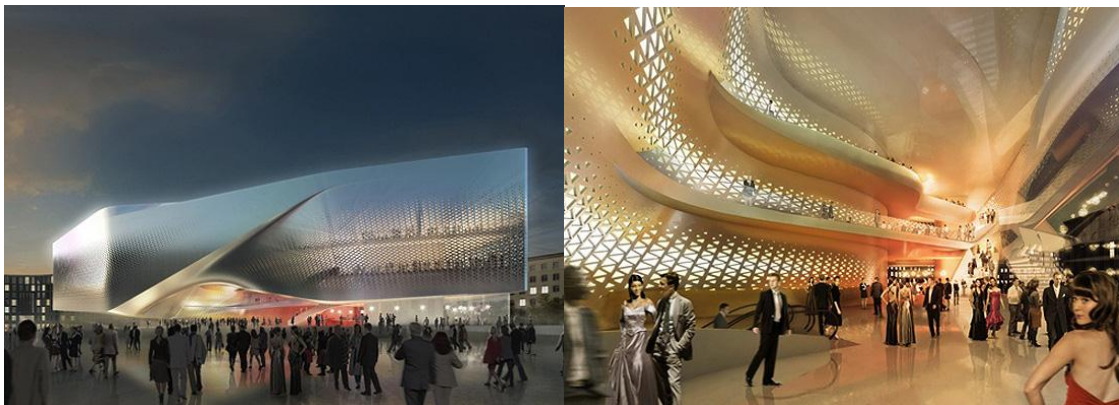

2.1.1 - DANCE PALACE - ΡΩΣΙΑ

Το Dance Palace (2009) είναι η νικητήρια μελέτη Ολλανδικής εταιρίας (UNStudio) που επελέγει να τοποθετηθεί στο κέντρο ενός νέου συγκροτήματος κατοικιών στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας. Αρχιτέκτονάς του είναι ο Ben van Berkel και σύμφωνα με τον ίδιο:

«Το αστικό περιβάλλον του κτιρίου είναι απαραίτητο για το σχεδιασμό του. Το Dance Palace βρίσκεται στην πλατεία με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι δυνατή η ορατότητα προς τους κοντινούς καθεδρικούς ναούς του Prince Vladimir, Αγίου Πέτρου και Αγίου Παύλου, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός από τα πιο εξαιρετικά κτίρια στην Αγία Πετρούπολη. Η γλυπτική διακόσμηση του Dance Palace αντανακλά εκείνη των γύρω κτιρίων στην Masterplan, παρέχοντας μια σύνδεση με τον περιβάλλοντα χώρο αλλά διατηρώντας ταυτόχρονα και τον διαχωρισμό του από αυτά. Μια κεντρική είσοδος έχει ενσωματωθεί στην πρόσοψη του σχεδίου, προκειμένου να ενσωματωθεί πλήρως το κτίριο σε αυτή την πολυσύχναστη πλατεία.»

Εξωτερικός φωτορεαλισμός του Dance Palace

Φωτορεαλισμός φουαγιέ

Το Dance Palace παρουσιάζει ένα ανοικτό και φιλόξενο θέατρο με πρόβλεψη για 1300 θεατές (1000 στο μεγάλο αμφιθέατρο, 300 στο μικρό αμφιθέατρο), ευρύχωρο για την κυκλοφορία του κοινού στο φουαγιέ, με μία διαφανή σχέση με το περιβάλλον και την δημόσια πλατεία της πόλης. Η ενοποίηση με τα υπάρχοντα γειτονικά κτίρια επιτυγχάνεται τόσο από το μέγεθος του κτιρίου (με ύψος 28μ όπως και κάθε άλλο κτίριο του συγκροτήματος) όσο και από τον ιδιόμορφο τριγωνικό σχεδιασμό της κάτοψής του.

Βασικός σχεδιασμός της UNStudio για την κύρια αίθουσα παραστάσεων του νέου Dance Palace είναι τόσο οι ακουστικές εκτιμήσεις όσο και η εγγύτητα του κοινού στο χώρο αυτό. Για το λόγο αυτό επιλέχθηκε η μορφή πετάλου. Το πρότυπο αυτό θεωρείται ως ένα από τα πιο επιτυχημένα ακουστικά πρότυπα στο μπαλέτο και το μουσικό θέατρο, και για τον ερμηνευτή αλλά και για το κοινό, ενώ η εγγύτητα που παρέχει στο στάδιο της εξασφαλίζει μια οικεία και συλλογική εμπειρία για τον θεατή. Ακόμη αξίζει να σημειωθεί ότι μία βασική απαίτηση της εταιρία στον σχεδιασμό της σκηνής, ήταν να καταστεί δυνατόν τα πόδια του ερμηνευτή να φαίνονται από οποιαδήποτε θέση στην πλατεία των θεατών, γεγονός που επιτεύχθηκε.

Φωτορεαλισμός σκηνής και πλατείας του Dance Palace

2.1.2 - ΑΒΡΑΗΑΜ ΣΑΒΕΖ ΘΕΑΤΡΟ – ΕΛ ΠΑΣΟ, ΤΕΞΑΣ, ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το Abraham Chavez

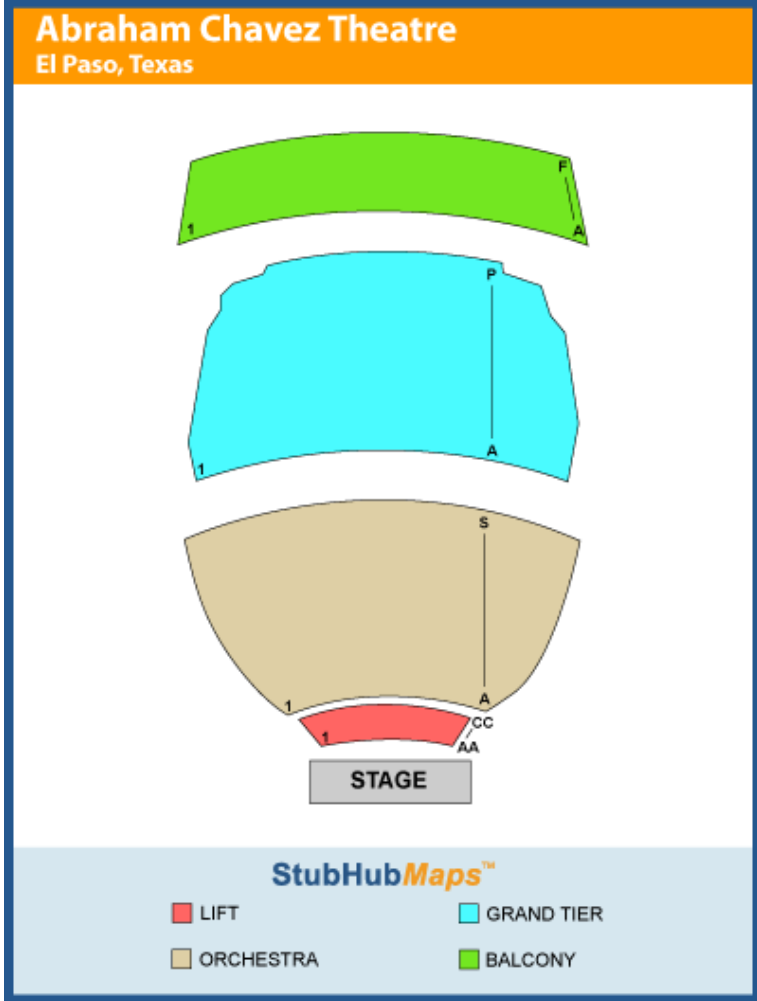
Theater, είναι γνωστό απλά ως Chavez Theater . Είναι χωρητικότητας 2500 θεατών και βρίσκεται στο Ελ Πάσο του Τέξας. Είναι δίπλα στο Συνεδριακό Κέντρο Williams. Εξωτερικά μοιάζει με σομπρέρο και διαθέτει μία γυάλινη κύρια είσοδο. Στο εσωτερικό, το θέατρο είναι 5.000 τετραγωνικά πόδια δηλαδή 460 τετραγωνικά μέτρα. Στην είσοδο βρίσκουμε το λόμπι και αξίζει να σημειωθεί πως το θέατρο έχει 14 καμαρίνια. Τα καθίσματα του είναι σε τρία επίπεδα. Υπάρχει επίσης μια αίθουσα συσκέψεων δίπλα στο θέατρο. Οι εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στο Θέατρο Chavez περιλαμβάνουν συναυλίες, Broadway παραστάσεις, τελετές αποφοίτησης, παραστάσεις της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ελ Πάσο, καθώς και άλλες ειδικές εκδηλώσεις. Η ενοίκιαση του θεάτρου ανέρχεται στα 1.400 δολάρια καθημερινά. Το Abraham Chavez Theater πήρε το όνομά του από τον Abraham Chavez, ο οποίος ήταν μάεστρος της συμφωνική ορχήστρας του Ελ Πάσο.

Πανοραμική άποψη

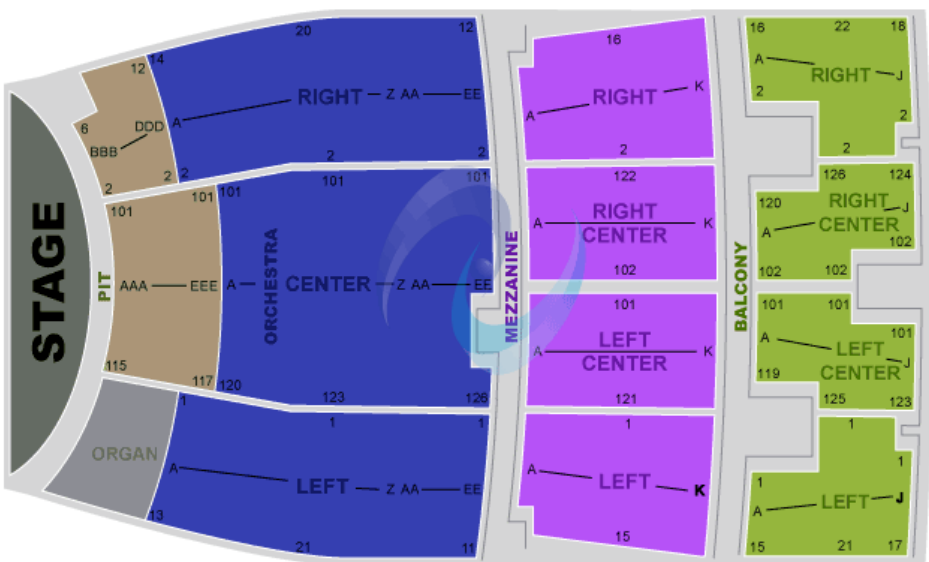

Πλατεία του Abraham Chavez Theater

The Plaza Theatre Performing Arts Center

125 Pioneer Plaza, El Paso, TX 79901
End Stage

Copyright 2007 Ticket Transaction

Οργανόγραμμα αίθουσας εκδηλώσεων του Abraham Chavez Theater

2.1.3 - NETHERLANDS DANCE THEATRE – ΟΛΛΑΝΔΙΑ

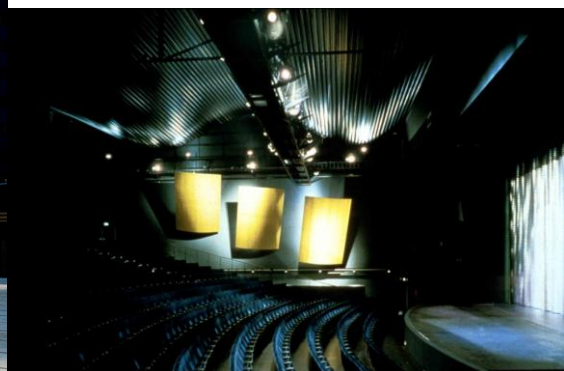
To Netherlands Dance Theater (NDT), κατασκευάστηκε το 1988 από τον αρχιτέκτονα Rem Koolhaas. Το NDT έχει την έδρα του στη Χάγη. Το κλίμα του θεωρείται συγκρατημένο και το ύφος του εκλεκτικά σύγχρονο.

Στο κτίριο βρίσκεται ένα φουαγιέ, το οποίο είναι κοινό με μια γειτονική αίθουσα συναυλιών και ακόμα αποτελείται από τρία επίπεδα: ο χαμηλότερος χώρος που αυλακώνεται από αίθουσες συνεδριάσεων, από πάνω βρίσκεται ένα μπαλκόνι σχήματος μισοφέγγαρου και στην κορυφή ένα "floating skybar."

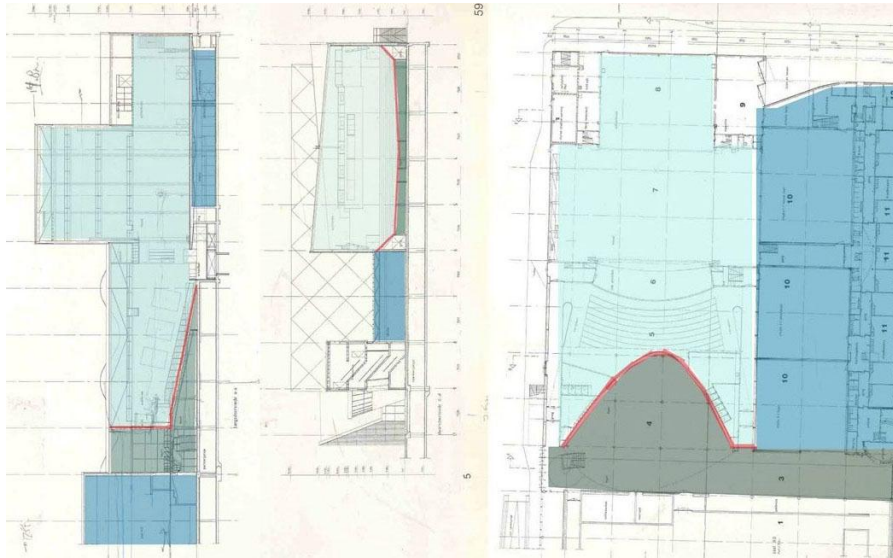
Η ομάδα χορού του NDT ιδρύθηκε το 1959 από τον Benjamin Harkarvy, Aart Versteegen και Carel Birnie και αποτελείται από 18 μέλη του ολλανδικού Εθνικού Μπαλέτου. Πρόθεσή τους ήταν να ξεφύγουν από τις παραδοσιακές τεχνικές χορού και έτσι επικεντρώθηκαν σε νέες ιδέες, στον πειραματισμό και την εξερεύνηση νέων μορφών και τεχνικών του χορού

Εξωτερική άποψη

Σκηνή, πλατεία, ανακλαστικές

Κάτοψη και τομές του Netherlands Dance Theater

2.1.4 - TEATRO GUAIRA – CURITIBA, PARANA – ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Το Πολιτιστικό Κέντρο Teatro Guaíra είναι ένα κρατικό ίδρυμα για θεατρικές, χορευτικές και μουσικές παραστάσεις και βρίσκεται στην Curitiba, Paraná της Λατινικής Αμερικής. Ο Αρχιτέκτονας του είναι ο Rubens Meister και κατασκευάστηκε κατά τα έτη 1952 με 1974. Το κλίμα του θεωρείται «ζεστό» και ο σχεδιασμός του μοντέρνος.

Το κτίριο, που βρίσκεται στην πλατεία Santos στα καταφύγια Andrade, έχει περίπου τρεις χιλιάδες θέσεις σε τρεις διαφορετικές αίθουσες και επίσης κατέχει μία θέση στις μεγαλύτερες αίθουσες συναυλιών στη Λατινική Αμερική.

Μερικές από τις καλλιτεχνικές ομάδες που υπάρχουν στο κέντρο πολιτισμού Teatro Guaíra είναι: Η Συμφωνική Ορχήστρα του Paraná(μουσικής), "Bale Teatro Guaíra" (χορού) και το "Teatro de Comedia do Paraná" (ομάδα Θεάτρου).

Εξωτερική άποψη κτιρίου

Πλατεία θεάτρου

Οροφή φουαγιέ του θεάτρου

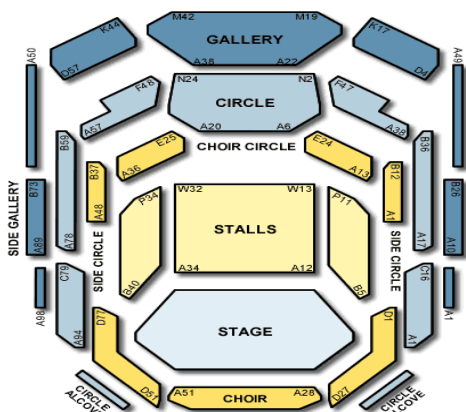
Δεξιά και αριστερά: Εξωτερικές απόψεις του Θεάτρου Guaiara

2.1.5 - BRIDGEWATER CONCERT HALL – ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Το Bridgewater Concert Hall βρίσκεται στο κέντρο της πόλης Manchester στην Μεγάλη Βρετανία. Χαρακτηριστικό της σχεδίασης του είναι το γυαλί, που έχει χρησιμοποιηθεί σε ευρεία κλίμακα καθώς και το στοιχείο του νερού που σχεδόν περικυκλώνει το κτήριο. Στο θέατρο διοργανώνονται περίπου 250 παραστάσεις το χρόνο!

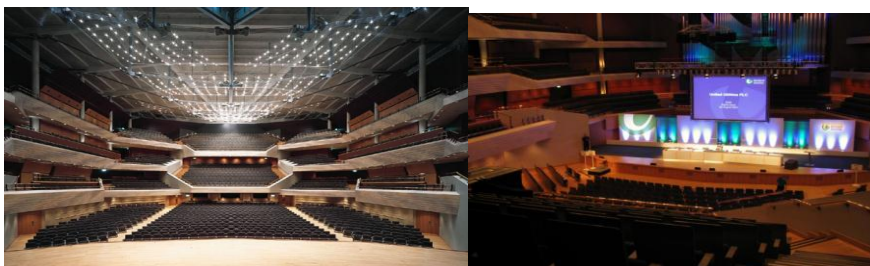
Το Bridgewater Concert Hall αποτελεί ένα πολύ καλό παράδειγμα ως προς την χρήση που πρέπει να γίνεται σε αυτούς τους χώρους, καθώς εκτός από την σκηνή διαθέτει και οθόνες προβολής video. Ο χώρος είναι αρκετά μεγάλος με χωρητικότητα που ανέρχεται σε 1875 θέσεις.

Διαρρύθμιση θέσεων

Εξωτερική άποψη κτίσματος

2.1.6 - NATIONAL THEATRE LONDON – ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Στον Haworth Tompkins

ανατέθηκε να ξεκινήσει τη διαδικασία ανακαίνισης του διατηρητέου κτηρίου που φιλοξενεί το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου. Το 2007 οι υπεύθυνοι του Εθνικού Θεάτρου άρχισαν να σκέφτονται πώς η αποστολή του θεάτρου θα αντικατοπτρίζεται στο κτήριο του.

Οι προτεραιότητες ήταν τρεις: Α) Να διατηρηθεί το ύφασμα και οι υποδομές ενός πολυχρησιμοποιημένου κτηρίου, Β) Να συνεχιστεί η ανάπτυξη καλλιτεχνικών ικανοτήτων/ιδεών και Γ) να βελτιωθούν οι ανέσεις για το κοινό. Επίσης, θέλησαν να διερευνήσουν τρόπους με τους οποίους το κτήριο θα μπορούσε να ανταποκριθεί στο δραματικά μεταβαλλόμενο περιβάλλον του South Bank.

Στην πρώτη φάση του σχεδίου θα μετατραπεί η κεντρική είσοδος, παρέχοντας οπτική επαφή με το ποτάμι μέσω διάφανων επιφανειών και μία βελτιωμένη είσοδο στα φουαγιέ, τα οποία θα ανακαινιστούν. Η περιοχή εξυπηρέτησης επισκεπτών στην όχθη του ποταμού θα μεταφερθεί στο πίσω μέρος του κτιρίου, προσφέροντας στη βορειοανατολική γωνία του θεάτρου θέα προς το ποτάμι. Νέες καφετέριες θα αναζωογονήσουν το δημόσιο χώρο με τα καθίσματα τοποθετημένα προς την κεντρική είσοδο της οποίας η σκάλα θα ανακαινισθεί και νέες δένδροφυτεύσεις θα βελτιώσουν των περιβάλλοντα χώρο. Δύο νέοι χώροι εκπαίδευσης και συμμετοχής θα δημιουργηθούν δίπλα στο φουαγιέ για να καλωσορίσουν καλλιτεχνικές ομάδες σχολείων καθώς και άλλες καλλιτεχνικές ομάδες. Οι γυάλινοι τοίχοι θα «εκθέσουν» τα εργαστήρια του National Theater σε δημόσια θέα, επιτρέποντας οπτική πρόσβαση στους χώρους παραγωγής.

2.1.7 - STEPHENS AUDITORIUM – ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το Stephens

Auditorium άνοιξε το 1969 ως τμήμα του Iowa State Center στο Iowa State University στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Το εντυπωσιακό κτήριο πήρε το όνομα του από τον CY Stephens ο οποίος με δωρεά πάνω από 1 εκατ. \$ συνέβαλε στο μέγιστο ώστε να ολοκληρωθεί. Ο πολυχώρος αυτός έδωσε στην Iowa την δυνατότητα να διοργανώνει εκδηλώσεις παγκόσμιας κλάσης. Το Stephens Auditorium με την πάροδο του χρόνου έχει φιλοξενήσει σχεδόν κάθε σημαντική διεθνή ορχήστρα.

Κάθε χρόνο φιλοξενεί ένα ευρύ φάσμα μουσικών και θεατρικών ομάδων. Συμφωνίες, μπαλέτα, παιδικά και οικογενειακά προγράμματα, θιάσους, κλασικούς πιανίστες, μιούζικαλ του Broadway, μουσικούς τζαζ, χορευτικά συγκροτήματα και τραγουδιστές όλοι έχουν περάσει από εκεί.

Άποψη των κερκίδων από την σκηνή

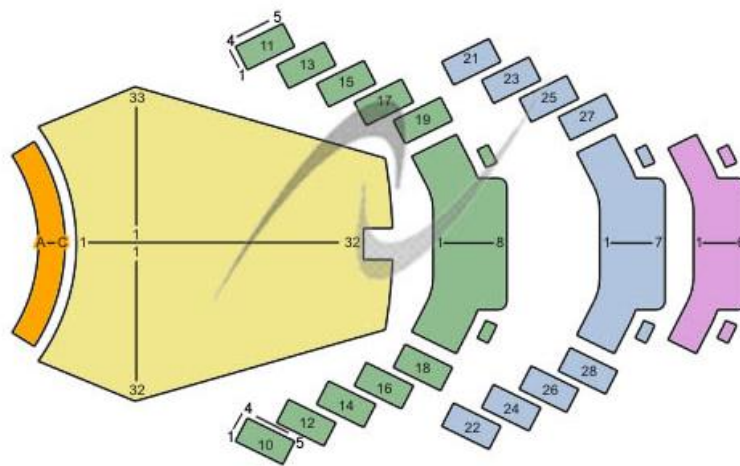
Η εγκατάσταση, η οποία έχει 2700 έδρες, έχει κερδίσει με συνέπεια επαίνους για την εξαιρετική ακουστική της. Σχεδιάστηκε ειδικά για την προβολή πολλών διαφορετικών τύπων παραστάσεων. Το 2005 το Αμερικανικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτόνων με βάση τις επιλογές της κριτικής επιτροπής αποτελούμενης από δύο αρχιτέκτονες και δύο μη-αρχιτέκτονες, έδωσαν στο Stephens Auditorium τον τίτλο «Το κτήριο του αιώνα» για την πολιτεία Iowa.

Το κτήριο κατασκευάστηκε από σκυρόδεμα με νέους και δημιουργικούς τρόπους. Η εξαιρετική ακουστική του βοήθησε να γίνει αυτό το κτήριο ένα αρχιτεκτονικό αριστούργημα για την Iowa και όχι μόνο. Για την λειτουργία του διαθέτει 9 καμαρίνια για τους καλλιτέχνες και μια σκηνή 33.5x16.7 μέτρα.

Stephens Auditorium

Ames, Iowa

End Stage

Διάταξη κερκίδων

Εξωτερική άποψη κτήριο

2.1.8 - TERRY FOX THEATER – ΚΑΝΑΔΑΣ

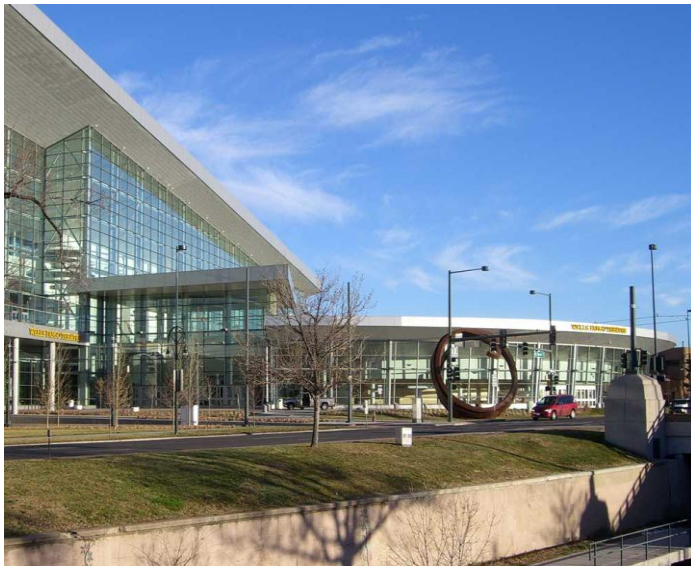

Το Terry Fox Θέατρο προσφέρει στο κοινό και στους παρουσιαστές μια ασυναγώνιστη εμπειρία στην οικειότητα και την άνεση. Συνδυάζει ένα ευρύχωρο χώρο με εξαιρετική ακουστική και σωστή θέα προς την σκηνή, υπερυψωμένο πάτωμα της σκηνής, ηλεκτρονικό φωτισμό, εκτεταμένο ηχητικό εξοπλισμό, εξοπλισμός προβολής LCD και χώρους υποστήριξης ώστε μπορεί άνετα να φιλοξενήσει μια σειρά από παραστάσεις, παρουσιάσεις και πολιτιστικά γεγονότα.

Με χωρητικότητα 336, το Terry Fox θέατρο αποτελεί το μεγαλύτερο χώρο στο βόρειο-ανατολικό τομέα του Καναδά που περιλαμβάνει τις πόλεις της Coquitlam, Port Coquitlam, και Port Moody. Ασφαλώς το Terry Fox Theater είναι ένα μικρό σχετικά θέατρο σε σχέση με τα προηγούμενα παραδείγματα, όμως είναι σημαντικό παράδειγμα καθώς μπορούμε να δούμε ότι ένα θέατρο δεν πρέπει να είναι απαραίτητα μεγάλο ώστε να προσφέρει στο κοινό και στους καλλιτέχνες σωστές εγκαταστάσεις και άνεση.

Το θέατρο είναι κυρίως μια ενοικιαζόμενη εγκατάσταση που προσφέρεται ως ιδανικός τόπος για περιοδεύοντες επαγγελματίες καλλιτέχνες, μουσικές συναυλίες, φεστιβάλ, συνέδρια, διαλέξεις, παρουσιάσεις multi-media, κοινωνικές ομάδες τέχνης, τοπικές ομάδες θεάτρου, συγκροτήματα και παραγωγές σχολείων. Το Terry Fox Theater βρίσκεται 3 λεπτά βόρεια του γραφικού Port Coquitlam με εύκολη πρόσβαση από κεντρικές διαδρομές και άνετο parking. Αυτό το κόσμημα βρίσκεται στην βορειοανατολική γωνία του Γυμνασίου Terry Fox το όνομά που πήρε το όνομα του από εθνικό ήρωα του Καναδά. Παρόλο που συνδέεται με το σχολείο, το θέατρο λειτουργεί ως αυτόνομη επαγγελματική εγκατάσταση.

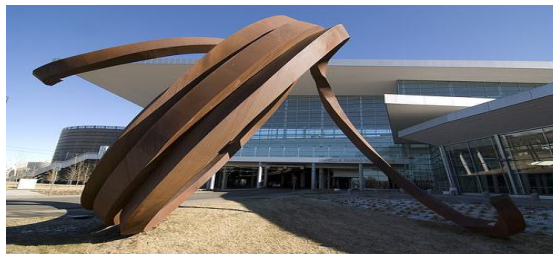
2.1.9 - WELLS FARGO THEATRE – ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το Wells Fargo Theater βρίσκεται στο εσωτερικό του Κολοράντο Convention Center. Πρόκειται για έναν τεράστιο πολυχώρο, ωστόσο εμείς θα αναφερθούμε μόνο στο χώρο του θεάτρου το οποίο καταλαμβάνει ένα σημαντικό κομμάτι. Το θέατρο είναι χωρητικότητας 5000 θέσεων και προσφέρει ένα ευρύ φάσμα ψυχαγωγίας, συμπεριλαμβανομένων συναυλιών, θεατρικών έργων και οτιδήποτε άλλο μπορεί να υποστηρίξει ένας τέτοιος χώρος. Το Wells Fargo Theater είναι επίσης ένας θαυμάσιος χώρος υποδοχής για γενικές συνεδριάσεις, συνελεύσεις και σεμινάρια

Διάταξη Κερκίδων

Εξωτερικό μεταλλικό διακοσμητικό

Πρόσφατα κατασκευασμένο το 2004, το Wells Fargo Θέατρο σχεδιάστηκε να είναι τόσο ηχητικά όσο και αισθητικά ευχάριστο. Η κλασική εμφάνιση της κόκκινης ταπετσαρίας και των καθισμάτων έρχεται σε αντίθεση με τον έξοχο σύγχρονο σχεδιασμό του με καθαρές και απλές γραμμές. Οι κερκίδες του Wells Fargo Theater μπορούμε να πούμε πως μας θυμίζουν τις κερκίδες των αρχαίων ελληνικών θεάτρων, κάτι που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την σύγχρονη σχεδίαση του κτηρίου όπως προαναφέραμε.

Τέλος, αναφέρουμε ότι στα παρασκήνια του θεάτρου υπάρχουν καμαρίνια με ατομικές τουαλέτες, αποδυτήρια για τις χορωδίες και τα απαραίτητα γραφεία για την λειτουργία του θεάτρου. Η σκηνή είναι 15.2x33.48 μέτρα με κομμάτια που μπορούν να προσαρτηθούν επιπλέον.

Εσωτερικό θεάτρου

2.2 ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

2.2.1 - ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ - ΑΘΗΝΑ

Το Εθνικό Θέατρο άρχισε να κτίζεται ως Βασιλικό θέατρο το 1891 χάρη σε δωρεά ύψους 10.000 αγγλικών λιρών που πρόσφερε ο ομογενής Ευστράτιος Ράλλης στον Βασιλέα Γεώργιο Α' προκειμένου να τα διαθέσει εκείνος όπου νόμιζε καλλίτερα. Έτσι με απόφαση του βασιλέα Γεωργίου Α' τελικά επιλέχθηκε μετά από πολύμηνη αναζήτηση οικοπέδου, αρχικά πλησίον της σημερινής πλατείας Κλαυθμώνος, σε οικόπεδο του αυλικού Νικολάου Θων επί της οδού Αγίου Κωνσταντίνου, που για την ολοκλήρωσή του όμως συνεισέφεραν επίσης οι Κοριαλένης και Ευγενίδης καθώς φυσικά και το Δημόσιο Ταμείο.

Ο γερμανός αρχιτέκτονας του κτιρίου Ερνστ Τσίλλερ, εμπνεόμενος από τον αναγεννησιακό ρυθμό, σχεδίασε την πρόσοψη έχοντας ως πρότυπο τη βιβλιοθήκη του Αδριανού. Το κεντρικό της τμήμα είναι εξαιρετικά πλούσιο σε διακοσμητικά στοιχεία, με κιονοστοιχία κορινθιακού ρυθμού ενώ τα δύο πλευρικά τμήματα αποτελούν μία τυπική νεοκλασική σύνθεση. Οι αρχικές εσωτερικές εγκαταστάσεις σκηνής, φωτισμού και θέρμανσης ήταν οι πιο προηγμένες εκείνης της εποχής, σχεδιασμένες από Βιεννέζους μηχανικούς και κατασκευασμένες σε εργοστάσια του Πειραιά.

Σκηνή και πλατεία Εθνικού Θεάτρου

Το κτίριο ανακαινίστηκε για πρώτη φορά το 1930-31, υπό την εποπτεία του σκηνογράφου Κλεόβουλου Κλώνη. Το 1960-63 κατεδαφίστηκε το ξενοδοχείο «Μεσσήνη» στη γωνία της οδού Μενάνδρου και κτίστηκε η Νέα Πτέρυγα (της Νέας Σκηνής). Το 1979-1982 κτίστηκε το τριώροφο υπόγειο στο πίσω οικόπεδο, το οποίο όμως παρέμεινε ημιτελές μέχρι τις μέρες μας.

Σήμερα το κτίριο είναι διατηρητέο (σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση 21980/250/27-2-52, ΦΕΚ 54/τ.β'5-3-52) και άρτια ανακαινισμένο. Οι εργασίες, που αρχικά προβλέπονταν να ολοκληρωθούν στα τέλη του 2007, τελικά ήρθαν σε πέρας τον Οκτώβριο του 2009 και περιλαμβάνουν ανάπλαση ολόκληρου του οικοδομικού τετραγώνου, του διακόσμου, ένα νέο κτίριο, αναβάθμιση του εξοπλισμού της σκηνής, βελτιωμένη αίθουσα (πλατεία και εξώστες), καινούργιο θέατρο 260-300 θέσεων για τη Νέα Σκηνή και διαρρύθμιση που ενοποιεί και τα τέσσερα κτίρια.

Εξωτερική άποψη Εθνικού Θεάτρου

2.2.2 - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Το Δημοτικό Θέατρο

κτίστηκε σε σχέδια πιστής αντιγραφής του θεάτρου Μπολσόνι από τον αρχιτέκτονα και καθηγητή του Ε.Μ. Πολυτεχνείου Ιωάννη Λαζαρίμο ενώ η ανέγερσή του διήρκεσε από το 1884 έως το 1895. Στο Δημοτικό Θέατρο εμφανίστηκαν, κατά καιρούς, οι γνωστότεροι ελληνικοί θίασοι, το "Εθνικό Θέατρο", "Η Εθνική Λυρική Σκηνή" κ.α. Για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα σε διάφορους βοηθητικούς χώρους του φιλοξενήθηκαν η Δημοτική Βιβλιοθήκη του Πειραιά καθώς και η Δημοτική Πινακοθήκη.

Το Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά βρίσκεται σ' ένα από τα κεντρικότερα σημεία της πόλης, στην πλατεία Κοραή. Το κτήριο αποτελεί ένα απόλυτα συμμετρικό ορθογώνιο διαστάσεων 34 X 45 μ. Η είσοδος σημειώνεται με πρόπυλο με τέσσερις κορινθιακές κολώνες και αέτωμα. Πάνω από το δώμα υπάρχει ορθογώνια υπερύψωση και καταλήγει επίσης σε αετωματική στέψη. Η αίθουσα είναι πεταλόσχημη, ιταλικού τύπου, με πλατεία, θεωρεία και εξώστες σε τέσσερα επίπεδα, συνολικής χωρητικότητας 1.300 περίπου θέσεων. Η σκηνή είναι διαστάσεων 20X14μ με προσκήνιο και χώρο ορχήστρας. Το ύψος του πύργου σκηνής είναι 18μ. και το βάθος του υποσκηνίου 9μ. Το φουαγιέ του θεάτρου είναι διώροφο και αναπτύσσεται γύρω από το πέταλο της αίθουσας. Αρχικά φιλοξενούσε χορούς φιλανθρωπικών συλλόγων και αργότερα εξελίχθηκε σε χώρο εκθέσεων και διαλέξεων. Αλλά και η εσωτερική διαρρύθμιση του κτιρίου που εντυπωσιάζουν τους επισκέπτες. Η ακουστική του θεάτρου είναι θαυμάσια, αλλά και η εσωτερική διαρρύθμιση του κτιρίου εντυπωσιάζει τους επισκέπτες.

Το Δημοτικό θέατρο απο την πλατεία

Πανοραμική άποψη

Πανοραμική άποψη

Φωτογραφία εργασιών ανακαίνισης

Από το 2008 η υπόθεση της αποκατάστασης μπήκε στην τελική ευθεία. Χωρίς να λείψουν και πάλι οι -ευχάριστες αυτή τη φορά- εκπλήξεις, που συνδέονται με την αποκάλυψη της μοναδικής σκηής του. Διασώθηκε σχεδόν αλώβητη και αναδύθηκε σε όλο το παλιό μεγαλείο της μετά την αφαίρεση του τελευταίου δαπέδου. Θεωρείται ένα από τα ελάχιστα δείγμα της εποχής μπαρόκ στην Ευρώπη. Διασώζονται άλλες δύο, στην Τσεχία και την Ιταλία.

Στη διακόσμηση, σύμφωνα με την Ελένη Φεσσά-Εμμανουήλ, ο Λαζαρίμος κατάφερε να «παντρέψει» το ρωμαϊκό, το αναγεννησιακό και το νεοκλασικό λεξιλόγιο, επιστρατεύοντας παράλληλα στοιχεία που δίνουν κομψότητα. Κυρίαρχα χρώματα, το βαθυκόκκινο που παίζει σε ορισμένες γωνιές με τους ψυχρούς τόνους του μπεζ. Διασώθηκαν η ζωγραφιστή αυλαία και ο διάκοσμος στα στηθαία των θεωρείων, ενώ οι παραστάσεις στην ψευδοροφή της κυρίως αίθουσας με γεωμετρικό και φυτικό διάκοσμο αλλοιώθηκαν από νεότερες επεμβάσεις. Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ο Γιάννης Τσαρούχης είχε προσφερθεί να τον αναζωγραφήσει, αλλά η πρόταση είχε αφήσει αδιάφορη την τότε δημοτική αρχή

2.2.3 - ΘΕΑΤΡΟ ΒΑΔΜΙΝΤΟΝ - ΑΘΗΝΑ

Η αρχική χρήση της εγκατάστασης αφορούσε την υποδοχή του ολυμπιακού αγώνισματος του Badminton κατά τη διάρκεια τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004. Μετά τη λήξη τους, η νεότευκτη εγκατάσταση τέθηκε σε δημόσιο διαγωνισμό, προκειμένου να αξιοποιηθεί δυναμικά. Τελικά περιήλθε στην εταιρία «Athens Badminton Cultural Development A.E.» (A.B.C.D.), η οποία πλειοδοτώντας απέκτησε την διαχείριση του για 20 χρόνια και ανέλαβε την ριζική αναμόρφωση και αξιοποίηση του ολυμπιακού ακινήτου.

Οι εκμισθωτές του χώρου Badminton μετέτρεψαν το κτίριο από αθλητική εγκατάσταση σε πολυδύναμο χώρο, κατάλληλο για μεσαίας και μεγάλης κλίμακας εκδηλώσεις. Οι εργασίες αναδιαμόρφωσης άρχισαν το καλοκαίρι του 2006 και ολοκληρώθηκαν το 2007, ενώ το ύψος της επένδυσης ξεπέρασε τα 16 εκατομμύρια ευρώ!

Το μεταβιομηχανικό στυλ του εξωτερικού περιβλήματος, οι μεγάλοι υπαίθριοι χώροι του και το όνομά του, ήταν τα μόνα που έμειναν άθικτα. Το εσωτερικό ανοικοδομήθηκε εκ θεμελίων προκειμένου να δημιουργηθεί ένα σύγχρονο αμφιθέατρο, πλαισιωμένο από φουαγιέ και αίθουσες.

Φωτογραφίες από την περίοδο ανακατασκευής

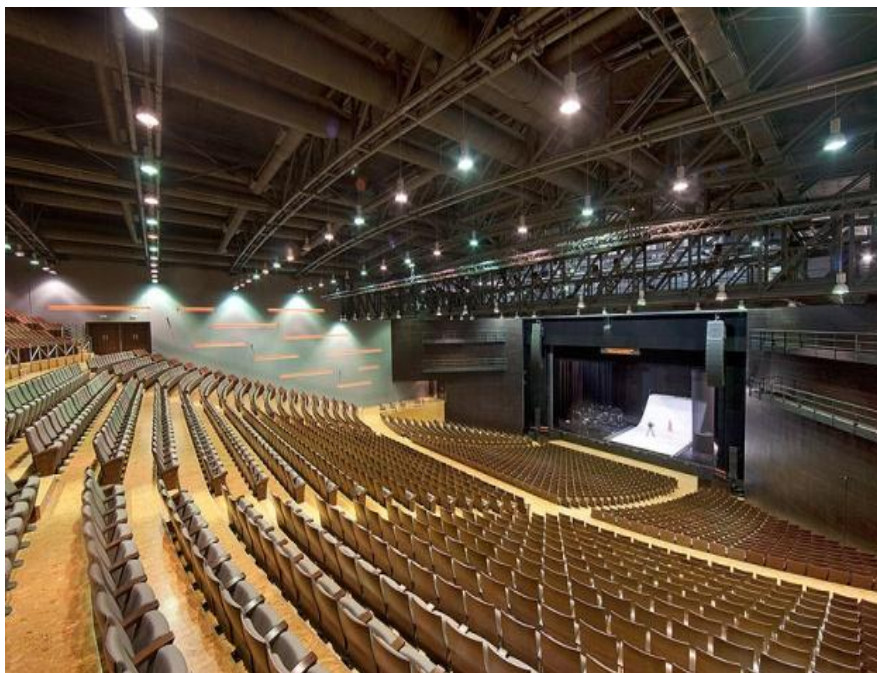

Φωτογραφία από την περίοδο ανακατασκευής

Το αμφιθέατρο του Badminton είναι η μεγαλύτερη στο είδος της αίθουσα στην Ελλάδα. Διαθέτει 2.430 καθίσματα σε αμφιθεατρική διάταξη με δυνατότητες προσαρμογής της χωρητικότητας στο ήμισυ. Η σκηνή του έχει πλάτος 30 μέτρα, βάθος 18μ. και ύψος 15,5 μ.

Διαθέτει 46 ηλεκτροκίνητα σταγκόνια πλήρως αυτοματοποιημένα τα οποία, μέσω κονσόλας προγραμματισμού μπορούν, μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα, να αλλάζουν την όψη των σκηνικών. Σε περίπτωση διοργάνωσης συνεδρίων και πολυπληθών εταιρικών εκδηλώσεων, η σκηνή μετατρέπεται σε χώρο υποδοχής του πάνελ των ομιλητών και του πόντιουμ των κεντρικών εισηγήσεων.

Υπάρχει επίσης η δυνατότητα χρήσης προβολέα εικόνων και η μετατροπή της σκηνής σε επιφάνεια προβολής. Ο φωτισμός του χώρου γίνεται από υψηλής ποιότητας προβολείς. Περιλαμβάνει επίσης 200 dimmers, 5 οθόνες φωτοδιόδων για υπερτιπλισμό και βιντεοπροβολείς.

Η εργονομική τους σχεδίαση εξασφαλίζει ανεμπόδιση ορατότητα. Για εκδηλώσεις που απαιτούν μεγαλύτερη αμεσότητα με το κοινό και απευθύνονται σε μικρότερο αριθμό ατόμων, η αίθουσα είναι έτσι σχεδιασμένη ώστε με την τοποθέτηση ενός μετακινούμενου χωρίσματος να μπορεί να υποδέχεται αριθμητικά μικρότερο κοινό.

Η ακουστική σε σκηνή και πλατεία, έχει μέσο χρόνο αντήχησης μικρότερο από 1.1 sec. Επίσης υπάρχει ισομερής διανομή του ήχου στην αίθουσα με απόκλιση ± 2 db από σημείο σε σημείο.

Ο Προθάλαμος είναι ο κύριος χώρος υποδοχής των επισκεπτών. Οι συχνότερες χρήσεις του αφορούν την παραλαβή εισιτηρίων, την εγγραφή συνέδρων και τον έλεγχο ασφαλείας. Στο συγκεκριμένο χώρο υπάρχουν 8 γκισέ εξυπηρέτησης, αναρτημένες επίπεδες οθόνες TFT και σύστημα φωτιζόμενων πινακών (banners), διαχωριστικές ροές για τον έλεγχο της αυξημένης προσέλευσης και ανελκυστήρα για άτομα με κινητικά προβλήματα.

Προθάλαμος

Το Badminton διαθέτει δύο Φουαγιέ που καταλαμβάνουν περισσότερα από 1.500 τ.μ. Το Άνω Φουαγιέ αποτελεί το βασικό χώρο υποδοχής των επισκεπτών. Διαθέτει αναρτημένα banners με εσωτερικό μηχανισμό φωτισμού καθώς και επίπεδες οθόνες για την προβολή οπτικού υλικού. Επίσης, έχει θέα προς το πάρκο Στρατού και φυσικό φωτισμό.

Άνω φουαγιέ

Κλιμακοστάσιο

Τα δύο Φουαγιέ συνδέονται με το κάτω με δύο ανοικτά κλιμακοστάσια και ανελκυστήρα. Το Κάτω Φουαγιέ έχει πρόσβαση στο κάτω διάζωμα του αμφιθεάτρου και διαθέτει διακριτούς χώρους καπνιστών.

Εκτός από τις παρατιθέμενους χώρους, το Athens Badminton Theater διαθέτει και αρκετές περιφερειακές υποδομές που εξυπηρετούν τις διάφορες ανάγκες των εκάστοτε διοργανώσεων.

Ενδεικτικά αναφέρονται:

- * γραφεία διοικήσεως
- * καμαρίνια
- * βάση των τεχνικών του αμφιθεάτρου
- * Green Room
- * Meeting Hall (μέγιστης χωρητικότητας 300 ατόμων)
- * Αίθουσα Τύπου (70 ατόμων)
- * Μεγάλους αποθηκευτικούς χώρους

Στο θέατρο Badminton έχουν ανέβει αρκετές σημαντικές παραγωγές του διεθνούς θεάτρου και έχουν εμφανιστεί αρκετοί καλλιτέχνες, ενώ ο χώρος έχει χρησιμοποιηθεί για τηλεοπτικές παραγωγές και τη διοργάνωση συνεδρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - ΠΑΤΡΑ

3.1 ΠΑΤΡΑ - ΙΣΤΟΡΙΑ-ΘΕΑΤΡΟ

Φάρος Πάτρας

Η πόλη της Πάτρας αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον μέρος για διαμονή, γεμάτο με ιστορικά μέρη αλλά και προσαρμοσμένο στους σύγχρονους ρυθμούς. Η ιστορία της πόλης ανάγεται στους προϊστορικούς χρόνους την δεύτερη χιλιετηρίδα π.Χ. Είναι η πρωτεύουσα της Αχαΐας και πήρε το όνομά της από τον Πατρέα, αρχηγό των Αχαιών τον 12 αιώνα π.Χ. Τον 3ο αιώνα π.Χ., οι Αχαιοί οργάνωσαν τον περίφημο Αχαϊκό σύνδεσμο, ο οποίος αποτέλεσε την πρώτη οργανωμένη μορφή πολιτεύματος στην Ελλάδα. Κατά τον 1ο αιώνα μ.Χ., επισκέφτηκε την πόλη ο Άγιος Ανδρέας. Στην πόλη αυτή μαρτύρησε και από τότε έγινε ο πολιούχος άγιός της. Κατά την διάρκεια της ελληνικής επανάστασης του 1821, η περιοχή της Αχαΐας έπαιξε σημαντικό ρόλο στην απελευθέρωση των Ελλήνων από τον Οθωμανικό ζυγό. Κατά την διάρκεια του 19ου αιώνα, η Πάτρα εξελίχθηκε σε σημαντικό εμπορικό και βιομηχανικό κέντρο. Αποτελεί σπουδαίο συγκοινωνιακό κόμβο καθώς διαθέτει το μεγαλύτερο λιμάνι στη Δυτική Ελλάδα. Το λιμάνι της Πάτρας συνδέει την Ελλάδα με την Ιταλία, αλλά και την Πελοπόννησο με τα Ιόνια νησιά.

Πανοραμική άποψη της Πόλης

Ουσιαστικά η Πάτρα αποτελείται από δύο αστικά τμήματα : την "άνω πόλη" και την "κάτω πόλη" που διακρίνεται για τη συμμετρική της ρυμοτομία και τις πολλές πλατείες. Η παλιά πάνω πόλη, στα πόδια του φράγκικου κάστρου, διατηρεί ακόμα αρκετά νεοκλασικά σπίτια. Αρκετά αρχοντικά διατηρεί και η κάτω πόλη, δημιουργήματα φημισμένων αρχιτεκτόνων. Από τα πιο χαρακτηριστικά είναι το Δημοτικό Θέατρο του Τσίλλερ, τα αρχοντικά του Κλεάνθη, κα.

Παλαιά γραβούρα της Πάτρας τον μεσαίωνα

Η πόλη είναι μια από τις πλέον δραστήριες πόλεις της Ελλάδας λόγω της συγκέντρωσης πολλών πανεπιστημιακών σχολών. Το περίφημο καρναβάλι της Πάτρας, με ιστορία 160 χρόνων, δείγμα φαντασίας, χιούμορ και κεφιού των κατοίκων της, συγκεντρώνει κάθε χρόνο χιλιάδες επισκέπτες και είναι γνωστό παγκοσμίως. Το Πατρινό Καρναβάλι είναι η μεγαλύτερη εκδήλωση της χώρας στο είδος της, μία από τις μεγαλύτερες - σε ορισμένες παραμέτρους της - στον κόσμο και από τα σημαντικότερα καρναβάλια της Ευρώπης.

Η πόλη προσφέρει πολλές ευκαιρίες για διασκέδαση και άθληση. Η δημοτική ορχήστρα και οι Solists της Πάτρας δίνουν τακτικές παραστάσεις στο Δημοτικό Θέατρο, το οποίο είναι και η έδρα του θιάσου της πόλης. Υπάρχουν επίσης και πολλές ερασιτεχνικές θεατρικές ομάδες, με πιο σημαντική το θέατρο Αγορά το οποίο δίνει τακτικές παραστάσεις. Στο δημοτικό θέατρο καθώς και στο ανοικτό θέατρο στο Βενετσιάνικο Κάστρο δίνονται συχνά παραστάσεις από θιάσους, ορχήστρες και καλλιτέχνες που επισκέπτονται την πόλη.

Η αναγκαιότητα των θεατρικών δημιουργιών στη Πάτρα είναι αναμφισβήτητη. Η γέννηση του θεάτρου στην Ελλάδα και η εξέλιξή του στα όρια αυτά, θα μπορούσε από μόνη της να αποτελεί τη σημαντικότερη απόδειξη. Η Πάτρα είναι μια από τις σημαντικότερες πόλεις της χώρας και πρέπει να δημιουργεί στην τέχνη του θεάτρου. Παράλληλα όμως θα μπορούσαμε να προσθέσουμε την ανάγκη να μορφωθεί ο σύγχρονος πολίτης από τα σχολικά του ήδη χρόνια με τις πρακτικές του θεάτρου και της θεατρικής αγωγής, προκειμένου να αποκτήσει μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, να εκφραστεί καλλιτεχνικά και να αφομοιώσει όλες τις πληροφορίες της μάθησης με δημιουργικό τρόπο.

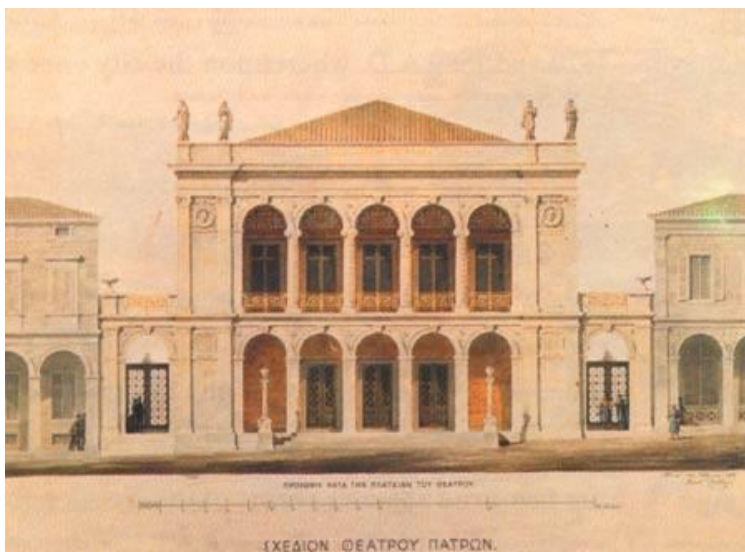
Το γεγονός πως οι σύγχρονες θεατρικές σπουδές ξεκίνησαν στη χώρα μας τη δεκαετία του '90, αν μη τι άλλο, δείχνει μια καθυστέρηση σε αυτόν τον τομέα, μια άγνοια της σημαντικότητας του θεάτρου. Το δυσάρεστο είναι ότι η άγνοια αυτή συνεχίζεται σε κάποιο βαθμό στην Πάτρα. Η προαναφερθείσα άποψη μας στηρίζεται στην έλλειψη σωστών θεατρικών εγκαταστάσεων και χώρων καλλιτεχνικής έκφρασης στην πόλη της Πάτρας. Οι χώροι αυτοί στην πλειοψηφία τους δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για εκδηλώσεις αυξημένων απαιτήσεων, καθώς υστερούν τόσο σε χωρητικότητα όσο και σε σχεδιαστική λειτουργικότητα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι εκδηλώσεις να πραγματοποιούνται πολλές φορές σε υπαίθριους χώρους της πόλης, όπως στην πλατεία Γεωργίου, στο γήπεδο της Παναχαϊκής, στον μόλο της Αγίου Νικολάου, στο Κάστρο. Κάποιοι από αυτούς χρησιμοποιούνται μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες και κάποιοι τους χειμερινούς αντίστοιχα.

Οι παρατηρήσεις αυτές καθιστούν σαφές πόσο σημαντική είναι η δημιουργία ενός πολυχώρου θεάτρου που να μπορεί να ανταπεξέλθει στις σύγχρονες ανάγκες της τέχνης, αλλά και της Πάτρας.

3.2 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΘΕΑΤΡΩΝ ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ

3.2.1 - ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ

Το θέατρο «Απόλλων»

βρίσκεται στην Πάτρα και κατασκευάστηκε το 1872 σε σχέδια του μεγάλου Γερμανού αρχιτέκτονα Ερνέστου Τσίλλερ. Είναι μικρογραφία της Σκάλας του Μιλάνου και αποτελεί το παλαιότερο από τα σωζόμενα κλειστά θέατρα των νεότερων χρόνων και το εντυπωσιακότερο αρχιτεκτονικό στολίδι της Πάτρας. Το θέατρο Απόλλων αποτελεί την κεντρική σκηνή του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου Πάτρας από την ίδρυση του δεύτερου το 1988.

Το θέατρο Απόλλων θεμελιώθηκε στις 11 Φεβρουαρίου του 1871 και η κατασκευή του ολοκληρώθηκε στις 10 Οκτωβρίου του 1872. Το έργο χρηματοδοτήθηκε από την αστική κοινωνία της Πάτρας. Η επιτροπή ανεγέρσεως αποτελείτο από τους: Θεόδωρο Αμβούργερ (πρόεδρος), Εδουάρδο Χάνκοκ, Θεμιστοκλή Γερούση, Δημήτριο Πατρινό, Κ. Λάππα και Α. Χρυσάνθη. Η λίστα με τους χρηματοδότες αποτελείται περίπου από 100 άτομα. Ανάμεσα σε αυτά ξεχωρίζουν ο δήμαρχος Πατρέων Γεώργιος Ρούφος, ο Γουσταύος Κλάους, ο Αμβούργερ, ο Λάγγουρας, ο αδερφοί Τριάντη, ο Παναγιώτης Γούναρης, πατέρας του Δημητρίου, ο Επαμεινώνδας Μάξιμος, πατέρας του Δημητρίου κ.ά. Το οικόπεδο που χτίστηκε ανήκε στους Γ. Φαρσή και Ι. Κωνσταντόπουλο από τους οποίους αγοράστηκε για 11.000 δρχ. Μέσα στο οικόπεδο υπήρχαν και οι οικίες των κατόχων του οι οποίες και γκρεμίστηκαν. Τα σχέδια ανατέθηκαν στον Ερνέστο Τσίλλερ και φυλάσσονται ακόμα σήμερα στην δημοτική βιβλιοθήκη Πατρών. Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν τα ακριβότερα και πολυτελή της εποχής, πέτρα Τεργέστης, κάγκελα από την Αγγλία, αγάλματα από την Βιέννη, μάρμαρα από το Λιβόρνο, πέτρα από τον Αστακό και διάφορα άλλα από την υπόλοιπη Ελλάδα.

Το εσωτερικό του περιλαμβάνει την πλατεία με 156 θέσεις και 53 θεωρεία σε δύο ορόφους. Συνολική χωρητικότητα του θεάτρου: 220-300 άτομα.

Η σκηνή του είναι 13,5 μέτρα πλάτος και 7,5 μέτρα βάθος. Η πρώτη παράσταση στο θέατρο Απόλλων ήταν στις 10 Οκτωβρίου 1872 με το μελόδραμα Un ballo in Masherà του Βέρντι.

Ο φωτισμός τα πρώτα χρόνια γινόταν με κεριά, το 1878 φωτίστηκε με φωταέριο και το 1899 με ρεύμα. Το Θέατρο Απόλλων είναι σήμερα ένα από τα 3 μόνο νεοκλασικά θέατρα που διασώζονται ανά την Ελλάδα (τα άλλα δύο είναι το Μαλλιαροπούλειο Θέατρο της Τρίπολης που ανεγέρθη το 1910 και το Θέατρο Απόλλων Σύρου με έτος ανέγερσης το 1864). Σήμερα, στο Θέατρο Απόλλων της Πάτρας ανεβαίνουν τακτικά παραστάσεις από το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Πάτρας ενώ οι όμορφοι χώροι του χρησιμοποιούνται και στη διάρκεια του Πατρινού Καρναβαλιού (χοροί «μπουρμπούλια»).

Εξωτερικές απόψεις Θεάτρου Απόλλων

Σκηνή Θεάτρου Απόλλων

Θεωρεία

Θεωρεία και οροφή

Οροφή Θεάτρου Απόλλων

3.2.2 - ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΕΧΝΗΣ

Το θέατρο είναι προκατασκευασμένο και ονομάζεται «Εργοστάσιο Τέχνης», αφού είναι εγκατεστημένο στους χώρους της πρώην Χαρτοποιίας Λαδόπουλου. Το τελικό κόστος κατασκευής του θεάτρου ανέρχεται σε 1,5 εκ. ευρώ.

Το θέατρο είναι χωρητικότητας 850 θέσεων. Αναγέρθηκε στο χώρο της πρώην χαρτοποιίας Λαδόπουλου στα πλαίσια της «Πάτρα πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006».

Το θέατρο δεν λειτουργεί πια για αμφιλεγόμενους λόγους. Επικρατούσα άποψη είναι αυτή που θέλει το κτήριο να έχει υποστεί βλάβες από σεισμό. Υπάρχει όμως και η άποψη πως το θέατρο δεν διαθέτει νόμιμη άδεια και κατασκευάστηκε παράνομα για να στεγάσει εκδηλώσεις στα πλαίσια της «Πάτρα πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006».

Η δική μας πρόταση αφορά την ανέγερση πολυχώρου θεάτρου στη θέση του συγκεκριμένου θεάτρου.

Πλατεία και σκηνή Εργοστασίου Τέχνης

Διάδρομος καμαρινιών Εργοστασίου Τέχνης

Παρατηρώντας το υπάρχον κτίριο στο υπό μελέτη οικόπεδο γίνεται φανερή η σχεδιαστική σύγχυση του αρχιτέκτονα, ο οποίος επηρεάστηκε θεωρητικά από το παράπλευρο εργοστάσιο του Λαδόπουλου και όχι από νέο λιμένα της πόλης που κατασκευάζεται ακριβώς απέναντι.

Το αποτέλεσμα ήταν ένα σχέδιο που προσεγγίζει τη μορφή ενός εργοστασίου. Ωστόσο με πιο προσεκτική παρατήρηση διαπιστώνουμε πως ο αρχιτέκτονας δημιούργησε ενδεχομένως εν αγνοία του μια πρόσοψη η οποία προσεγγίζει μορφολογικά και σχηματικά το πίσω μέρος των σύγχρονων επιβατηγών-οχηματαγωγών πλοίων.

Η λανθασμένη αυτή σχεδίαση οδήγησε στην απώλεια του χαρακτήρα του κτιρίου, καθώς τελικά δεν είναι ούτε ένα υποτιθέμενο εργοστάσιο ούτε ένα υποτιθέμενο “καράβι”, αποτέλεσμα η σχεδίαση να παρεκκλίνει της αρχικής σχεδιαστικής ιδέας.

Κύριο μέλημα της πρότασής μας είναι ο σχεδιασμός της εγκατάστασης και του περιβάλλοντος χώρου να υποβάλλει στον παρατηρητή άμεσα τη σκέψη πως το νέο θέατρο είναι ένα υποτιθέμενο “καράβι” που “πλέει” προς το νέο λιμάνι της Πάτρας, αποφεύγοντας οποιαδήποτε στρεβλή σκέψη όσον αναφορά τη σχεδιαστική ιδέα.

3.2.3 - ΑΡΧΑΙΟ ΩΔΕΙΟ

Στα δυτικά της Ακρόπολης, στην Άνω πόλη, βρίσκεται το Ρωμαϊκό Ωδείο ή Αρχαίο Ωδείο της Πάτρας που ανεγέρθηκε νωρίτερα από το Ωδείο της Αθήνας (Ηρώδειο, 160 μ.Χ.). Ο Πausanίας που επισκέφθηκε την Πάτρα στη δεκαετία του 170 μ.Χ. γράφει «έχει την ωραιότερη διακόσμηση που έχω δει, αν εξαιρέσει βέβαια κανείς αυτό της Αθήνας». Όπως αναφέρει ο Πausanίας, μέσα στο Ωδείο, που ήταν συνεχόμενο της αρχαίας Αγοράς, υπήρχε άγαλμα του Απόλλωνα, που έγινε από λάφυρα του πολέμου κατά των Γαλατών (279 π.Χ), όταν οι Πατρινοί είχαν βοηθήσει τους Αιτωλούς. Στους αιώνες που ακολούθησαν, οι σεισμοί, οι πόλεμοι και οι κατακτητές κατέστρεψαν το Ωδείο και το κάλυψαν με άλλα κτίρια και χώματα. Από το μικρό λόφο που δημιουργήθηκε, έμεναν ακάλυπτα μόνο ελάχιστα τμήματα. Ξαναήρθε στο φως το 1889, όταν έγιναν εργασίες εκσκαφής στο λόφο για την επιχωμάτωση του λιμανιού. Πέρασαν αρκετές δεκαετίες έως ότου ξεκινήσει η διαδικασία της αναστήλωσης του που ολοκληρώθηκε το 1956, χρονιά κατά την οποία το Αρχαίο Ωδείο απέκτησε την αρχική του μορφή. Την ίδια δεκαετία, μετατράπηκε ο περιβάλλων χώρος σε αρχαιολογικό με την έκθεση σ' αυτόν, σαρκοφάγων, ψηφιδωτών και άλλων αρχαίων ευρημάτων. Το Ωδείο έχει όλα τα βασικά μέρη του θεάτρου, κοίλο, ορχήστρα, προσκήνιο, σκηνή, παρασκήνια και στις 23 σειρές καθισμάτων του, δύνανται να φιλοξενηθούν 2.900 θεατές. Από τη θέσπιση του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας, το Αρχαίο Ωδείο αποτελεί τη βασική του έδρα, φιλοξενώντας τους καλοκαιρινούς μήνες κορυφαία ελληνικά και ξένα καλλιτεχνικά συγκροτήματα.

Πανοραμική άποψη σκηνής και κοίλον

Σκηνή και κοίλον Αρχαίου Ωδείου

Εξωτερική άποψη και διάκοσμος Αρχαίου Ωδείου

Πανοραμική άποψη Αρχαίου Ωδείου

3.2.4 - ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΣΤΡΟΥ

Το θεατράκι, που εγκαταστάθηκε στο χώρο του Κάστρου με την ευκαιρία έναρξης των εκδηλώσεων του Διεθνούς Φεστιβάλ το 1986, έχει χωρητικότητα 250 ατόμων, με πανοραμική θέα προς την οχύρωση του Κάστρου.

Η σκηνή του έχει φιλοξενήσει πλήθος παραστάσεων μουσικών, θεατρικών, χορευτικών, εξυπηρετώντας ως εναλλακτικός χώρος όλους τους θεσμούς του Δήμου Πατρέων αλλά και των θεσμών της.

Άποψη Κάστρου 1

Άποψη Κάστρου

3.2.5 - ΘΕΑΤΡΟ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

Καλαίσθητο ανοιχτό θέατρο, με χωρητικότητα 500 θέσεων, που καταλήγει, στην κυριολεξία, μέσα στη θάλασσα. Κατασκευάστηκε με έξοδα του Λιμενικού Ταμείου Πατρών, το οποίο επένδυσε στη διαμόρφωση 30 συνολικά στρεμμάτων στη βόρεια πλευρά της πόλης.

Γύρω από το θέατρο, το οποίο φιλοξενεί διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, συνυπάρχει καφετέρια, παιδότοπος και πεζόδρομος ακριβώς δίπλα στη θάλασσα, που προσφέρεται για βόλτες. Το θεατράκι όπως συνηθίζεται να αποκαλείτε βρίσκετε ουσιαστικά στον χώρο της μαρίνας της Πάτρας.

Πανοραμική Άποψη

Πανοραμική Άποψη

3.2.6 - LITHOGRAPHION

Το παλιό Λιθογραφείο του Διακίδη χτίστηκε το 1939 για να στεγάσει τις τυπογραφικές του ανάγκες και λειτούργησε έως το 1975. Από τότε έμεινε κλειστό έως το 2000 οπότε και νοικιάστηκε από την Βιομηχανική. Κρατώντας το όνομα της δουλειάς του ονομάζεται Θέατρο «Λιθογραφείον». Μπαίνει ως στόχος η ανακατασκευή - μετατροπή του χώρου σε θέατρο κρατώντας τον βιομηχανικό του χαρακτήρα.

Ο ωφέλιμος του χώρος είναι 650τ.μ. Τον Απρίλιο του 2001 παραδόθηκαν οι πρώτες μελέτες κατασκευής που αφορούσαν: τον γενικό χώρο, την ακουστική και τη φωτιστική εγκατάσταση. Τον Ιούλιο 2001 ξεκίνησαν εργασίες κατασκευής του «Λιθογραφείου» με βάση τις υπάρχουσες μελέτες. Δεν υπάρχει μόνιμη σκηνή και πλατεία, και ο χώρος διαμορφώνεται ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε παράστασης. Δεν υπάρχει μόνιμη σκηνή και πλατεία, και ο χώρος διαμορφώνεται ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε παράστασης.

Εξωτερική Άποψη κτηρίου

3.2.7 - ΘΕΑΤΡΟ <Η ΑΓΟΡΑ>

Το θέατρο Αγορά ιδρύθηκε και λειτούργησε το Μάρτιο του 1990. Οι εργασίες για την διαμόρφωση του είχαν αρχίσει από τον χειμώνα του 1988. Η δημιουργία του οφείλεται σε εθελοντές πατριούς που συσπειρώθηκαν γύρω από την Εταιρία Θεάτρου και Τέχνης (1987). «Η Αγορά» είναι το δεύτερο κλειστό θέατρο που γεννήθηκε την πόλη της Πάτρας, έπειτα από το θέατρο «Απόλλων».

«Η Αγορά» στεγάζεται σε ένα νεοκλασικό κτήριο, στο κέντρο της πόλης, ακριβώς στην αγκαλιά της ιστορικής αγοράς της πόλης το «Μαρκάτο». Την αγορά αυτή την έκτισαν το 1699 οι Ενετοί και μ' αυτόν τον τρόπο ίδρυσαν τη Δημοτική αγορά των Πατρών. Τα παλιά κτίρια της αγοράς ήταν πανομοιότυπα, με μαγαζί κάτω και κατοικία στον επάνω όροφο. Ένα από αυτά τα κτήρια φιλοξενεί και το θέατρο «Η Αγορά». Το κτήριο αυτό κτίστηκε στο τέλος του 19ου αιώνα σε αρχιτεκτονική αρμονία με τα κτίσματα του «Μαρκάτο» και είχε χρήσεις οικίας και καταστημάτων, όπου κατά τα τελευταία χρόνια υπήρξε άσυλο αστέγων και κατόπιν καρβουναποθήκης, όμως σχεδόν ερειπωμένο.

Το κτήριο αυτό παραχωρήθηκε στην «Εταιρία Θεάτρου και Τέχνης» από το Υπουργείο Πολιτισμού (όπου ανήκει), επί υπουργίας της αείμνηστης Μελίνας Μερκούρη το 1988. Η Εφορία Κλασικών Αρχαιοτήτων, η οποία είχε απαλλοτριώσει το κτίσμα για μελλοντική ανασκαφή εισηγήθηκε θετικά για την παραχώρηση του.

Με την βοήθεια και το όραμα μιας ομάδας πολιτών, τα μέλη, ο θίασος και οι φίλοι της Εταιρίας Θεάτρου και Τέχνης, με προσωπική εθελοντική εργασία κατάφεραν να υλοποιήσουν την απόφαση αυτή, μεταμορφώνοντας το μισοερειπωμένο αυτό νεοκλασικό κτήριο, σε θέατρο 113 θέσεων.

«Η Εταιρία Θεάτρου και Τέχνης» έκτοτε, έχει την χρήση αυτού του θεατρικού χώρου και είναι υπεύθυνη για την λειτουργία του και την πολιτιστική του δραστηριότητα, η οποία από την γέννηση του θεάτρου μέχρι σήμερα εξακολουθεί να είναι πρωτοπόρα και μοναδική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 - ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

4.1 - Σύντομο Ιστορικό

Η αρχιτεκτονική ακουστική στην αρχαία Ελλάδα ήταν ιδιαίτερα ανεπτυγμένη και έχει να επιδείξει εξαιρετικά δείγματα, όπως το θέατρο της Επιδαύρου. Το σχήμα των θεάτρων ήταν τέτοιο ώστε οι ακροατές να βρίσκονται όσο το δυνατό πιο κοντά στην σκηνή, κάτι το οποίο θα προσπαθήσουμε να εφαρμόσουμε στην πρότασή μας. Κατά τον Jordan οι θεατρικές μάσκες των ηθοποιών εκτός των άλλων βοηθούσαν και στην ενίσχυση της φωνής τους. Παρ' όλα αυτά δεν υπάρχουν γραπτά κείμενα που να σχετίζονται με την κατασκευή των θεάτρων.

Η μετάβαση από τα ανοικτά θέατρα στους κλειστούς χώρους έγινε κατά την περίοδο της αναγέννησης με το πρώτο κλειστό θέατρο να είναι το *Olympico theatre* στην Ιταλία. Η ακουστική συμπεριφορά των αιθουσών φαίνεται ότι δεν λαμβανόταν υπόψη στον σχεδιασμό μέχρι τον 19^ο αιώνα. Η πρώτη βελτίωση της ακουστικής συμπεριφοράς κλειστού χώρου έγινε το 1850 από τον Joseph Henry στον χώρο διαλέξεων του *Smithsonian Institution* στην *Washington* της Αμερικής. Ο Henry ήταν ο πρώτος που επεσήμανε την κακή ακουστική των κλειστών χώρων λόγω του φαινομένου της ηχούς και του εστιασμού των ήχων σε συγκεκριμένα σημεία.

Olympico Theatre

4.2 - Ακουστικές απαιτήσεις χώρων

Ένας κλειστός χώρος λέμε ότι έχει καλή ακουστική όταν πληρεί τις παρακάτω προϋποθέσεις:

- 1) Ο ήχος φθάνει σε όλα τα σημεία του χώρου χωρίς αισθητή μείωση, και κυρίως έχει την ίδια κατανομή παντού.
- 2) Δεν εμφανίζεται το φαινόμενο της επικάλυψης, ή τουλάχιστον να είναι περιορισμένο.
- 3) Ο ρυθμός μείωσης του ήχου είναι ο βέλτιστος. Αυτό έχει σαν συνέπεια την καθαρότητα της συνομιλίας και τη βελτίωση της μουσικής.
- 4) Δεν υπάρχουν δυσάρεστες καταστάσεις όπως:
 - α) Ηχώ
 - β) Ηχητικές σκιές
 - γ) Ηχητικές παραμορφώσεις
 - δ) Ηχητικές συγκεντρώσεις
- 5) Ο χώρος να διαθέτει επαρκή ηχομόνωση

4.3 - Παράμετροι καλής ακουστικής

Εκτός από τον χρόνο αντήχησης οι κυριότεροι παράμετροι που σχετίζονται με την ακουστική ποιότητα των χώρων είναι:

- 1) Ηχώ.
Το φαινόμενο της ηχούς παρουσιάζεται όταν η ανάκλαση σε σχέση με τον απ' ευθείας προερχόμενο από την πηγή ήχο καθυστερεί τουλάχιστον 100 ms ή αλλιώς 17m πορείας.
- 2) Χρωματισμός.
Όταν η καθυστέρηση των ανακλώμενων ήχων είναι μικρή (της τάξης των 10 ms) η χροιά των ήχων αλλάζει στη συμβολή των φράσεων. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται χρωματισμός.
- 3) Ζεστασιά.
Η ηχητική ζεστασιά ενός χώρου εξαρτάται από την σχετική τιμή του χρόνου αντήχησης των χαμηλών και μέσων συχνοτήτων.
- 4) Οικειότητα.
Η παράμετρος αυτή είναι πολύ σπουδαία τόσο για χώρους που προορίζονται για ομιλία όσο και για την μουσική. Η τιμή της εξαρτάται από την λήψη των ανακλώμενων ηχητικών ακτινών αμέσως μετά την λήψη των απ' ευθείας εκπνευόμενων. Η καθυστέρηση των ανακλώμενων δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 20 ms. Μία καθυστέρηση 20 ms αντιστοιχεί σε διαφορά δρόμου 7 περίπου μέτρων, σε σχέση με την απ' ευθείας μετάδοση.

5) Σύνολο.

Ο όρος αυτός περιγράφει την δυνατότητα των καλλιτεχνών να ακούν τους εαυτούς τους ώστε να παίζουν σαν σύνολο. Το σύνολο καθορίζεται από το σχήμα του χώρου που βρίσκεται η ορχήστρα, τους ανακλαστές που βρίσκονται στην οροφή ή τις πλευρικές επιφάνειες της σκηνής.

6) Ηχητική συγκέντρωση.

Αυτή η παράμετρος εξηγεί απλά ότι δεν θα πρέπει ο ήχος να έχει σημεία συγκέντρωσης και σημεία κενά μέσα στον χώρο, αλλά να κατανέμεται σωστά στον χώρο για να ακούνε όλοι καλά.

7) Ευκρίνεια και Αντιληπτότητα των συλλαβών.

4.4 - Αρχές σχεδιασμού

Το σχήμα των χώρων παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο στην ακουστική τους. Σημαντικό ρόλο παίζουν όμως ο όγκος και το είδος των επιφανειών.

Όγκος:

Ο όγκος εξαρτάται από την χρήση. Χώροι πολλαπλών χρήσεων γενικά δεν έχουν καλή ακουστική. Σε χώρους με όγκο μικρότερο από $4\text{m}^3/\text{άτομο}$ η επίδραση των ακροατών είναι σημαντική στην ακουστική του χώρου, ενώ σε χώρους με όγκο μεγαλύτερο από $10\text{m}^3/\text{άτομο}$ είναι αμελητέα.

Είδος επιφανειών:

Οι επιφάνειες που περιορίζουν τον χώρο θα πρέπει να είναι ανακλαστικές ώστε να ανακλούν τον ήχο αλλά και απορροφητικές έτσι ώστε να δίνουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, που δεν είναι άλλο από την σωστή ακουστική.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα των θεάτρων σε κλειστούς χώρους είναι η ηχώ. Σχεδόν όλες οι σχεδιαστικές λύσεις, αφορούν αυτό το φαινόμενο. Μία σημαντική λύση, εκτός από την σωστή τοποθέτηση των ανακλαστών, είναι η αποφυγή των παραλληλεπίπεδων σχημάτων και η τοποθέτηση απορροφητικού υλικού στις ορθές γωνίες.

Σε αίθουσες όπου απαιτείται ποιοτικά καλός ήχος, τόσο η σκηνή όσο και η οροφή σχεδιάζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε ο ήχος με διαδοχικές ανακλάσεις να κατανέμεται ομοιόμορφα στο χώρο. Συνήθως η σκηνή και μέρος της οροφής κατασκευάζονται με ανακλαστικά υλικά έτσι ώστε να ενισχύει τον ήχο σε ορισμένες διευθύνσεις, ενώ σε σημεία που οι ανακλάσεις δεν χρησιμεύουν τοποθετούνται απορροφητικά υλικά για την βελτίωση του χρόνου αντήχησης.

Οι ανακλαστικές επιφάνειες θα πρέπει να τοποθετούνται έτσι ώστε να ανακλούν τον ήχο που προέρχεται από την πηγή και με τον τρόπο αυτό να ενισχύουν τον ήχο που φθάνει στον ακροατή. Στο δάπεδο πρέπει να δίνουμε κλίση ώστε η απ' ευθείας διαδιδόμενη ενέργεια (ο ήχος) να μην διακόπτεται από τις μπροστινές θέσεις. Η κλίση αυτή δεν πρέπει να είναι σταθερή. Κατά τον Cremer η κλίση θα πρέπει να αυξάνει όσο απομακρυνόμαστε από την πηγή με τέτοιο τρόπο ώστε η γωνία Φ με την οποία προσπίπτει ο ήχος από την πηγή στον πρώτο ακροατή να είναι η ίδια και για τις υπόλοιπες θέσεις. Η σχέση που μπορεί να υπολογίσει την κλίση των καθισμάτων είναι:

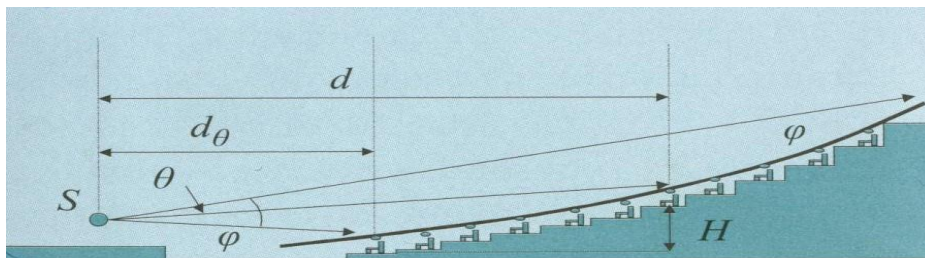
$$H = \varphi[\ln(d/d\theta) - (d-d\theta)]$$

όπου,

$d\theta$ = η οριζόντια απόσταση του πρώτου ακροατή από την πηγή

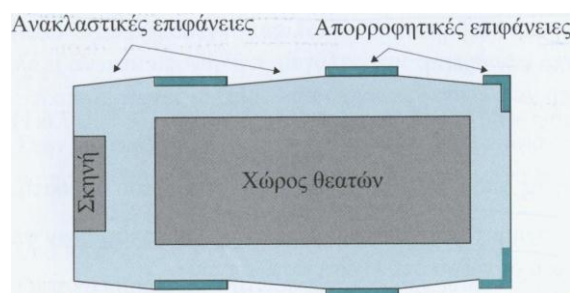
d =είναι η απόσταση του εξεταζόμενου σημείου από την πηγή

H = είναι η ανύψωση σε σχέση με τον πρώτο ακροατή

Επί της πράξης, η ακρόαση είναι καλή όταν η γωνία Φ είναι μεγαλύτερη από 12-15°. Η κλίση όμως του δαπέδου δεν πρέπει να υπερβαίνει το 12,5%. Συνήθως στο δάπεδο δίνεται κλιμακωτή μορφή. Η απόσταση των διαφόρων σειρών είναι 0.8 - 1m. Καλή ακουστική υπάρχει όταν τα μάτια κάθε θεατή είναι 15 – 20 cm υψηλότερα από αυτόν που κάθεται μπροστά του.

Στους τοίχους ή σε τμήματα τοίχων με μεγάλο συντελεστή ανάκλασης πολλές φορές δίνουμε κλίση ώστε οι ανακλάσεις από αυτούς να ενισχύουν τον ήχο στις θέσεις όπου υπάρχει χαμηλή ακουστικότητα. Η επιφάνειες αυτές δεν θα πρέπει να καταλαμβάνουν μεγάλο εμβαδόν διότι η υπερβολική χρήση ανακλαστικών επιφανειών αυξάνει τον χρόνο αντήχησης. Για τον λόγο αυτό οι ανακλαστικές επιφάνειες συνδυάζονται με απορροφητικές ώστε τελικά να έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 – ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ

5.1 - Ιστορία λιμανιού Πάτρας

Το λιμάνι της Πάτρας ήταν γνωστό από την αρχαιότητα. Ο Πausanias περιγράφει την ύπαρξη ενός ιερού στην περιοχή του αρχαίου λιμανιού της Πάτρας. Ο ναός ήταν αφιερωμένος στον θεό της θαλάσσης, τον Ποσειδώνα. Πιθανών ήταν επίσης στο άκρο τον προβλητών, οι οποίες σχημάτιζαν διπλό μόλο να ήταν τοποθετημένα τα αγάλματα του Άρη και του Απόλλωνα, τα οποία αναφέρει ο Πausanias πως ήταν εγειρόμενα πολύ κοντά στη θάλασσα. Το λιμάνι ήταν προικισμένο με πολλούς ναούς όπως και αυτού της θεάς Δήμητρας.

Επί Ρωμαϊκής εποχής στο λιμάνι της Πάτρας έγιναν λιμενικά έργα. Οι Ρωμαίοι έχοντας την ανάγκη να χρησιμοποιούν έναν σταθμό προς την Ιταλία για να κάνουν τα ταξίδια τους με τα πλοία τους και με τον φόβο των πειρατών, πρόσεξαν πολύ το λιμάνι της Πάτρας και έκαναν διάφορα λιμενικά έργα. Κυρίως επί Αυγούστου και άλλων αλλά και επί Νέρωνος.

Η 22 Αυγούστου 1836 θεωρείται ιστορική στιγμή για την πόλη των Πατρών, γιατί την ημέρα αυτή το Δημοτικό Συμβούλιο Πατρών αποφάσισε να εισηγηθεί την κατασκευή τεχνητού λιμένα. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1836 δημοσιεύτηκε ένα βασιλικό διάταγμα το οποίο αναφερόταν στην κατασκευή του μόλου στην Πάτρα. Στις 22 Οκτωβρίου 1838 το βασιλικό ζεύγος Όθων και Αμαλία αποβιβάστηκε στο μόλο Πατρών ο οποίος είχε 35 μέτρα μήκος. Ο κυματοθραύστης κατασκευάστηκε το 1894 και το μήκος του πρώτου κομματιού ήταν 910 μέτρα ενώ το συνολικό του μήκος είναι περίπου 1300 μέτρα.

Το λιμάνι της Πάτρας φωτίστηκε για πρώτη φορά στις 15 Απριλίου του 1874 με τη βοήθεια φωταερίου (γκάζι). Τότε δήμαρχος ήταν ο Γεώργιος Μπεν.Ρούφος. Η εταιρεία Φόγγελ και Σια με αντιπρόσωπο τον E. Zuccolì ανέλαβε τον φωτισμό. Τον Απρίλη στις 22 του 1907 το λιμάνι της Πάτρας φωτίστηκε για πρώτη φορά με ηλεκτρικό ρεύμα.

Πριν τη διάνοιξη του ισθμού της Κορίνθου και τη μετατροπή του σε πορθμό, το λιμάνι της Πάτρας ήταν απαραίτητος σταθμός στην πορεία των πλοίων από το Αιγαίο στο Ιόνιο πέλαγος και αντίστροφα. Το 1893 όμως, οπότε και έγινε η διάνοιξη, ο περίπλους της Πελοποννήσου δεν ήταν πια απαραίτητος κι έτσι το λιμάνι της Πάτρας άρχισε να διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο στη σύνδεση της Ελλάδας με άλλες χώρες και πιο μακρινές θάλασσες.

Τα χρόνια μέχρι και τη δεκαετία του 1960, από το λιμάνι της Πάτρας πέρασαν χιλιάδες μετανάστες που αναζητούσαν μια καλύτερη ζωή σε πιο εύρωστες χώρες όπου υπήρχε ανάγκη για εργατικά χέρια. Πόνος και ελπίδες εκφράζονταν μέσα από τα ανθρώπινα βλέμματα, αποχαιρετισμοί ακούγονταν παντού και ένα μεγάλο κεφάλαιο της ελληνικής ιστορίας πέρασε μέσα από το λιμάνι μέχρι η χώρα να μπει και πάλι σε τροχιά ανάπτυξης.

17100—Greek Immigrants Embarking in Small Boat for Steam for America, Patras, Greece.

5.2 - Νέο λιμάνι Πάτρας

Το λιμάνι της Πάτρας αποτελεί την δυτική πύλη της Χώρας μας και τα τελευταία χρόνια λειτουργεί σε κατάσταση υπερκορεσμού λόγω της αλματώδους αύξησης του κυκλοφοριακού φόρτου. Το νέο λιμάνι θα κατασκευαστεί εκτός κέντρου της πόλεως, ώστε να έχει την σχετική ηρεμία για να λειτουργεί σωστά, αλλά και ώστε να τραβήξει προς τα εκεί την μελλοντική ανάπτυξη της πόλης. Το προτεινόμενο έργο σε συνδυασμό με την ολοκλήρωση του οδικού άξονα του ΠΑΘΕ στοχεύει στην άμεση διασύνδεση της Ελλάδας με την Ε.Ε. ικανοποιώντας τους βασικούς στόχους της στρατηγικής μεταφορών της χώρας για εναλλακτικές διεθνείς συνδέσεις και υλοποίηση των ολοκληρωμένων μεταφορικών διαδρόμων στον άξονα Δύσης - Ανατολής.

Σχετικά πρόσφατα τα έργα ξεκίνησαν ξανά, καθώς το έργο είχε σταματήσει την κατασκευή του. Όταν το λιμάνι ολοκληρωθεί θα περιλαμβάνει:

α) κατασκευή παραλιακού κρηπιδοτοίχου μήκους 600μ. από κυψελωτά κιβώτια από οπλισμένο σκυρόδεμα με ωφέλιμο βάθος -11.0μ. Τα κιβώτια θα κατασκευασθούν σε ειδική πλωτή εξέδρα θα ρυμουλκηθούν δια θαλάσσης και θα ποντιστούν στις αντίστοιχες θέσεις με πλήρωση του εσωτερικού τους με νερό.

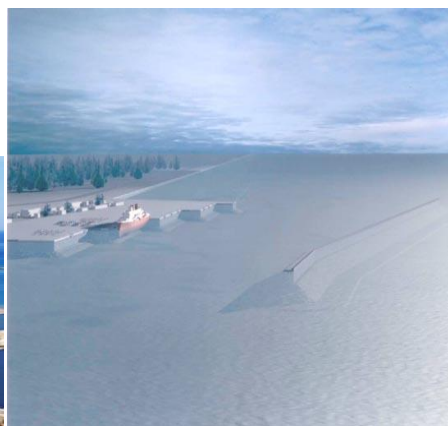
β) κυματοθραύστη μικής διατομής μήκους 1200μ., με πρόβλεψη γεωφασμάτων αντοχής στην έδρασή του.

γ) επιχώσεις για δημιουργία χερσαίων χώρων όπισθεν των κρηπιδομάτων εμβαδού 150 στρεμμάτων.

δ) έργα βελτίωσης της χαμηλής φέρουσας ικανότητας πυθμένα με έμπηξη γεωσυνθετικών στραγγιστηριών, σταδιακή προφόρτιση και κατασκευή χαλικοπασσάλων.

Πανοραμική άποψη νέου λιμανιού

Φωτορεαλισμός νέου λιμανιού

5.3 - Χώρος Λαδόπουλου

Το κτήριο της χαρτοβιομηχανίας Λαδόπουλου, αποτελεί έναν από τους ιστορικότερους χώρους εργασίας στην Πάτρα αλλά και από τους πλέον ξεχασμένους. Από το 1928 και για δεκάδες χρόνια στην εταιρεία απασχολούνται εκατοντάδες εργάτες ενώ η ίδια η χαρτοβιομηχανία είναι από τις μεγαλύτερες των Βαλκανίων. Από το '74 στην Ελλάδα όλα αλλάζουν. Η μεταπολίτευση φέρνει μεγάλες αλλαγές τόσο στην καθημερινότητα όσο και στον εργασιακό χώρο. Στις αρχές της δεκαετίας του '90, με την αποβιομηχάνιση της πόλης αλλά και σχεδόν ολόκληρης της χώρας, κλείνει και το συγκεκριμένο εργοστάσιο, γράφοντας τον επίλογο της βιομηχανικής Πάτρας.

Από τότε μέχρι σήμερα, τα κτήρια παραμένουν εγκαταλελειμμένα, δηλώνοντας διακριτικά την ιστορία της πόλης, μάρτυρες των συνθηκών ζωής της εργατικής τάξης, η άλλη όψη της μέχρι τώρα ισχύουσας κουλτούρας γύρω από την πολιτιστική κληρονομιά, για την οποία οι επίσημοι φορείς αδιαφορούν. Κτήρια-Μνημεία μιας τάξης που δεν έχει τη δυνατότητα να αφήσει σημάδια στο χώρο, γιατί της λείπουν τα μέσα και η μόνη μαρτυρία ύπαρξης της είναι οι χώροι παραγωγής που παραμένουν φανεροί στο περιβάλλον της πόλης.

Μπαίνοντας μέσα στο -πρώην- εργοστάσιο χαρτοποιίας Ε.Γ.Λ., προσπαθούμε να προσεγγίσουμε το χώρο και το χρόνο μέσα από πολλαπλά επίπεδα και διαφορετικές ενέργειες. Προσεγγίζουμε αυτό το «κρυμμένο» παρελθόν πατώντας πάνω στα αποτυπώματα που έχει αφήσει η χαρτοβιομηχανία Ε. Γ. Λαδόπουλου η κτηριακή δομή της, οι αστικοί μύθοι που έχουν δημιουργηθεί γύρω από αυτήν και τις κυρίαρχες φυσιογνωμίες της, οι προσωπικές αναμνήσεις των χρηστών και των περίοικων, το στίγμα που έχει αφήσει στους αγώνες της εργατικής τάξης και ολόκληρης της κοινωνίας, η μνήμη των «προβληματικών», η ιστορία που έχει αφήσει στην πόλη.

Το 1998 ο δήμος Πατρέων αγοράζει κτιριακό συγκρότημα του εργοστασίου και το 2006 γίνεται επανάχρηση των χώρων του από την «Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006». Παρόλα αυτά, ένα μεγάλο τμήμα του εργοστασίου παραμένει μέχρι σήμερα εγκαταλελειμμένο.

Κτίρια Α

Περίοδος κατασκευής: ενιαία, όλο το κτίριο του 1930.

Υλικά κατασκευής: σκελετός από οπλισμένο σκυρόδεμα και στέγη πλακοσκεπής.

Αριθμός ορόφων: 2

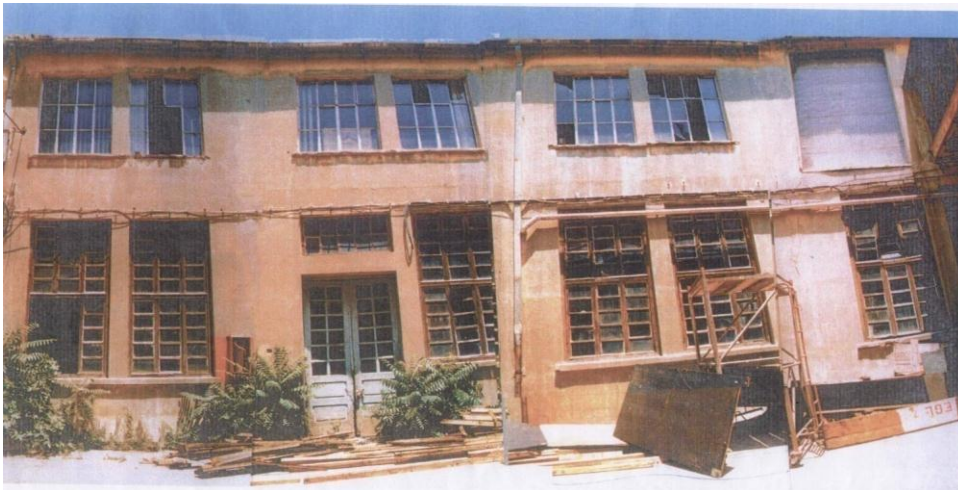
Δομημένη επιφάνεια: 8692,0 μ²

Κάλυψη: 4164,8 μ²

Χρήση: Κυρίως εργοστάσιο Χαρτοποιίας.

Κτίριο Α – Νότια όψη

Κτίριο Α – Νότια όψη

Κτίρια Β

Περίοδος κατασκευής: 1930, πλην του ακραίου ΝΑ συγκροτήματος που είναι του 1940. Το πλέον ακραίο ΝΑ συγκρότημα είναι του 1950.

Υλικά κατασκευής: λιθόκτιστα κεραμοσκεπή τα ισόγεια, ενίοτε με προσθήκη οροφών από οπτοπλινθοδομή, κεραμοσκεπή επίσης. Το ΝΑ συγκρότημα είναι πλακοσκεπές.

Αριθμός ορόφων: 1 - 2

Δομημένη επιφάνεια: 9109,5 μ²

Κάλυψη: 7761,9 μ²

Χρήση: Αποθήκες και εργαστήρια.

Δημιουργούνται χώροι πολλαπλών χρήσεων, που κατά την περίοδο «Πάτρα – Πολιτιστική Πρωτεύουσα» χρησιμοποιήθηκαν ως πολυχώρος εκθεσιακός και γλυπτοθήκη.

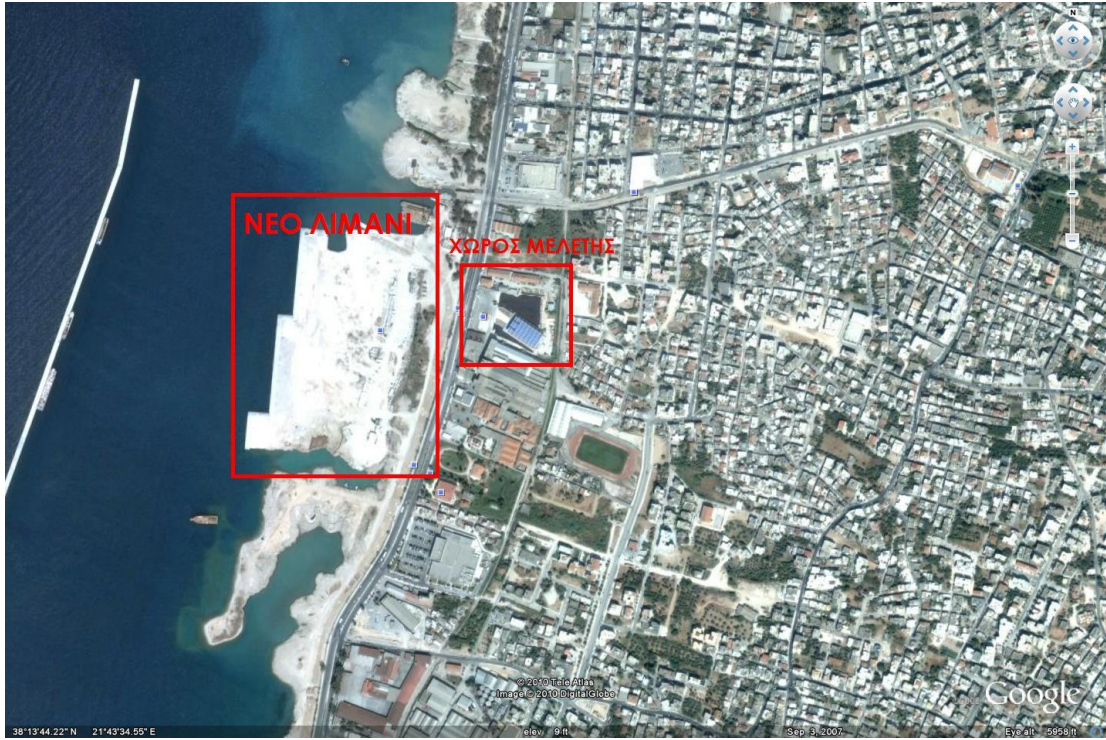
Κτίρια Β – Μηχανουργεία / Βόρεια όψη

Κτίρια Β – Μηχανουργεία / Νότια όψη

Κτίρια Β – Ξυλουργεία / Νότια όψη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 – ΠΡΟΤΑΣΗ

6.1 Ιδέα

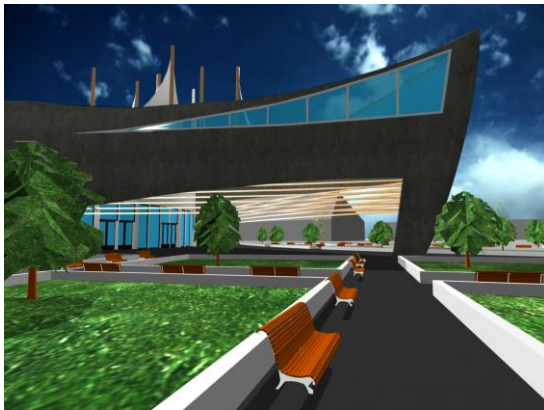
Όπως έχουμε αναφέρει και σε προηγούμενο κεφάλαιο, είναι καιρός η περιοχή μελέτης μας να πάψει να έχει αποκλειστικά βιομηχανικό χαρακτήρα. Με αφορμή τη δημιουργία του νέου λιμένα στην περιοχή, σκεφτήκαμε να σχεδιάσουμε ένα κτήριο που τα μορφολογικά του στοιχεία θα παραπέμπουν σε αυτά ενός караβιού. Η εφεύρεση του πλοίου χαρακτηρίζει τον ανθρώπινο πολιτισμό εδώ και χιλιάδες χρόνια καθώς αποτελεί βασικό μέσο μεταφοράς αγαθών, αλλά και ιδεών σε όλο τον κόσμο κατά το παρελθόν. Κύριο στοιχείο έμπνευσης του σχεδίου μας, είναι αυτό της πλώρης των πλοίων. Με αυτή τη σκέψη έχουν προστεθεί μπροστά από τον κύριο όγκο του κτηρίου δύο συγκλίνοντες τοίχοι οι οποίοι δημιουργούν στην ένωση τους μία αιχμή παρόμοια με αυτή της πλώρης ενός караβιού. Με τη σχεδίαση ενός πολυχώρου θεάτρου σύγχρονης αρχιτεκτονικής βοηθάμε όχι μόνο στην αναβάθμιση της συγκεκριμένης περιοχής αλλά γενικά και ολόκληρης της πόλης. Μία πόλη η οποία φιλοξενεί σε τακτικά διαστήματα θεατρικές παραστάσεις. Εξάλλου, πρόκειται για ένα κτήριο που ένας από τους κύριους σκοπούς του είναι η ανάδειξη της καλλιτεχνικής πλευράς της Πάτρας.

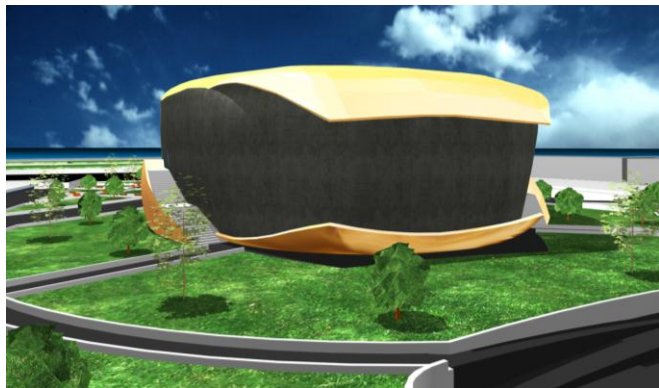
6.2 Πρόταση – Το κτίριο μας

Το κτίριο της πρότασής μας αποτελείται από δύο όγκους, τον σφαιροειδή όγκο στο πίσω μέρος και τον τριγωνικό όγκο στο μπροστινό του.

Ο σφαιροειδής όγκος σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, δηλαδή υλοποιήθηκαν αρχικά οι εσωτερικοί χώροι, με ιδιαίτερη έμφαση τον χώρο παραστάσεων, και με βάση τους χώρους αυτούς σχεδιάστηκε ο εξωτερικός τοίχος. Ο τοίχος αυτός, όπως και οι περισσότεροι εξωτερικοί τοίχοι του κτιρίου, δεν είναι κάθετος με το έδαφος αλλά αποκλίνει από αυτό. Γεγονός, το οποίο παραπέμπει στις εξωτερικές – πλαϊνές επιφάνειες ενός πλοίου. Ακόμη, ο πίσω όγκος σχεδιάστηκε με τέτοιο τρόπο ώστε κοιτώντας το κτίριο από διάφορες γωνίες να ξεφεύγει ή όχι από τον συσχετισμό του με ενός караβιού. Με τον τρόπο αυτό θέλουμε να αποφύγουμε τη ρεαλιστική απεικόνιση του караβιού και να δώσουμε μια πιο αφαιρετική έννοια στον συσχετισμό. Το γεγονός αυτό επιτυγχάνεται με την μεγαλύτερη καμπυλότητα που έχει δοθεί στο πίσω μέρος του όγκου, καθώς και με τη δημιουργία δύο μεταλλικών στοιχείων πάνω και κάτω, που αγκαλιάζουν τον όγκο αυτόν. Επιπλέον, οι δύο εξωτερικές σκάλες κινδύνου βοηθούν επίσης, στην επίτευξη αυτού του στόχου. Τέλος, καλό είναι να αναφερθεί το γεγονός ότι στον όγκο έχουν τοποθετηθεί και δύο μεγάλα παράθυρα, τα οποία βοηθούν στον αερισμό και στον φωτισμό του κτιρίου.

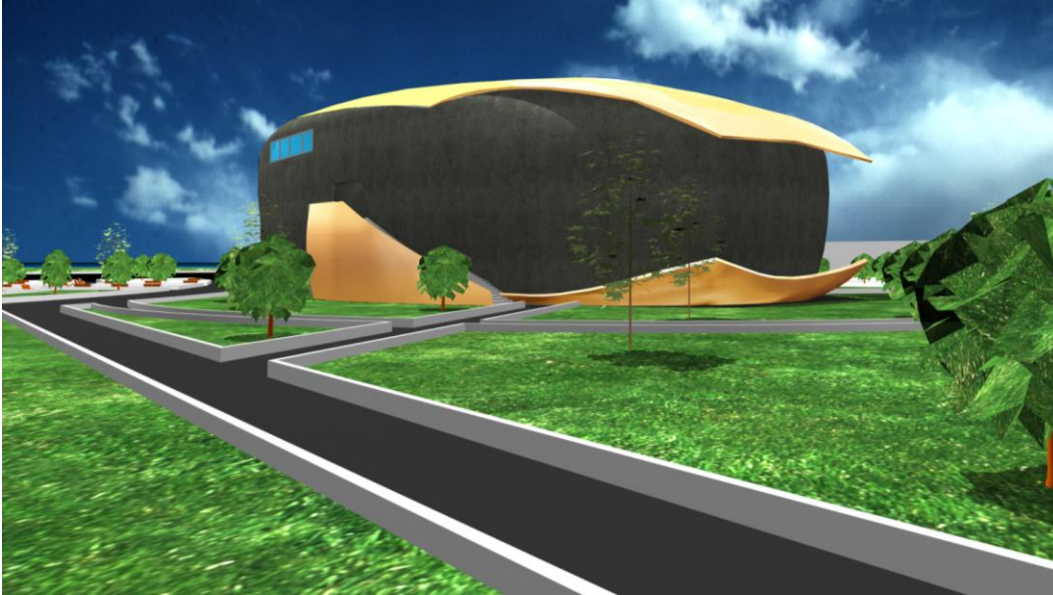
Άποψη του Μπροστινού Μέρους

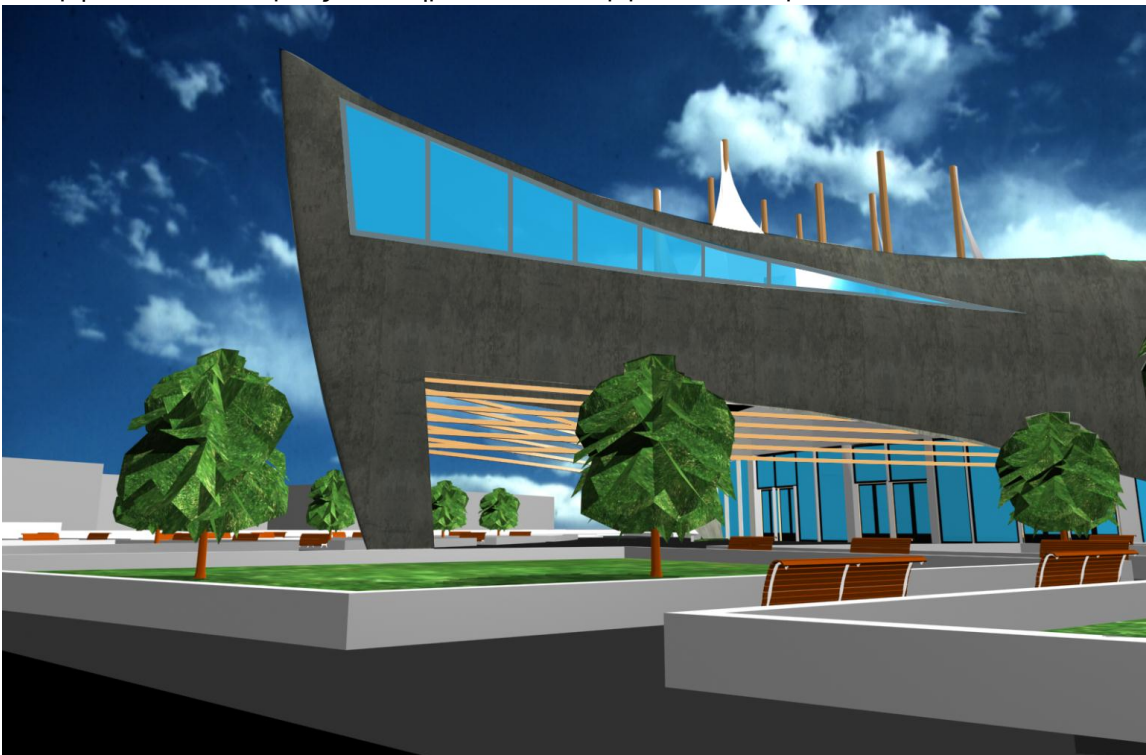
Κτιρίου και Τμήματος του Περιβάλλοντα Χώρου

Όσον αφορά τον τριγωνικό όγκο, πρόκειται για το κύριο στοιχείο που κάνει το κτίριο μας να μοιάζει με πλοίο. Όπως προαναφέρουμε σε άλλη παράγραφο του ίδιου κεφαλαίου, είναι το στοιχείο που παραπέμπει κατευθείαν σε αυτό της πλώρης ενός караβιού. Στην πραγματικότητα είναι η συνέχεια του τοίχου του πίσω όγκου, ο οποίος προεκτείνεται και συγκλίνει μπροστά από αυτόν, δεξιά και αριστερά, δημιουργώντας στην ένωσή του μία οξεία γωνία παρόμοια με αυτή μιας πλώρης. Η γωνία αυτή πρόκειται σίγουρα για ένα αρχιτεκτονικό στοιχείο μη συνηθισμένο, αλλά παρόμοια στοιχεία παρατηρούμε και σε άλλα κτίρια όπως στο Dance Palace της Ρωσίας. Όπως ο πίσω όγκος, έτσι και αυτός, έχει σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο κάνοντας τον συσχετισμό του κτιρίου με караβι, μια πιο αφαιρετική έννοια. Στοιχεία που βοηθούν τον σκοπό αυτό αλλά και τη λειτουργικότητα του κτιρίου είναι τα δύο μεγάλα ανοίγματα στο κάτω μέρος του τοίχου, ένα σε κάθε πλευρά, τα οποία χρησιμοποιούνται και για τη διέλευση του κόσμου.

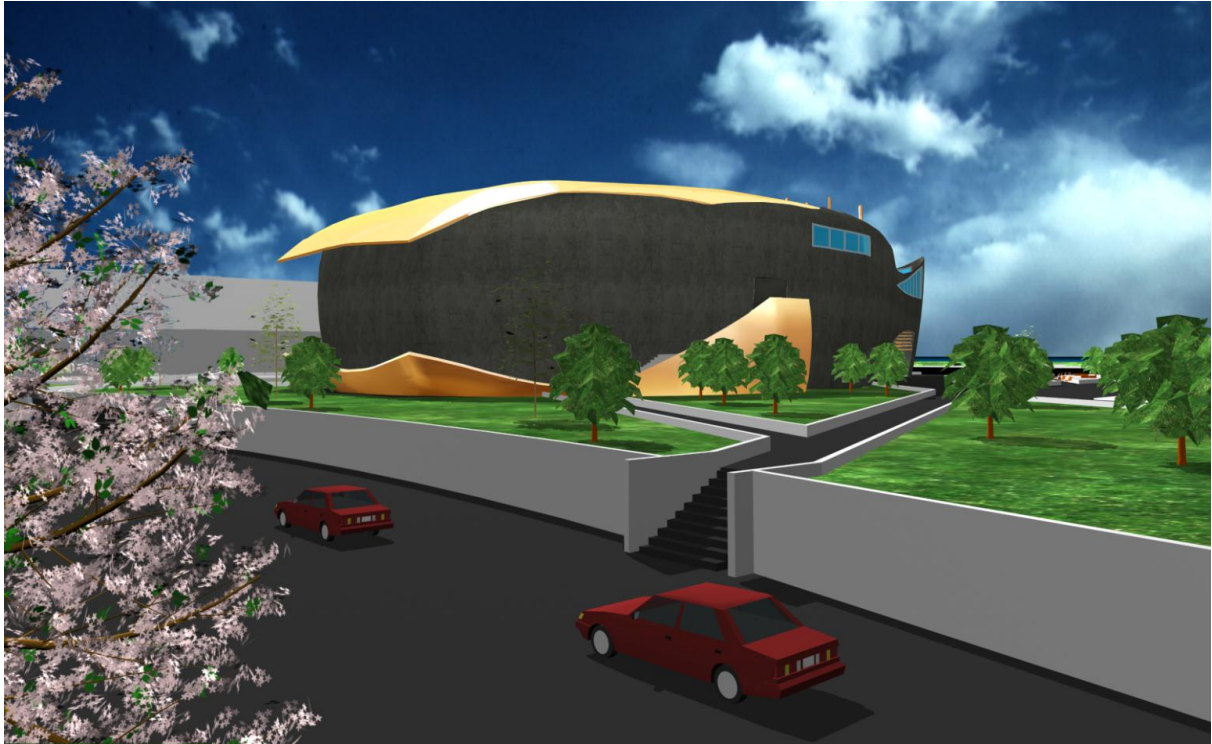
Ταυτόχρονα όμως, για να μη αποκλίνει εντελώς ο χαρακτήρας του κτιρίου, στα δύο ανοίγματα αυτά έχουν τοποθετηθεί επιμήκης ξύλα για να δοθεί η εντύπωση ενός караβιού, το οποίο βρίσκεται υπό κατασκευή. Τέλος, δύο μεγάλα ανοίγματα έχουν σχεδιαστεί και στο πάνω μέρος του τοίχου, ένα σε κάθε πλευρά επίσης, τα οποία έχουν ως σκοπό να προσφέρουν θέα στους επισκέπτες της καφετέριας του δευτέρου ορόφου.

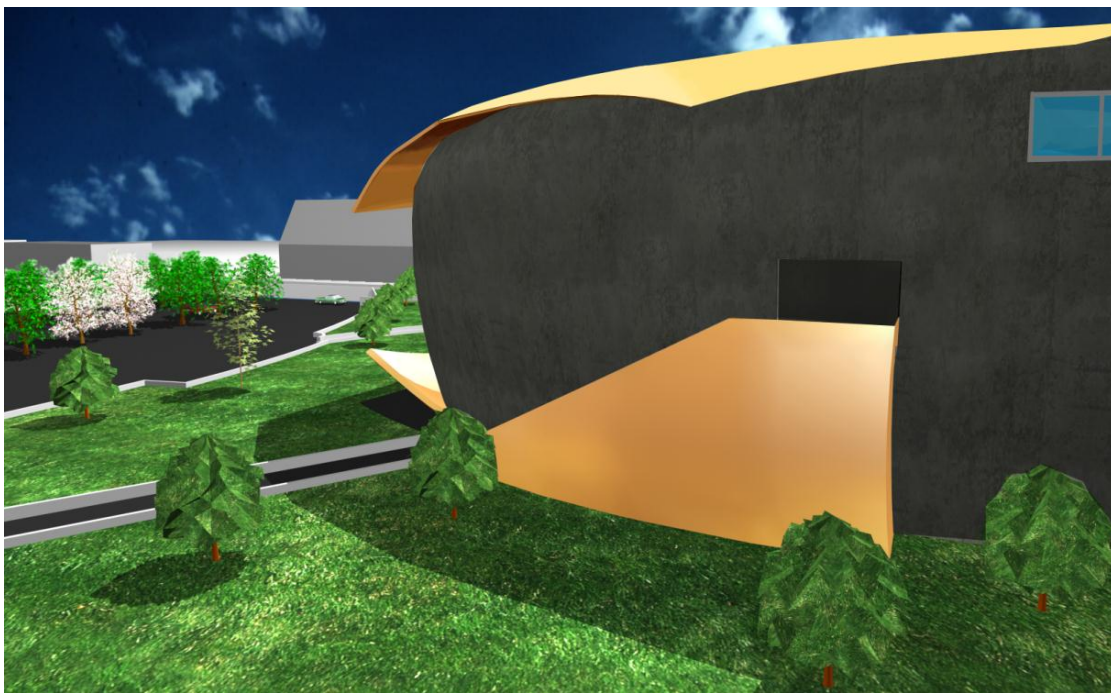
Άποψη του Πισινού Μέρους του Κτηρίου και του Περιβάλλοντα Χώρου

Άποψη του Μπροστινού Μέρους Κτηρίου και Τμήματος του Περιβάλλοντα Χώρου

Άποψη από Χώρο Στάθμευσης

Πλαϊνή Άποψη Κτηρίου και Χώρου Στάθμευσης

6.3 - Κτηριολογικό Πρόγραμμα

Με αφορμή την κατασκευή του νέου λιμένα της Πάτρας, προτείνεται η δημιουργία ενός νέου πολυχώρου πολιτισμού και αναψυχής πυρήνας του οποίου θα είναι το θέατρο. Ο χώρος κατασκευής που επιλέχθηκε, βρίσκεται απέναντι από τον νέο λιμένα και ανήκει στον χώρο του πρώην εργοστασίου χαρτοποιίας του Λαδόπουλου. Στον χώρο όπως έχουμε προαναφέρει υπάρχει εγκατάσταση θεάτρου από την εποχή που η Πάτρα επιλέχθηκε Πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2006. Κατά την γνώμη μας αυτή η εγκατάσταση δεν είναι η πρόβλεψη για να βρίσκεται απέναντι από ένα σημαντικό μελλοντικό σημείο της Πάτρας, όπως είναι το νέο λιμάνι. Το εμβαδό του οικοπέδου για την πρόταση μας είναι $18.212,83 \text{ m}^2$ όπου θα ανεγερθεί ένα κτήριο τριών ορόφων (ισόγειο-1^{ος}-2^{ος}) και θα δημιουργηθούν στον περιβάλλοντα χώρο θέσεις στάθμευσης και μικρό πάρκο πρασίνου. Οι χώροι εσωτερικά και εξωτερικά του κτηρίου θα είναι οι εξής:

A) ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΧΩΡΟΣ:

- α) Χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων εμβαδού $6.165,9 \text{ m}^2$.
- β) Χώρος πάρκου πρασίνου εμβαδού $4.943,1 \text{ m}^2$.
- γ) Πεζόδρομος εμβαδού $4.811,45 \text{ m}^2$.

B) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ:

α) Υπόγειο:

- i) Χώρος λεβητοστασίου εμβαδού $40,93 \text{ m}^2$.
- ii) Αποθηκευτικοί χώροι εμβαδού $561,33 \text{ m}^2$.

β) Ισόγειο:

- i) Χώρος υποδοχής-reception εμβαδού $408,82 \text{ m}^2$.
- ii) Εκθεσιακός χώρος εμβαδού $602,25 \text{ m}^2$.
- iii) Χώρος τουαλετών ισογείου εμβαδού $51,18 \text{ m}^2$ που αποτελούνται από 7 τουαλέτες και 2 τουαλέτες ΑΜΕΑ.
- iv) Bar εντός του εκθεσιακού χώρου, εμβαδού $43,67 \text{ m}^2$.
- v) 2 γραφεία συνολικού εμβαδού $45,44 \text{ m}^2$.

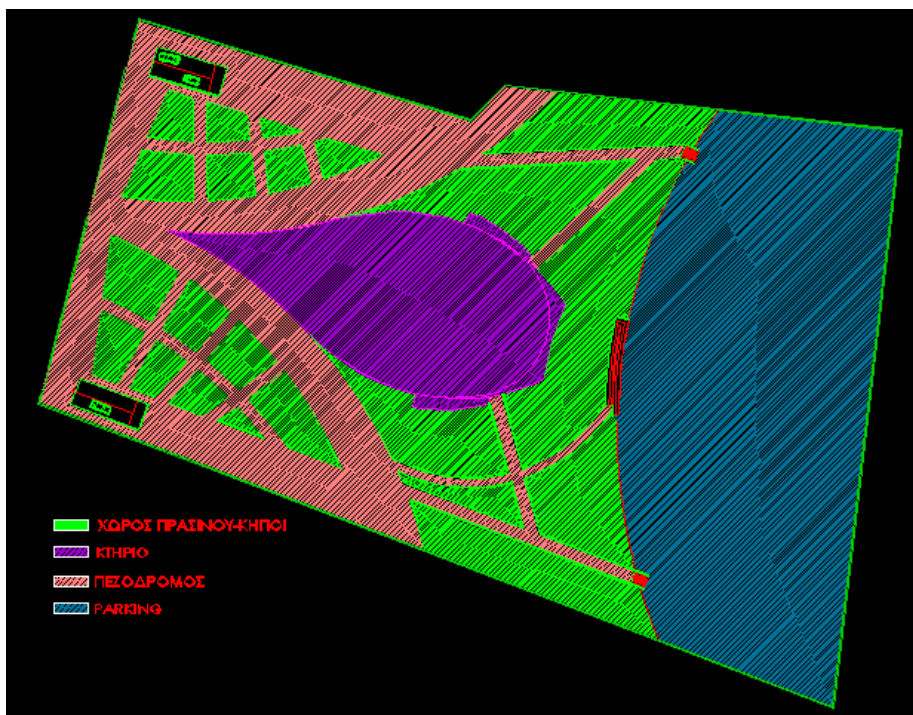
γ) 1^{ος} Όροφος:

- i) Χώρος θεάτρου (περιλαμβάνεται και η σκηνή) εμβαδού 806,86 m².
- ii) Αίθουσα ελέγχου των μηχανισμών και του φωτισμού του θεάτρου εμβαδού 18,95 m².
- iii) Χώρος καμαρινιών 2 ορόφων, πίσω από την σκηνή, συνολικού εμβαδού 356,72 m². Τα καμαρίνια είναι συνολικά 22 στον αριθμό.

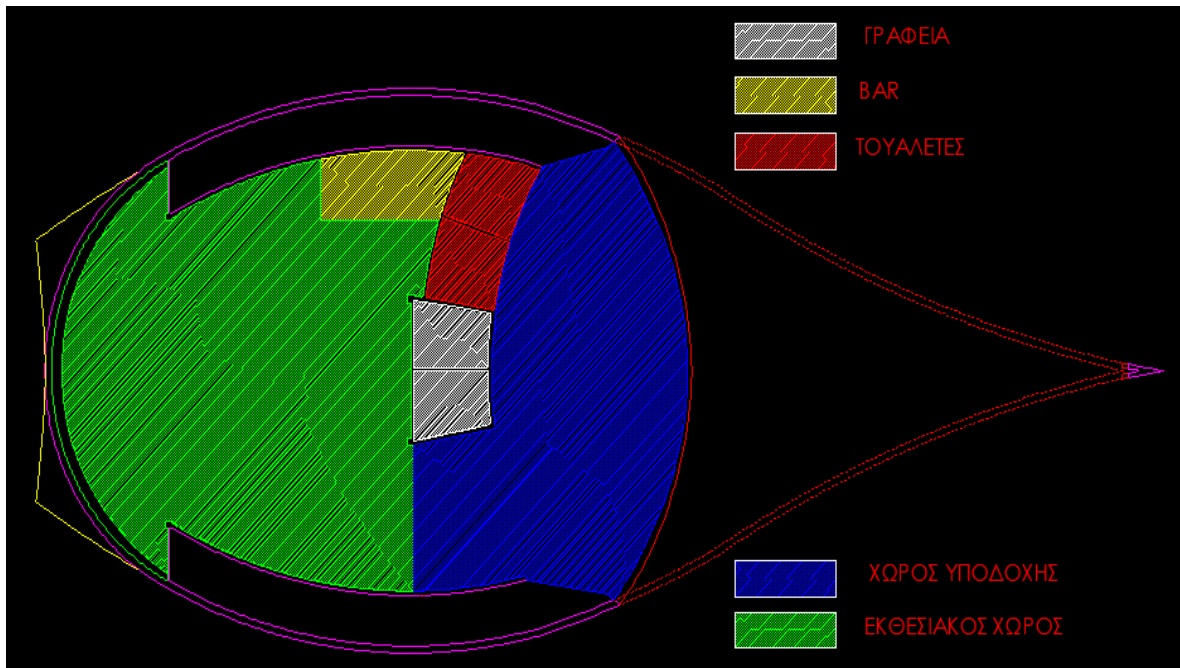
δ) 2^{ος} Όροφος:

- i) Βιβλιοθήκη με αίθουσα προβολής βίντεο συνολικού εμβαδού 160,5m².
- ii) Βεστιάριο ανοιχτό για το κοινό εμβαδού 93,13 m².
- iii) Καφετέρια (περιλαμβάνεται το μη στεγασμένο κομμάτι) εμβαδού 1113,75 m².
- iv) Χώρος τουαλετών δευτέρου ορόφου εμβαδού 66,27 m² που αποτελούνται από 8 τουαλέτες και 2 τουαλέτες ΑΜΕΑ.

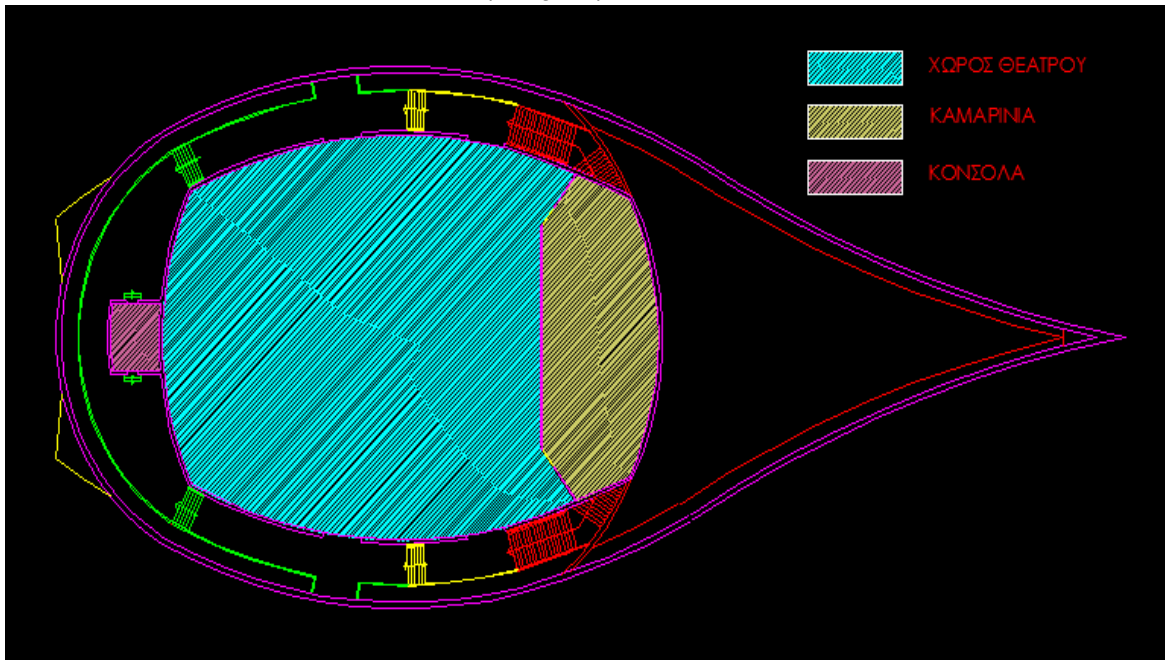
Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι διάδρομοι και οι σκάλες δεν έχουν χαρακτηριστεί καθώς οι λειτουργίες τους είναι γνωστές και ίδιες ανεξαρτήτως κτηρίου.

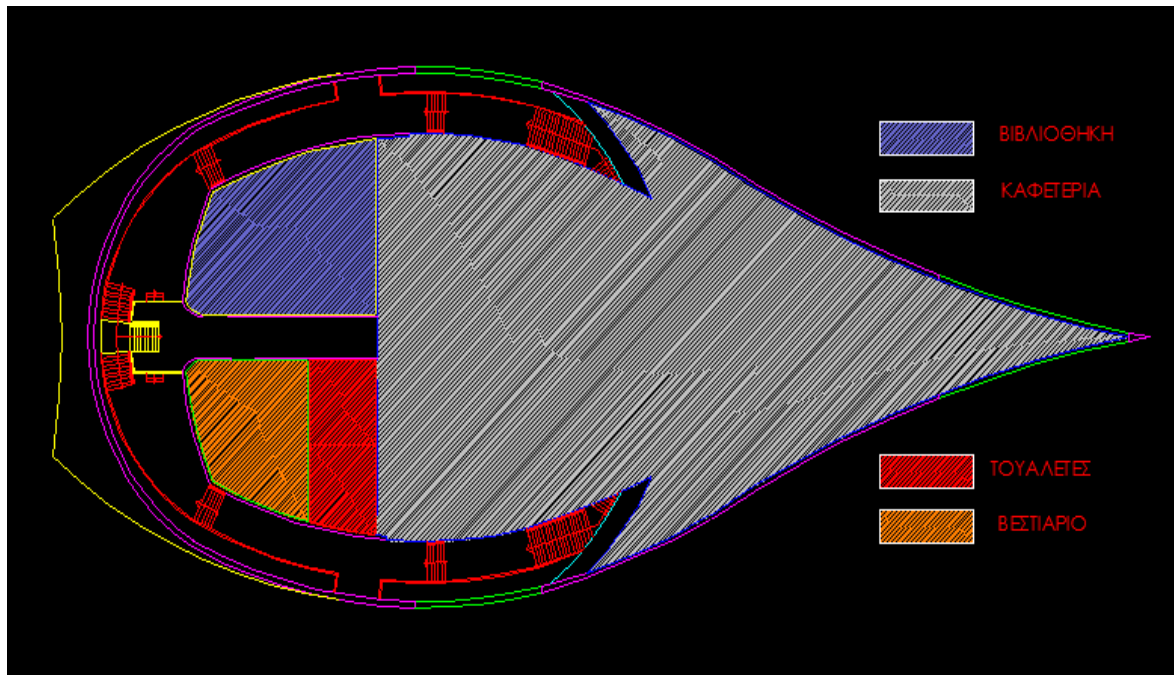
Λειτουργίες περιβάλλοντος χώρου

Λειτουργίες χώρων ισογείου

Λειτουργίες χώρων 1^{ου} ορόφου

Λειτουργίες χώρων 2^{ου} ορόφου

6.4 - Οργανόγραμμα

Λόγω της ιδιαιτερότητας του σχήματος, η διαφοροποίηση των λειτουργιών του κτηρίου έγινε στον οριζόντιο άξονα, δηλαδή κάθε όροφος του κτηρίου έχει να μας προσφέρει και μια διαφορετική λειτουργία.

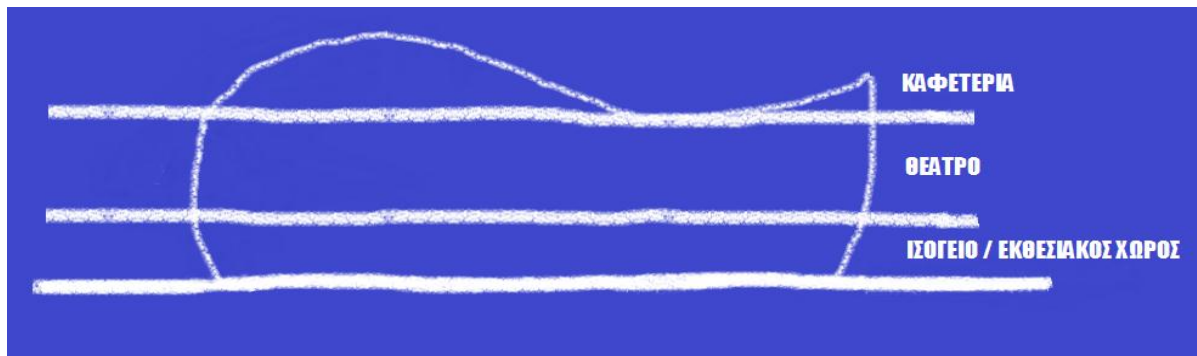
Το ισόγειο είναι απαραίτητο για την λειτουργία των δύο υπόλοιπων ορόφων. Θεωρητικά τον χώρο του ισογείου μπορούμε να τον χωρίσουμε σε δύο τμήματα, το τμήμα υποδοχής του κτηρίου όπου υπάρχει πάγκος-reception για την χορήγηση των απαραίτητων εισιτηρίων αλλά και για την παροχή πληροφοριών, και το τμήμα του εκθεσιακού χώρου.

Ο πρώτος όροφος είναι και ο κύριος όροφος του κτηρίου. Σε αυτό το επίπεδο φιλοξενείται ο χώρος του θεάτρου και όποιοι άλλοι βοηθητικοί χώροι είναι απαραίτητοι για την σωστή λειτουργία του, όπως τα καμαρίνια και η αίθουσα κονσόλας.

Ο δεύτερος και τελευταίος όροφος είναι ο πιο σύνθετος καθώς φιλοξενεί τρεις ξεχωριστούς χώρους, αυτοί είναι: Α) Η καφετέρια η οποία αποτελείται από το στεγασμένο και από το ελεύθερο κομμάτι, παρέχοντας τις υπηρεσίες της ανεξαρτήτως καιρικών συνθηκών. Είναι σημαντικό να προσθέσουμε πως ο χώρος της καφετέριας θα μπορεί να λειτουργεί ανεξάρτητα από το υπόλοιπο κτήριο, δηλαδή ανεξάρτητα από το αν υπάρχει παράσταση ή κάποια έκθεση στον χώρο του ισογείου. Β) Η βιβλιοθήκη που θα περιέχει βιβλία σχετικά με την τέχνη του θεάτρου.

Στον χώρο της βιβλιοθήκης θα υπάρχει και μια αίθουσα ,μικρής χωρητικότητας, προβολής βίντεο ανάλογης θεματολογίας. Τέλος στον δεύτερο όροφο θα φιλοξενείτε Γ) Ένας χώρος βεσπιαρίου όπου θα μπορεί ο καθένας να θαυμάσει μερικά από τα πιο ωραία κουστούμια παραστάσεων που φορέθηκαν από ηθοποιούς που πέρασαν από το θέατρο.

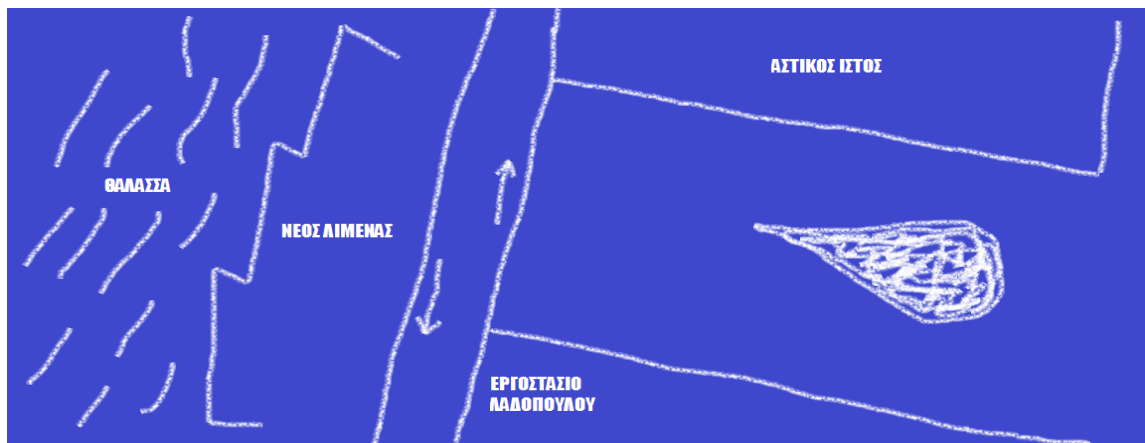
Η τοποθέτηση του κτηρίου στο οικόπεδο δεν ήταν τυχαία. Θέλαμε με κάποιον τρόπο το κτήριο να επισημάνει την παρουσία του νέου λιμένα. Το σχήμα του κτηρίου, που παραπέμπει σε καράβι, ήταν ο πρώτος και κύριος τρόπος. Ωστόσο, τοποθετώντας το «καράβι» να κοιτάει και νοητά να πλέει προς το νέο λιμένα καταφέραμε την απόλυτη συσχέτιση του κτηρίου με την πηγή έμπνευσής της σχεδίασης του, το νέο λιμάνι της Πάτρας.

Οριζόντια κατανομή λειτουργιών

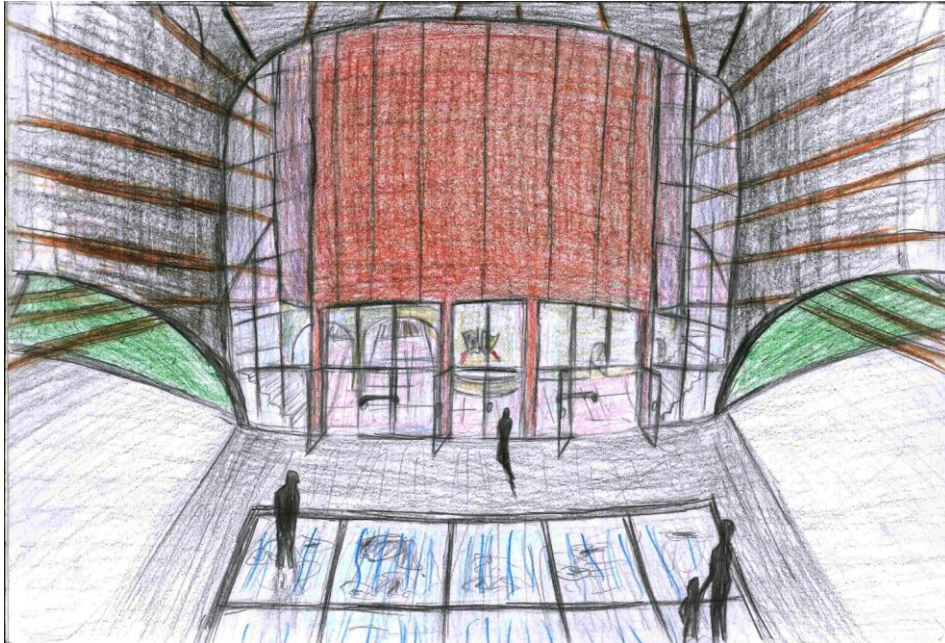
Οργανόγραμμα κτηρίου

Τοποθέτηση κτηρίου στην περιοχή

6.5 - Περιγραφή Εσωτερικών Χώρων

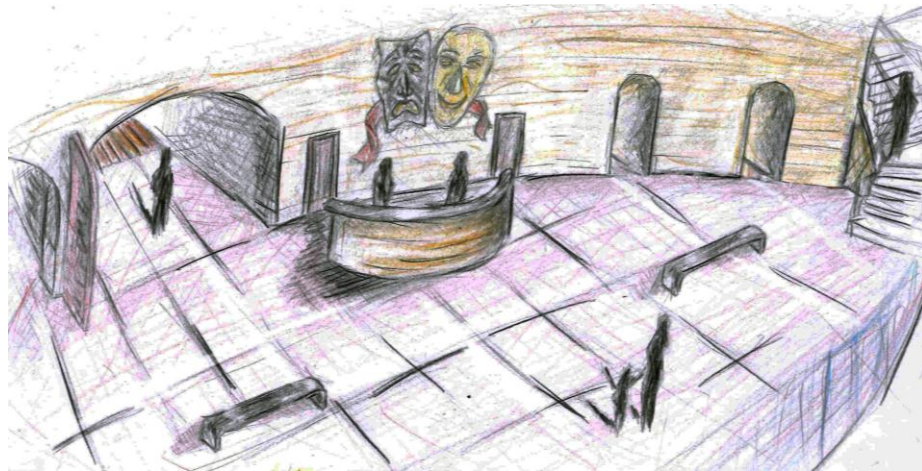
6.5.1 - Ισόγειο (Πρώτο Οριζόντιο Επίπεδο)

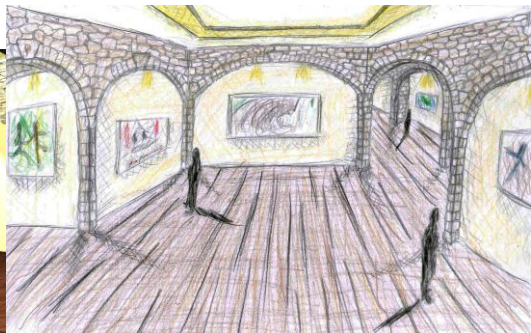
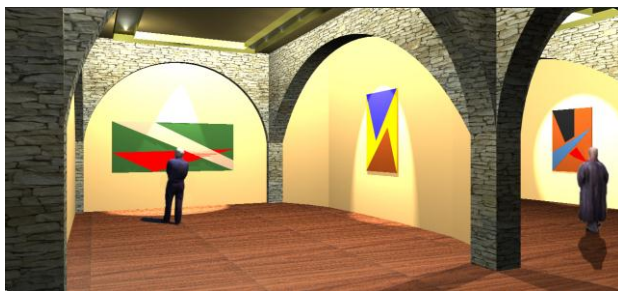
Ημιυπαίθριος Χώρος

Το ισόγειο (πρώτο οριζόντιο επίπεδο) είναι και ο πιο σημαντικός όροφος για την λειτουργία ολόκληρου του κτίσματος. Μπαίνοντας στο κτίσμα κάποιος, εισέρχεται στο ημιυπαίθριο κομμάτι του ορόφου το οποίο είναι αρκετά εντυπωσιακό. Στο μεγαλύτερο κομμάτι του δαπέδου, στον ημιυπαίθριο χώρο, έχει δημιουργηθεί πίσω από μικρού βάθους η οποία έχει καλυφτεί με κατάλληλο διάφανο υλικό ώστε να μπορούν οι επισκέπτες διερχόμενοι να αντιλαμβάνονται το στοιχείο του νερού πριν εισέρθουν στον χώρο της reception. Η στέγασση του χώρου, που στηρίζεται σε 4 κολόνες, βρίσκεται στα 10 μέτρα ύψος. Απέναντι ακριβώς από το σημείο εισόδου μπορούμε να αντικρίσουμε την κύρια είσοδο της εγκατάστασης. Οι γυάλινες μεγάλες πόρτες που από πάνω τους βρίσκεται ένα μεγάλο μέτωπο επικαλυμμένου μεταλλικού σκελετού με φύλλα τιτανιούχου ψευδάργυρου δημιουργούν μια ιδιαίτερη εικόνα η οποία, αν και κρυμμένη από την εξωτερική εμφάνιση, είναι από τις πιο σημαντικές « παραστάσεις » που μας δίνει το κτήριο.

Μπαίνοντας από τις γυάλινες πόρτες είναι πολύ εύκολο για τον επισκέπτη να κατανοήσει την διαμόρφωση του ορόφου και να κινηθεί ανάλογα με την επιλογή του μέσα σε αυτόν. Ακριβώς μπροστά του θα αντικρίσει την reception, έναν πάγκο παροχής πληροφοριών και εισιτηρίων. Κινούμενος δεξιά θα μπορεί να ανεβεί, μέσω μιας επιβλητικής σκάλας, προς τον χώρο των παραστάσεων ή προς τον δεύτερο όροφο για τον οποίο θα αναφερθούμε σε άλλο κεφάλαιο. Κινούμενος αριστερά εκτός από την σκάλα που του επιτρέπει να ανεβεί στους πάνω ορόφους, όπως αυτή της δεξιάς πλευράς, θα μπορεί να εισέλθει στον εκθεσιακό χώρο του κτηρίου.

Αίθουσα Υποδοχής – Reception

Εκθεσιακός Χώρος

Η εντύπωση που δίνει αυτός ο χώρος είναι ιδιαίτερη καθώς εισερχόμενος ο επισκέπτης αλλάζει εντελώς περιβάλλον. Ο χώρος στηρίζει τον πρώτο όροφο με ένα σύμπλεγμα καμάρων που έχουν επενδυθεί από πέτρα με αποτέλεσμα ο επισκέπτης να πηγαίνει νοητά στο ιστορικό κέντρο της Πάτρας όπου μορφολογικά οι καμάρες κυριαρχούν. Είναι ένας χώρος ζεστός και απλός που δημιουργεί τις τέλειες συνθήκες για την φιλοξενία μιας έκθεσης. Εντός του εκθεσιακού χώρου θα υπάρχει επίσης και ένα bar που θα εξυπηρετεί τους επισκέπτες της κάθε έκθεσης. Η κυκλική σχεδόν πορεία που έχει δημιουργηθεί ανάμεσα από τα panel σε οδηγούν εκτός της έκθεσης, ξανά στον χώρο της reception.

Ακόμα, στον εκθεσιακό χώρο, για την αποφυγή ατυχημάτων σε περίπτωση πυρκαγιάς, υπάρχουν και δύο πυροδωμάτια, δεξιά και αριστερά, ακριβώς κάτω από τους διαδρόμους του πάνω ορόφου, τα οποία μπορούν να λειτουργούν και ως αποθηκευτικοί χώροι, όταν δεν διεξάγεται κάποια έκθεση στο ισόγειο του κτιρίου.

Τέλος, να σημειωθεί ότι στον όροφο αυτό, υπάρχουν 9 στον αριθμό τουαλέτες και 2 γραφεία των οποίων η είσοδος είναι πίσω από την reception. Οι τουαλέτες βρίσκονται δεξιά του χώρου ακριβώς πριν την σκάλα που οδηγεί στους πάνω ορόφους.

Υλικά

Λόγο της πολυχρηστικότητας του ισογείου τα υλικά θα ονομαστούν ανά χώρο.

Ημιυπαίθριος χώρος

Στον ημιυπαίθριο χώρο δεν έχουμε πολλά να αναφέρουμε ως προς το θέμα των υλικών. Το δάπεδο θα είναι το ίδιο με αυτό του περιβάλλοντα χώρου, δηλαδή πέτρινα επεξεργασμένα πλακίδια διαστάσεων 30 x 30 cm με αρμό 3 cm. Οι μεταλλικές κολόνες, που στηρίζουν την προεξοχή του δεύτερου ορόφου, θα επενδυθούν με σκυρόδεμα ώστε η μορφή τους να είναι κυκλική. Στο σημείο της κύριας εισόδου της εγκατάστασης θα χρησιμοποιηθεί γυαλί για τις πόρτες το οποίο στις άκρες του μετώπου θα ανεβαίνει μέχρι το σημείο στέγασης του ημιυπαίθριου. Ο λόγος που αποφασίστηκε να γίνει έτσι θα αναπτυχθεί σε άλλο κεφάλαιο. Πάνω από τις γυάλινες πόρτες θα υπάρχει η ίδια επικάλυψη με αυτή του όλου κτηρίου με την διαφορά πως θα είναι σε κόκκινη απόχρωση. Τέλος, ίδια εμφάνιση και δομή θα έχουν και οι δύο συγκλίνοντες τοίχοι που δημιουργούν αυτόν το χώρο.

Χώρος reception

Μπαίνοντας στον προθάλαμο ο επισκέπτης αντικρίζει έναν σύγχρονο χώρο ως προς τα υλικά του. Το δάπεδο είναι εργοστασιακό, ώστε να αντέχει στην πολύ χρήση, χρώματος ζεστό κόκκινο. Ο κοίλος τοίχος πίσω από τον πάγκο της reception είναι επενδυμένος με γυαλιστερό ξύλο. Οι πόρτες που υπάρχουν στον χώρο είναι αλουμινίου και ίδιου χρώματος με αυτό του δαπέδου. Τέλος η reception είναι χτιστή από τούβλο και έχει επενδυθεί με ξύλο ίδιων ιδιοτήτων με αυτό του κοίλου τοίχου που βρίσκεται πίσω.

Εκθεσιακός χώρος

Όπως προαναφέραμε στον εκθεσιακό χώρο θα κυριαρχεί η πέτρα καθώς με αυτό το υλικό θα επενδυθούν οι καμάρες οι οποίες εσωτερικά είναι σιδερένιες. Οι τοίχοι φτιαγμένα από πλάκες μπετόν τοποθετημένες ανάμεσα στον μεταλλικό σκελετό, θα σοβαντιστούν και θα βαφτούν στο χρώμα της ώχρας, καθώς θα ήταν λάθος να βάψουμε με έντονα χρώματα τον εκθεσιακό χώρο. Το πάτωμα θα είναι ξύλινο σε σκούρα απόχρωση ξύλου. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε πως το πάτωμα θα δεχτεί κάποιο είδους τεχνική παλαίωση ώστε να ταιριάζει περισσότερο στον χώρο και στο style που προωθεί. Το μόνο χρώμα που θα ξεχωρίζει σε αυτό τον χώρο είναι το άσπρο το οποίο θα είναι το χρώμα του κτιστού πάγκου του bar. Τέλος ξύλινη θα είναι και η επιφάνεια του πάγκου, επενδυμένη με ξύλο ίδιων ιδιοτήτων με αυτό του πατώματος.

Γραφεία

Τα γραφεία θα ήταν συνετό να έχουν μια πιο ελαφριά διάθεση. Το εργοστασιακό δάπεδο συνεχίζεται και σε αυτούς τους 2 χώρους. Οι τοίχοι είναι σοβαντισμένοι και βαμμένοι ανοιχτό γαλάζιο. Σύγχρονη επίπλωση με βάση το γυαλί και το αλουμίνιο θα τοποθετηθεί σε αυτά, ολοκληρώνοντας την διαφορετική διάθεση από τον υπόλοιπο όροφο.

Τουαλέτες

Το χαρακτηριστικό των τουαλετών είναι το σκούρο χρώμα που επικρατεί. Σκούρο γκρι πλακάκι θα καλύπτει το δάπεδο και θα υψώνεται μέχρι 1.40 m στον τοίχο. Ανοιχτό γκρι θα είναι βαμμένος ο τοίχος πάνω από το 1.40. Τέλος οι πόρτες, οι νιπτήρες και οι λεκάνες τουαλέτας θα είναι φτιαγμένα από inox και το χρώμα τους θα είναι το φυσικό χρώμα του υλικού.

Ξύλο της Reception

Πλακάκι Τουαλέτας

Δάπεδο Εκθεσιακού Χώρου

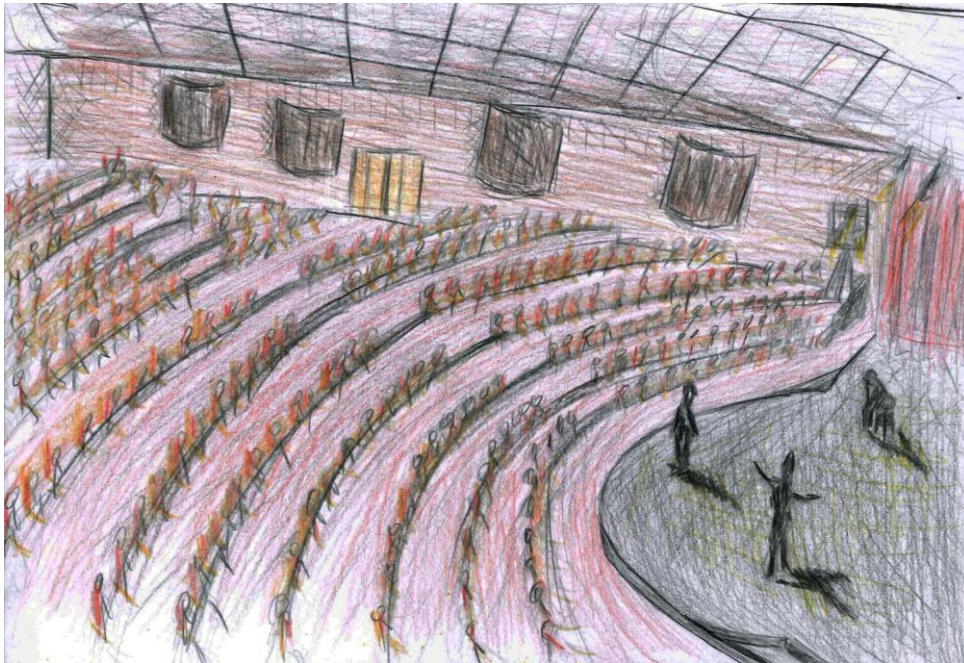

Τουαλέτα

Σκαμπό χώρου υποδοχής και μπαρ εκθεσιακού χώρου.

6.5.2 - 1^{ος} Όροφος (Δεύτερο Οριζόντιο Επίπεδο)

Χώρος Παραστάσεων

Στο δεύτερο οριζόντιο επίπεδο του κτηρίου συναντάμε το χώρο των παραστάσεων. Πρόκειται για ένα θέατρο περίπου 680 θέσεων το οποίο σχεδιάστηκε με κύριο πρότυπο αυτό των αρχαίων ελληνικών θεάτρων. Η πλατεία, δηλαδή ο χώρος των καθισμάτων, εκτείνεται αμφιθεατρικά σε παράλληλη τροχιά με αυτή της χαμηλής κυκλικής σκηνής. Με αυτή την διάταξη βοηθάμε ώστε ο χώρος να έχει σωστή οπτική και ακουστική. Η είσοδος των θεατών στην αίθουσα των παραστάσεων πραγματοποιείται από τους δύο διαδρόμους που βρίσκονται εξωτερικά τις αίθουσας και έπειτα από τις τέσσερις εισόδους, δύο από την μία πλευρά και δύο από την απέναντι αντίστοιχα. Η πλατεία χωρίζεται σε δύο διαζώματα, στο κάτω διάζωμα που διαθέτει 384 θέσεις και στο πάνω διάζωμα που διαθέτει 269. Η πρόσβαση των θεατών σε κάθε διάζωμα πραγματοποιείται μέσω δύο εισόδων. Για την καλύτερη μετακίνηση των θεατών εντός της πλατείας, έχουν δημιουργηθεί διάδρομοι, δύο στο κάτω διάζωμα, οι οποίοι συνεχίζουν και στο επάνω και ένας ακόμα κεντρικός μόνο στο πάνω διάζωμα. Οι διάδρομοι αυτοί εξυπηρετούν την κάθετη μετακίνηση εντός της πλατείας, σε αντίθεση με τους δυο μεγάλους διαδρόμους που εξυπηρετούν την οριζόντια μετακίνηση εντός της πλατείας και ενώνουν τις αντικριστές εισόδους. Οι οριζόντιοι διάδρομοι είναι αυτοί που οριοθετούν και τα διαζώματα της πλατείας. Η σκηνή όπως προαναφέραμε είναι κυκλική και χαμηλή, υψώνεται με την βοήθεια ξύλινων στοιχείων, 45 cm από το χαμηλότερο σημείο του χώρου, δηλαδή τον οριζόντιο διάδρομο ανάμεσα σε στην πλατεία και την σκηνή. Σημαντικό είναι να αναφερθούμε και στο μέγεθος της σκηνής η οποία στις μακρύτερες διαστάσεις της φτάνει τα 13 m βάθος και τα 22.45 m πλάτος, με την άνεση όμως το μέγεθος της να μικραίνει μέσω panel ή κουρτινών, ανάλογα με τις απαιτήσεις της κάθε παράστασης.

Στα πλαίσιά της σκηνής συναντάμε τα παρασκήνια. Τα παρασκήνια είναι ο χώρος όπου ενώνει την σκηνή με τα καμαρίνια καθώς και ο χώρος όπου οι θίασοι θα μπορούν να αποθηκεύουν προσωρινά τα σκηνικά που θα είναι απαραίτητα για την παράσταση. Περνώντας από τα παρασκήνια στον χώρο των καμαρινιών, το δάπεδο επανέρχεται στο χαμηλότερο σημείο του ορόφου καθώς έπρεπε να έχουμε αρκετό ελεύθερο ύψος ώστε να χωρέσουν δύο όροφοι καμαρινιών. Τα καμαρίνια είναι 22 στο σύνολο, 10 στον πρώτο όροφο και 12 στον δεύτερο και μπορούν να φιλοξενήσουν έως 40μελή θίασο. Τέλος, είναι σημαντικό να τονίσουμε το γεγονός πως ο χώρος έχει σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε τα αρχιτεκτονικά στοιχεία της αίθουσας να μην εμποδίζουν τους θεατές των πλαϊνών θέσεων να παρακολουθήσουν την παράσταση, ακόμα και αν αυτή διαδραματίζεται στο πιο ακριανό σημείο της σκηνής.

Υλικά

Το υλικό που θα χρησιμοποιηθεί στο δεύτερο οριζόντιο επίπεδο του κτηρίου, δηλαδή στο χώρο των παραστάσεων, είναι κατά κύριο λόγο το ξύλο, υλικό το οποίο ήταν και είναι ένα από τα γνωστότερα και πιο συνηθισμένα υλικά στην σύγχρονη και παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Ο λόγος της κυριαρχίας του ξύλου είναι οι μηχανικές αλλά και αισθητικές ιδιότητες του. Εξάλλου είναι ένα υλικό που προσφέρει το αίσθημα της ζεστασιάς και της οικειότητας. Έτσι σε ένα μεγάλο χώρο η χρήση του ξύλου βοηθά τον επισκέπτη να νιώσει μεγαλύτερη άνεση και οικειότητα μέσα σε αυτόν. Για τους λόγους που προαναφέραμε, ξύλο θα χρησιμοποιηθεί για την δημιουργία της σκηνής σε χρώμα σκούρο που θα πλησιάζει σχεδόν το μαύρο. Για την επικάλυψη των τοίχων εντός του θεάτρου θα χρησιμοποιηθεί ξύλο σκουρόχρωμου χρώματος, κατά προτίμηση στην απόχρωση της κερασιάς. Τέλος ξύλινο θα είναι ουσιαστικά και το δάπεδο που θα τοποθετηθούν τα καθίσματα. Θα βοηθούσε ωστόσο να αναφερθούμε για το κάθε στοιχείο ξεχωριστά και πιο αναλυτικά.

Δάπεδο

Το δάπεδο όπως αναφέραμε θα είναι ουσιαστικά ξύλινο, όμως θα περιέχει και άλλα στοιχεία. Απαραίτητη καθορίζεται η στρώση ηχομονωτικού υλικού για την σωστή ηχομονωτική ικανότητα της αίθουσας. Τέλος σε όλο το μήκος του δαπέδου θα τοποθετηθεί μοκέτα χρώματος κόκκινου-βυσσινί για λόγους αισθητικής, άνεσης αλλά και ασφάλειας των θεατών. Η μοκέτα προσφέρει ασφάλεια στους θεατές καθώς σαν υλικό προσφέρει σταθερό πάτημα συντελώντας στην αποφυγή οποιοδήποτε κινδύνου γλιστρήματος. Τέλος, προσφέρει και ηχοαπορροφητικές ικανότητες.

Τοιχοποιία

Η τοιχοποιία της αίθουσας παραστάσεων θα είναι μεταλλικής δικτυωτής κατασκευής. Η τοιχοποιία θα επικαλυφθεί από ειδικό ηχομονωτικό υλικό το οποίο θα είναι απόλυτα φιλικό προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο. Το υλικό αυτό είναι νέο μέλος στην ομάδα των ηχομονωτικών υλικών, παράγεται με βάση το καλαμπόκι και το όνομα του είναι biofiber.

Η επιλογή του υλικού έγινε με το σκεπτικό να αποφευχθεί ο ελαφρά ανθυγιεινός πετροβάμβακας και τα αρνητικά του χαρακτηριστικά ως προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο. Η στρώση biofiber τέλος θα καλύπτεται από ξύλο το οποίο θα είναι και το εμφανές υλικό των τοίχων όπως αναφέραμε και σε προηγούμενη παράγραφο, ώστε να εκμεταλλευτούμε την ηχοαπορροφητική ικανότητα καθώς και την ομορφιά του υλικού.

Καμαρίνια

Στα καμαρίνια θα χρησιμοποιηθούν πιο συνηθισμένα υλικά. Στο δάπεδο θα τοποθετηθεί πλακάκι τετράγωνο διαστάσεων 45 x 45 cm και χρώματος ανοιχτού γκρι. Οι τοίχοι θα είναι διαχωριστικοί δρομικοί με επικάλυψη σοβά. Τέλος η σκάλα για το δεύτερο όροφο των καμαρινιών θα είναι μεταλλική χρώματος γκρι σκούρο έχοντας ξύλινα πατήματα στο φυσικό τους χρώμα.

Αρχιτεκτονικά στοιχεία & Έπιπλα

Στην αίθουσα των παραστάσεων θα τοποθετηθούν καθίσματα μοντέρνου σχεδιασμού φτιαγμένα από ξύλο σκούρου χρώματος καθώς και ύφασμα βελουτέ κόκκινου χρώματος το οποίο θα είναι πιο ανοιχτό από αυτό της μοκέτας του δαπέδου. Όπως και η μοκέτα, έτσι και το υλικό επένδυσης των καθισμάτων έχει ηχοαπορροφητικές ικανότητες. Γενικά τα χρώματα προτιμήθηκε να είναι θερμά καθώς σε ένα τόσο μεγάλο χώρο, χρώματα πιο ψυχρά θα οδηγούσαν σε απώλεια της επιθυμητής οικειότητας του χώρου.

Ξύλο επικάλυψης τοιχοποιίας

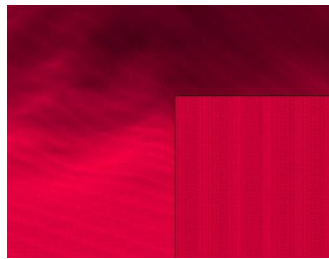
Καθίσματα Χώρου Παραστάσεων

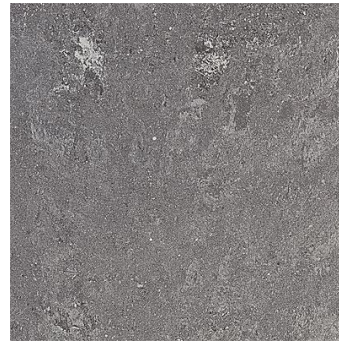
Ξύλο Καθισμάτων

Biofiber

Ύφασμα Καθισμάτων

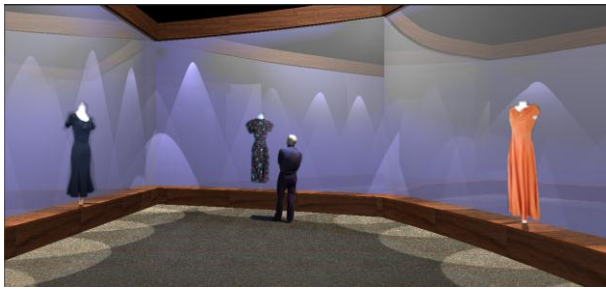

Πλακάκι Καμαρινιών

Μοκέτα Πλατείας

6.5.3 - 2^{ος} Όροφος (Τρίτο Οριζόντιο Επίπεδο)

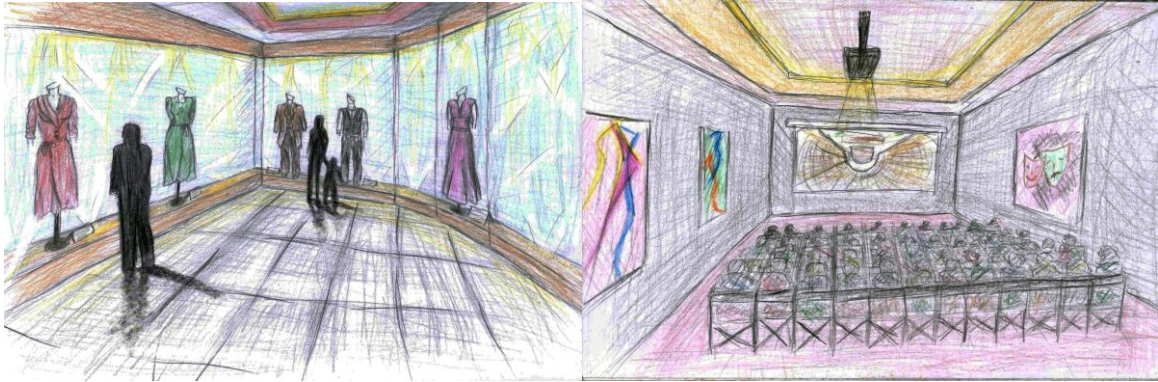

Βεστιάριο – Εκθεσιακός

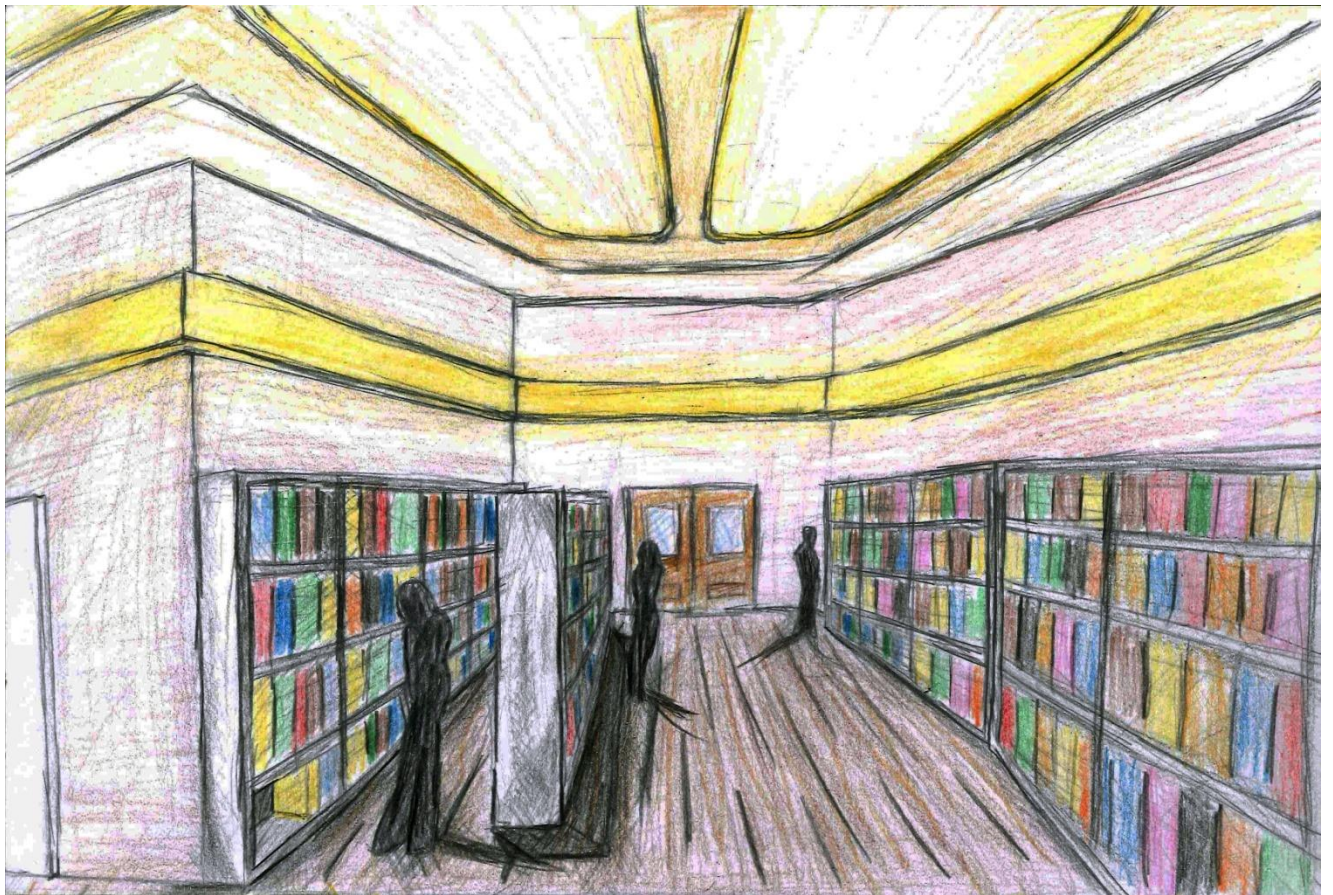
Χώρος Βιβλιοθήκη

Στο τρίτο οριζόντιο επίπεδο, που είναι και το τελευταίο, συναντάμε μια πληθώρα λειτουργιών. Ανεβαίνοντας την κεντρική σκάλα, που βρίσκεται στο πίσω μέρος του ορόφου, συναντάμε ουσιαστικά έναν όροφο όπου ένας κεντρικός άξονας-διάδρομος τον χωρίζει στην μέση. Προχωρώντας κάποια μέτρα πάνω στον διάδρομο στα αριστερά μας συναντάμε την πρώτη γυάλινη πόρτα η οποία οδηγεί στον χώρο της βιβλιοθήκης. Η βιβλιοθήκη θα περιέχει βιβλία σχετικά με την τέχνη του θεάτρου και την ιστορία του. Εντός του χώρου της βιβλιοθήκης θα υπάρχει και ένας χώρος ξεχωριστός, ο οποίος θα μπορεί να φιλοξενεί έναν μικρό αριθμό ανθρώπων για προβολή κάποιου video σχετικό με το θέατρο. Απέναντι από την πόρτα της βιβλιοθήκης στο διάδρομο, συναντάμε τον χώρο του βεστιαρίου. Εντός του χώρου θα εκθέτονται κουστούμια από θεατρικές ομάδες που έδωσαν παράσταση στο θέατρο μας. Ουσιαστικά θα πρόκειται για έναν εκθεσιακό χώρο που θα εκθέτονται μόνο θεατρικά κουστούμια αναφέροντας και την ιστορία τους. Προχωρώντας πιο πέρα στο διάδρομο εισερχόμαστε, μέσω μιας επιβλητικής γυάλινης πόρτας, εντός του χώρου της καφετέριας. Πρόκειται για ένα αρκετά μεγάλο χώρο σύγχρονης αρχιτεκτονικής και διακόσμησης. Εντός της καφετέριας υπάρχουν τραπέζια χαμηλά που πλαισιώνονται από άνετες καρέκλες αλλά και μπάρες που πλαισιώνονται από ψιλά σκαμπό για εκείνους που θέλουν να πιούν το ρόφημα τους γρήγορα και να πάνε να παρακολουθήσουν την παράσταση. Ο χώρος της καφετέριας συνεχίζεται και εκτός του στεγασμένου κομματιού του κτηρίου. Επεκτείνεται στον ελεύθερο χώρο του ορόφου και φτάνει μέχρι και την μύτη του κτηρίου παρέχοντας μια πολύ ωραία θέα προς τον νέο λιμένα αλλά και προς την γύρο περιοχή. Η λογική τοποθέτησης μπαρών αλλά και κανονικών τραπεζιών συνεχίζεται και σε αυτό το κομμάτι αφήνοντας στον πελάτη να αποφασίσει πως θα απολαύσει την παραγγελία του. Τέλος να αναφέρουμε πως μέσω την καφετέριας μπορούμε να έχουμε πρόσβαση στις τουαλέτες του ορόφου οι οποίες είναι δέκα στον αριθμό, πέντε για κάθε φύλο.

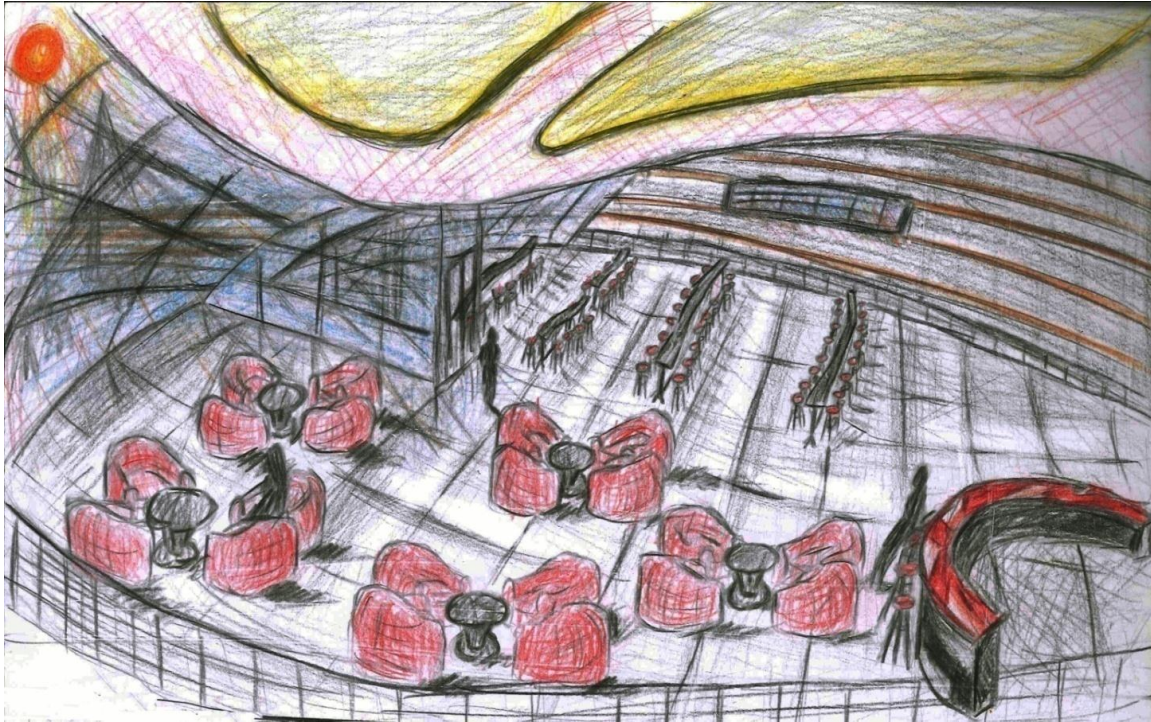

Βεστιάριο - Εκθεσιακός Χώρος

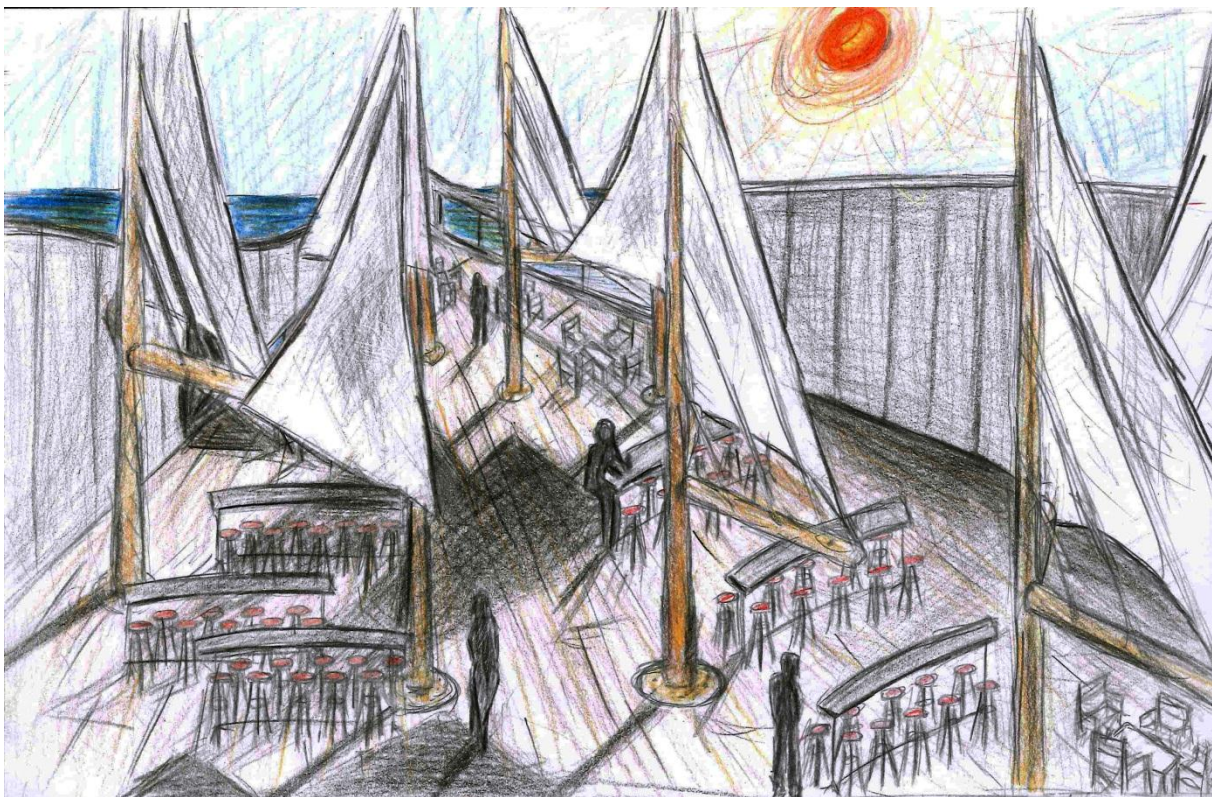
Χώρος Προβολής Βίντεο

Βιβλιοθήκη

Χώρος Καφετέριας (Εσωτερικός Τομέας)

Χώρος Καφετέριας (Εξωτερικός Τομέας)

Υλικά

Όπως και στο ισόγειο, λόγω της πολυχρηστικότητας του ορόφου, τα υλικά θα παρουσιαστούν ανά χώρο.

Βιβλιοθήκη

Η βιβλιοθήκη επιβάλλεται σαν χώρος να είναι φιλόξενος και ζεστός ώστε να ελκύει τον επισκέπτη. Προσεγμένο παρκέ ξύλο ζεστού χρώματος θα τοποθετηθεί στο δάπεδο και σκούρο κόκκινο θα βαφτούν οι σοβαντισμένοι τοίχοι. Τα έπιπλα θα είναι ξύλινα σύγχρονης σχεδίασης με ιδιαίτερη προσοχή στην άνεση που θα παρέχουν. Εντός του χώρου προβολής video θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ηχομονωτική ικανότητα του δωματίου, καθώς οι επισκέπτες της βιβλιοθήκης δεν θα πρέπει να ενοχλούνται από οποιονδήποτε θόρυβο. Ανθεκτική μοκέτα θα τοποθετηθεί στο δάπεδο και στους τοίχους εμφανές ηχομονωτικό υλικό προστατεύοντας την υπόλοιπη βιβλιοθήκη από τους ήχους προβολής των video.

Βεστιάριο

Ο χώρος του βεστιαρίου θα έχει διαφορετικό χαρακτήρα από εκείνον της βιβλιοθήκης. Στο δάπεδο θα τοποθετηθεί συνθετικό υλικό απομιμήσεις μαύρου γυαλιστερού γρανίτη και οι τοίχοι θα βαφτούν στο χρώμα του ανοιχτού γαλάζιου. Η επιλογή του χρώματος έγινε με το σκεπτικό πως ο χώρος θα πρέπει να είναι φωτεινός και ευχάριστος ώστε να παρουσιάζονται σωστά τα θεατρικά κουστούμια εντός των γυάλινων βιτρινών.

Καφετέρια

Το δάπεδο του στεγασμένου κομματιού της καφετέριας θα είναι το ίδιο με αυτό του βεστιαρίου προσφέροντας στον χώρο μια λάμψη. Ο χώρος δεν περιέχει πολλούς τοίχους παρά αυτόν που ξεχωρίζει τη καφετέρια από τους χώρους του βεστιαρίου και της βιβλιοθήκης και θα είναι κόκκινος. Το χρώμα που θα κυριαρχεί στον χώρο θα είναι το κόκκινο καθώς τα έπιπλα θα έχουν σαν βασικό χρώμα το κόκκινο. Σιδερένιο γυαλιστερό κάγκελο από inox θα προστατεύει τους επισκέπτες στις εξωτερικές πλευρές, καθώς ο χώρος αναπτύσσεται ουσιαστικά στην ταράτσα του χώρου παραστάσεων που βρίσκεται στον 1^ο όροφο. Μια μεγάλη κυρτή τζαμαρία θα διαχωρίζει τα δύο μέρη της καφετέριας, η οποία θα προσφέρει ωραία θέα του εξωτερικού περιβάλλοντος και σε εκείνους που θα κάθονται στο στεγασμένο κομμάτι. Βγαίνοντας στο μη στεγασμένο κομμάτι η αίσθηση ότι βρισκόμαστε στην πλήρη ενός караβιού είναι έντονη. Ξύλινο δάπεδο το οποίο θα έχει παλαιωθεί με σωστές τεχνικές θα τοποθετηθεί σε αυτό το κομμάτι. Τέλος, τα υποτιθέμενα κατάρτια ιστιοφόρων που θα υπάρχουν για να παρέχουν σκίαση θα είναι κατασκευασμένα όπως και τα κανονικά. Ο κορμός τους θα είναι ξύλινος και τα πανιά που δημιουργούν την σκίαση, θα είναι караβόπανα. Τα υλικά επιλέχθηκαν και με το σκεπτικό της αντοχής στα καιρικά φαινόμενα και της παρομοιώσεις με τα υλικά ενός κανονικού ιστιοφόρου караβιού.

Τουαλέτες

Οι τουαλέτες δεν θα διαφέρουν από εκείνες του ισογείου, θα κατασκευαστούν με τα ίδια υλικά και θα χρησιμοποιηθούν τα ίδια χρώματα. Το σκούρο χρώμα θα κυριαρχήσει και σε αυτές τις τουαλέτες. Σκούρο γκρι πλακάκι θα καλύπτει το δάπεδο και θα υψώνεται μέχρι 1.40m στον τοίχο. Ανοιχτό γκρι θα είναι ο τοίχος πέραν του 1.40m. Τέλος, οι πόρτες, οι νιπτήρες και οι τουαλέτες θα είναι από inox και στο φυσικό χρώμα του υλικού.

Έπιπλο Καφετέριας (εσωτερικά)

Δάπεδο Βεστιαρίου – καφετέριας

Δάπεδο Βιβλιοθήκης

Δάπεδο καφετέριας

Έπιπλο Καφετέριας

6.6 - Περιγραφή Εξωτερικού Χώρου

Ο σχεδιασμός του περιβάλλοντα χώρου έχει ως σκοπό, σε κάτοψη, να δίνει την εντύπωση ενός караβιού που κινείται στο νερό. Με αυτή την σκέψη τοποθετήθηκε το κτίριο σχεδόν στο μέσο του οικοπέδου και στα πλαϊνά, καθώς και στο πίσω μέρος του, τοποθετήθηκαν χώροι πρασίνου που δίνουν την αίσθηση του νερού που περιβάλλει το καράβι κατά την κίνησή του μέσα σε αυτό.

Οι επισκέπτες του κτηρίου, ερχόμενοι οδικώς από την οδό Ακτή Δυμαίων, εισέρχονται στο χώρο από μια πόρτα η οποία βρίσκεται στο ένα άκρο του μπροστινού μέρους του οικοπέδου και στην συνέχεια κατεβαίνοντας την ράμπα κλίσεως 15% συναντάνε ένα μικρό τούνελ το οποίο τους οδηγεί υπόγεια στον χώρο του parking δυναμικότητας 322 θέσεων στάθμευσης. Ο χώρος στάθμευσης βρίσκεται στο πίσω μέρος του οικοπέδου καθώς και σε αρκετά χαμηλότερο επίπεδο, 2 m κάτω από το 0.00 του οικοπέδου. Ο λόγος που σχεδιάστηκε σε χαμηλότερο επίπεδο από αυτό όλου του οικοπέδου ήταν πως δεν θέλαμε να είναι ορατό από το υπόλοιπο οικόπεδο. Σε αυτό βοηθάνε και τα δέντρα που έχουν τοποθετηθεί εντός του χώρου στάθμευσης. Από το parking οι επισκέπτες έχοντας αφήσει το όχημα τους καταλήγουν σε μια από τις δύο σκάλες ή στην ράμπα για να οδηγηθούν τελικά από μονοπάτια, τα οποία βρίσκονται μέσα σε ένα καταπράσινο τοπίο, σε μια από τις δύο πορείες που εκτείνονται δεξιά και αριστερά του κτηρίου, πορείες οι οποίες τέμνονται στο μπροστινό μέρος του οικοπέδου παράλληλα με τους δύο συγκλίνοντες τοίχους του κτηρίου. Οι δύο αυτοί τοίχοι δημιουργούν την υποτιθέμενη πλώρη του караβιού.

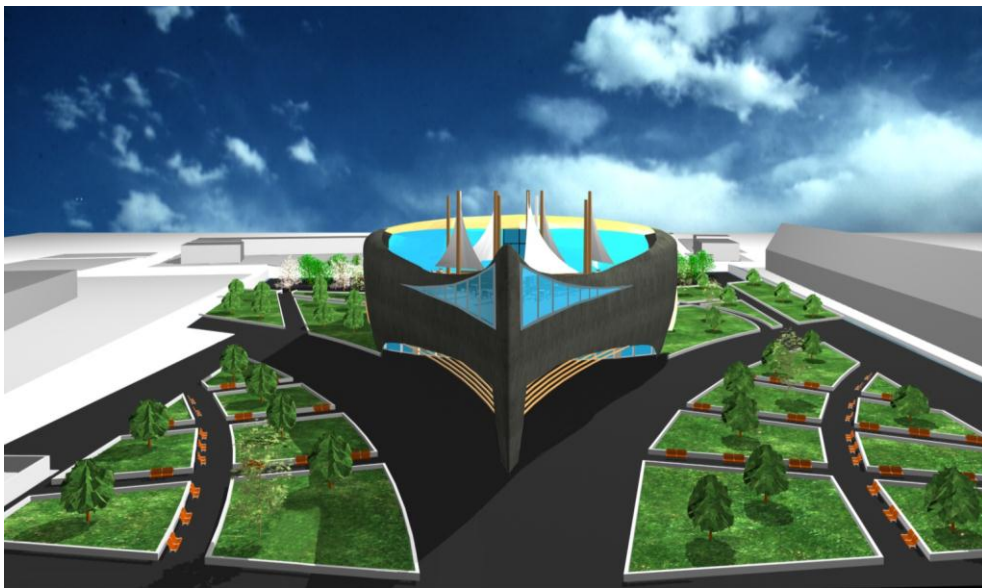

Εξωτερική Άποψη Κτηρίου και Περιβάλλοντα Χώρου

Από την άλλη, οι πεζοί επισκέπτες εισέρχονται στο χώρο από μία πόρτα στο μέσο του μπροστινού μέρους του οικοπέδου, παίρνοντας έτσι θέση στο σημείο όπου τέμνονται οι δύο κύριες πορείες. Από εκεί οι ίδιοι επισκέπτες επιλέγουν αν θα καταλήξουν στον στεγασμένο χώρο που δημιουργούν οι δύο συγκλίνοντες τοίχοι του κτηρίου, πριν την είσοδό τους σε αυτό, ή αν θα προτιμήσουν ένα περίπατο ανάμεσα στα χώρους πρασίνου που βρίσκονται σε όλο το μήκος και των δύο πορειών.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε και την βιοκλιματική άποψη της σχεδίασης του εξωτερικού χώρου. Ένα μεγάλο ποσοστό της έκτασης μας καλύπτεται από πράσινο παρέχοντας στον χώρο δροσιά η οποία είναι απαραίτητη ειδικά στους θερινούς μήνες. Στον χώρο στάθμευσης όπως έχουμε αναφέρει έχουν τοποθετηθεί ψηλά δέντρα τα οποία παρέχουν δροσιά και φρέσκο αέρα, καθώς είναι σημαντικό σε έναν χώρο που μολύνεται από τα καυσαέρια των οχημάτων, ο αέρας να ανανεώνεται συχνά.

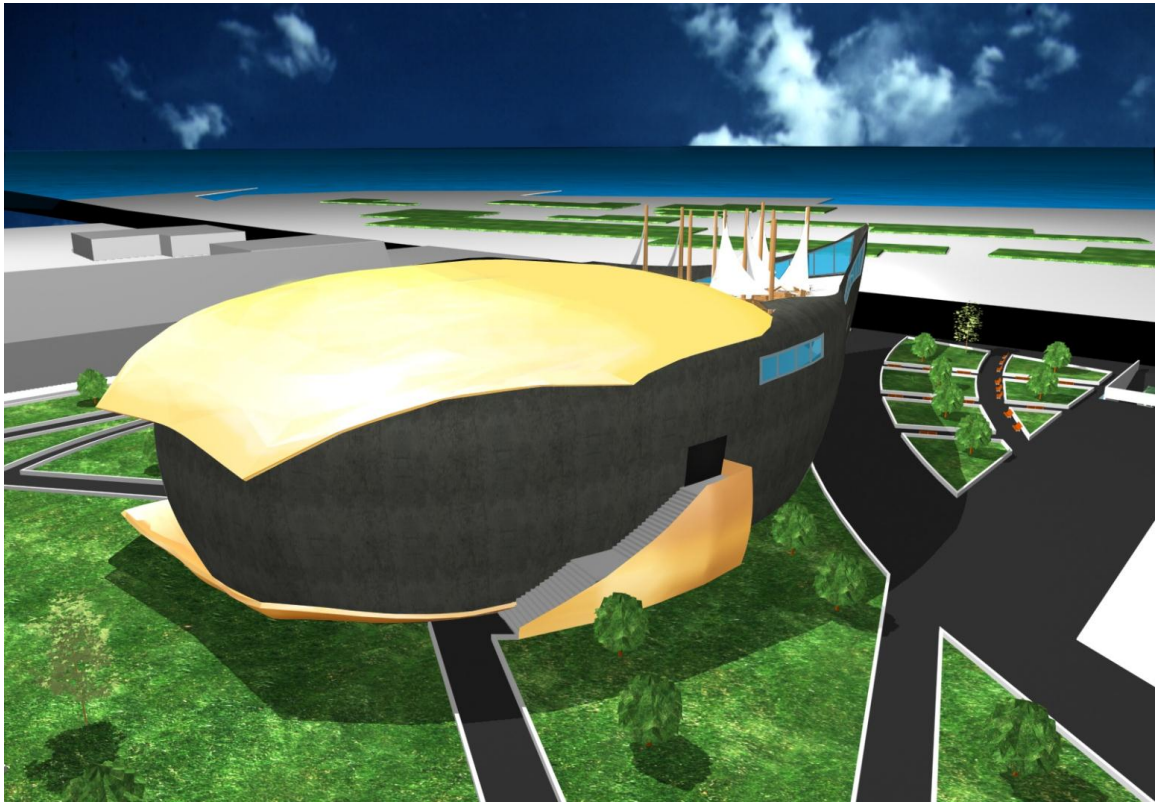
Τέλος όλο το δάπεδο του περιβάλλοντα χώρου θα επιστρωθεί με πέτρινα επεξεργασμένα πλακίδια διαστάσεων 30 x 30 cm τα οποία θα έχουν αρμό μεταξύ τους 3 cm, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα χαμηλής βλάστησης η οποία θα απορροφάει την ανεπιθύμητη αντανάκλαση της θερμοκρασίας που προέρχεται από τον ήλιο τους θερινούς μήνες.

Εξωτερική Άποψη Κτηρίου και Περιβάλλοντα Χώρου

Άποψη από Χώρο Στάθμευσης

Άποψη Περιβάλλοντα Χώρου και Νέου Λιμένα Πάτρας / Μελλοντική Αεροφωτογραφία της Περιοχής

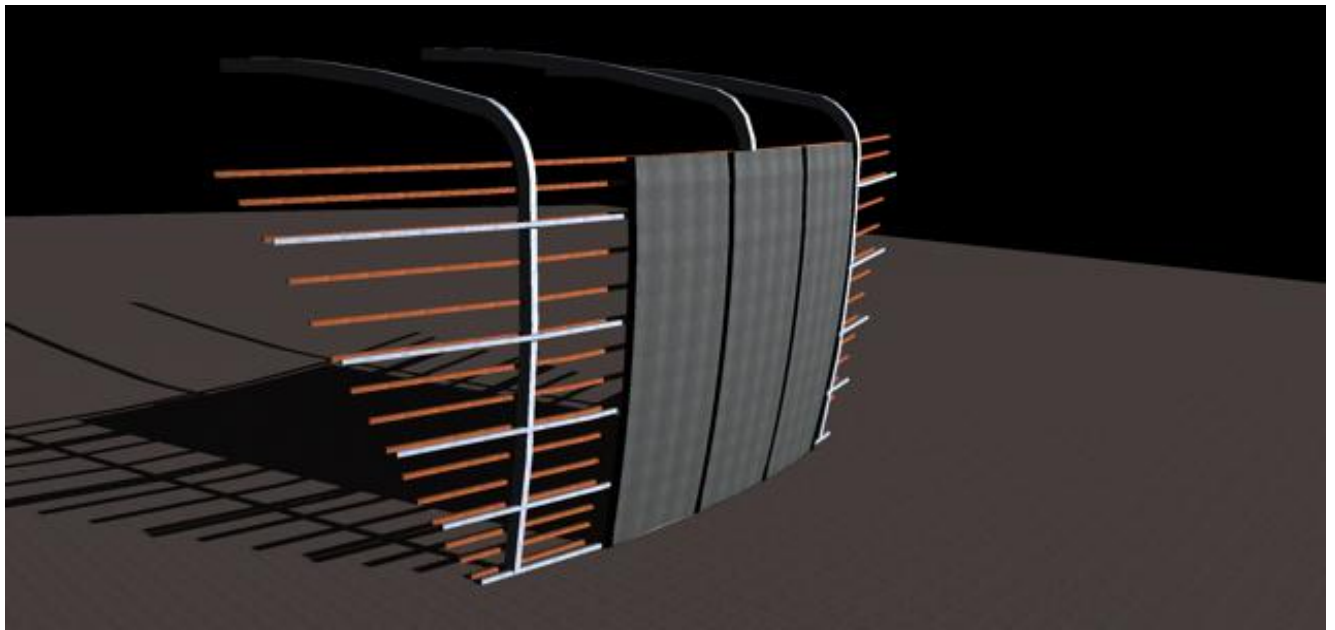

6.7 - Παράμετροι Σχεδίασης

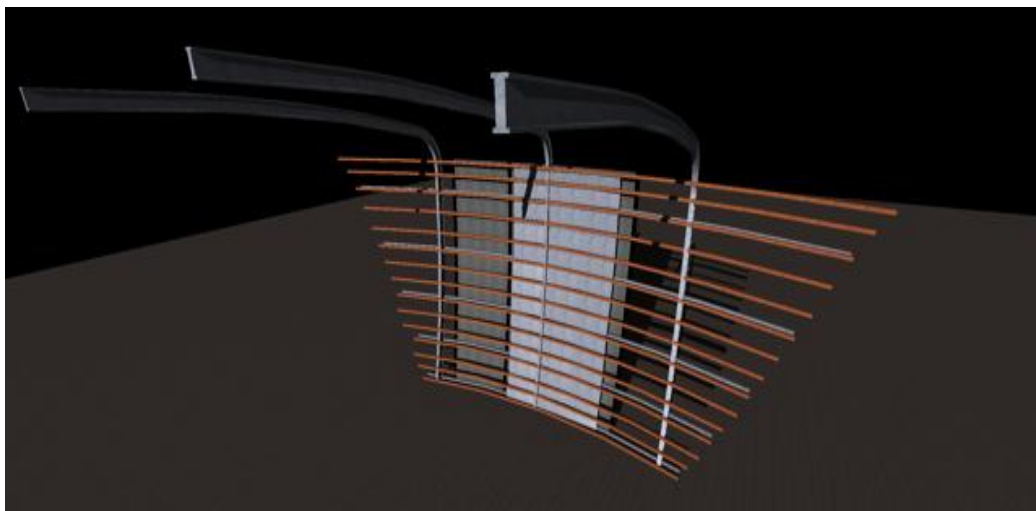
6.7.1 - Σκελετός

Λόγο της ιδιομορφίας του σχεδίου, αποφασίσαμε έναν μοντέρνο τρόπο κατασκευής των εξωτερικών τοίχων που θα μας επέτρεπε την ελεύθερη διαμόρφωση τους, όπως εμείς επιθυμούσαμε. Χρησιμοποιώντας χάλυβα θα κατασκευαστεί ένα μεταλλικό πλέγμα το οποίο θα είναι και ο σκελετός του κτηρίου. Επάνω από τον βασικό σκελετό θα τοποθετηθεί επιπλέον νέος σκελετός ο οποίος θα έχει στόχο να στηρίξει το υλικό κάλυψης του κτηρίου. Αργότερα θα αναφερθούμε πιο συγκεκριμένα για τον τρόπο κατασκευής και τοποθέτησής. Το υλικό που επιλέχθηκε για να καλύψουμε το κτήριο μας είναι ο τιτανιούχος ψευδάργυρος, το πλέων κατάλληλο υλικό πλαγιοκαλύψεων στην σύγχρονη αρχιτεκτονική και ιδίως στα κτήρια με καμπύλες επιφάνειες. Οι λόγοι που επιλέξαμε τον τιτανιούχο ψευδάργυρο ή αλλιώς το VM ZINC, στην παγκόσμια ορολογία, είναι κυρίως και οι λόγοι που το κατέστησαν στην κορυφή των προτιμήσεων από τους αρχιτέκτονες ανά τον κόσμο. Το ελάχιστο βάρος του αλλά και η ελαστικότητά του είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του. Το VM ZINC εκτός από ελαφρύ και ελαστικό είναι και ανθεκτικό στις καιρικές συνθήκες, καθώς με την πάροδο του χρόνου και όσο προσβάλλεται από τον ήλιο, δημιουργεί στην επιφάνειά του μια νέα κρούστα η οποία το βοηθάει να προστατευθεί και να συντηρηθεί από μόνο του σε ένα μεγάλο ποσοστό. Όσο αναφορά την εμφάνισή του, το VM ZINC παράγεται σε σχεδόν οποιοδήποτε χρώμα, στην περίπτωση μας όμως επιλέχθηκε το σκούρο γκρι-ανθρακί. Η τοποθέτηση του είναι απλή και γρήγορη. Όπως αναφέραμε και προηγουμένως, για την τοποθέτηση του υλικού, είναι απαραίτητη η κατασκευή και η τοποθέτηση ενός εκ νέου ελαφριού σκελετού, μη στατικής ικανότητας, επάνω στον βασικό σκελετό. Έτσι λοιπόν αφού κατασκευαστεί ο νέος σκελετός, το υλικό θα τοποθετηθεί επάνω του σε κάθετες λεπτές λωρίδες οι οποίες θα δένουν πάνω στο σκελετό και μεταξύ τους. Εσωτερικά, ο κεντρικός σκελετός αρχικά θα επικαλυφθεί από φύλλα αλουμινίου στο φυσικό τους χρώμα. Επάνω από τα φύλλα του αλουμινίου θα τοποθετηθούν οριζόντιες βέργες ξύλου σε απόσταση μεταξύ τους ώστε ο χώρος να παραπέμπει στον παραδοσιακό τρόπο κατασκευής των ξύλινων πλοίων. Τέλος ανάμεσα στην εξωτερική και εσωτερική πλαγιοκάλυψη θα τοποθετηθούν οι απαραίτητες μονώσεις του κτηρίου.

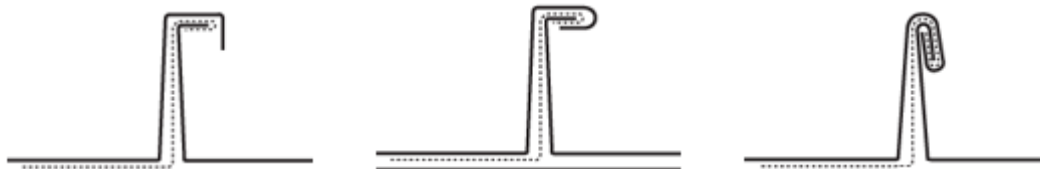

Δομή Σκελετού και Επικάλυψης (Εξωτερική Άποψη)

Δομή Σκελετού και Επικάλυψης (Εσωτερική Άποψη)

Μέθοδος δεσίματος μεταξύ των οριζόντιων λωρίδων

6.7.2 - Ακουστική

Αδιαμφισβήτητα η σημαντικότερη σχεδιαστική παράμετρος για την δημιουργία ολόκληρου του πολυχώρου. Έχοντας άνεση ως προς τα όρια του οικοπέδου, το κτήριο σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω με πυρήνα τον χώρο παραστάσεων. Η αίθουσα όντας σχεδιασμένη ακολουθώντας πολλούς κανόνες ακουστικής και οπτικής, παρέχει υψηλή ακουστική και άριστη οπτική σε όλους, ανεξάρτητα την θέση τους, θεατές. Η μελέτη της ακουστικής του χώρου έγινε με μαθηματική αλλά και σχεδιαστική προσέγγιση.

Μαθηματική

❖ Σύμφωνα με την θεωρία, ένας χώρος παραστάσεων δίχως θεωρεία θα πρέπει να παρέχει 4m^3 για κάθε άτομο εντός της αιθούσης. Σε έναν χώρο δυναμικότητας 680 ατόμων, όπως είναι ο δικός μας, προκύπτει το εξής:

$$680 \times 4\text{m}^3 = 2720 \text{m}^3$$

Ο χώρος μας είναι 2817m^3 και η διαφορά από το μέγιστο σωστό όγκο είναι 97m^3 . Αυτό συνέβη διότι δώσαμε ιδιαίτερη έμφαση στους διαδρόμους εντός της αίθουσας, με αποτέλεσμα να έχουμε αυτόν τον επιπλέον όγκο, ποσό αμελητέο όμως σε σχέση με το σύνολο της αίθουσας.

❖ Σύμφωνα με το διάγραμμα του Beranek για τους βέλτιστους χρόνους αντήχησης προκύπτει πως για έναν χώρο περίπου 2800m^3 , θα πρέπει ο χρόνος αντήχησης να είναι οριακά κάτω του 1 sec. Εφαρμόζοντας τον τύπο του χρόνου αντήχησης προκύπτει το εξής:

$$T_{60}=A \times \log + B \Rightarrow T_{60}=0.22 \times \log 2817 + 0.11 \Rightarrow T_{60}=0.87 \text{ sec}$$

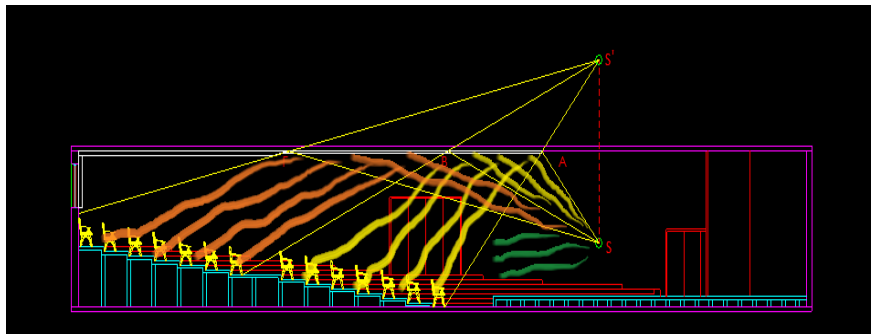
$$T_{60}=A \times \log + B$$

Όπου A και B= συντελεστές από πίνακα.

Σχεδιαστική

❖ Η απορρόφηση του χώρου αν και μειώνει το χρόνο αντήχησης, όταν είναι μεγάλη "πνίγει" πολλούς ήχους και μειώνει την ακουστική ικανότητα του χώρου. Για το λόγο αυτό τα απορροφητικά υλικά χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με τα ανακλαστικά ώστε να έχουμε σαν αποτέλεσμα την ανύψωση της ποιότητας του χώρου. Η τοποθέτηση των ανακλαστήρων και των απορροφητικών υλικών είναι σημαντικός παράγοντας σωστής ακουστικής για κάθε αίθουσα παραστάσεων, καθώς μια λάθος τοποθέτηση μπορεί να ζημιώσει τον χώρο και όχι να τον βοηθήσει. Οι ανακλαστικές επιφάνειες θα πρέπει να τοποθετούνται έτσι ώστε να ανακλούν τον ήχο που προέρχεται από την πηγή και με τον τρόπο αυτό να ενισχύουν τον ήχο που φθάνει στον ακροατή. Για τον υπολογισμό των ανακλαστικών επιφανειών χρησιμοποιείται η εξής μέθοδος:

Για κάθε ανακλαστική επιφάνεια σχεδιάζουμε την εικόνα (S') της πηγής (S) που είναι συμμετρική με αυτήν έχοντας επίπεδο συμμετρίας την επιφάνεια. Στην συνέχεια από κάθε εικόνα φέρουμε ευθείες προς την περιοχή που θέλουμε να ενισχύσουμε τον ήχο. (βλ. εικόνα)

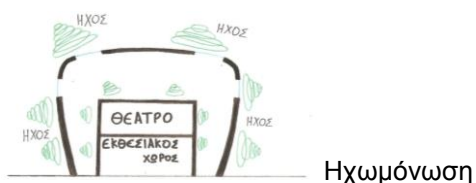
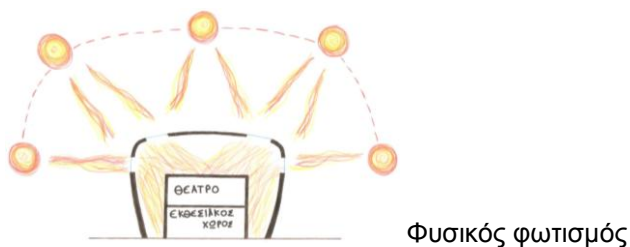
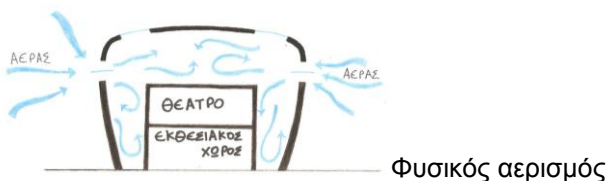
Απεικόνιση της μελέτης τοποθέτησης ανακλαστήρων και της πορείας του ήχου

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα αυτών των σχεδίων αποφασίστηκε η τοποθέτηση δύο οριζοντίων ανακλαστήρων στην οροφή της αίθουσας καθώς και η τοποθέτηση τεσσάρων καθέτων, μικρού μεγέθους, ανακλαστήρων στις δύο μεγάλες πλευρές της αίθουσας. Για να επιτύχουμε ορθότερο αποτέλεσμα τοποθετήσαμε, κυρίως στο πίσω μέρος της πλατείας, απορροφητικές επιφάνειες σε σημεία στα οποία δεν πρέπει να ανακλά ο ήχος, αποφεύγοντας έτσι τα δυσάρεστα σημεία έντασης. Σημεία έντασης ονομάζουμε περιοχές στις οποίες εστιάζει ο ήχος στην πλατεία παραπάνω από το αποδεκτό. Κατά τον υπολογισμό των ανακλαστήρων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι οι μεγάλες καθυστερήσεις των ανακλώμενων ακτινών σε σχέση με τις απευθείας διαδιδόμενες, προκαλούν ηχώ που είναι ανεπιθύμητη.

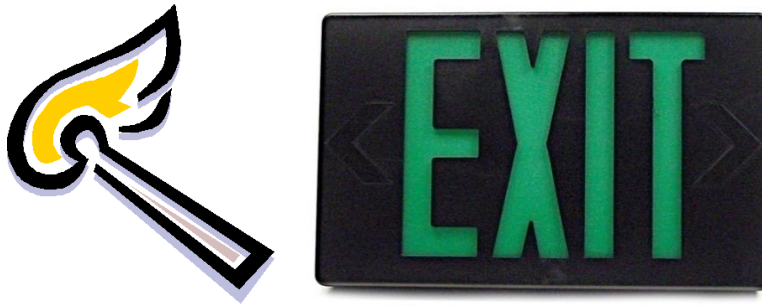
❖ Μέσω σχεδιαστικών κανόνων για την σωστή ακουστική δημιουργήθηκε και η πλατεία του χώρου παραστάσεων. Έχοντας οριακή κλίση 12,6%, τα μάτια κάθε θεατή είναι 15cm υψηλότερα από εκείνον που κάθεται μπροστά του. Τέλος το αμφιθεατρικό σχήμα της πλατείας βοηθάει στην καλύτερη ακουστική, καθώς όσο πιο κοντά κάθεται ο ακροατής στην πηγή, τόσο πιο μεγάλη είναι η ένταση του απευθείας διαδιδόμενου ήχου.

6.7.3 - Δικέλυφος

Μελετώντας κάποιος τα αρχιτεκτονικά σχέδια, θα αντιληφτεί πως ο κύριος όγκος του κτηρίου χωρίζεται σε δύο τμήματα. Ποιο συγκεκριμένα ο χώρος των παραστάσεων δημιουργείται με νέα σειρά τοίχων, εντός των τοίχων που σχηματίζουν το κτήριο εξωτερικά και ο δεύτερος όροφος ουσιαστικά αναπτύσσεται στην απόληξη του θεάτρου. Αυτός ο τρόπος σχεδίασης βοηθάει στον φυσικό φωτισμό και αερισμό του κτηρίου καθώς και στην καλύτερη ηχομόνωση της αίθουσας παραστάσεων. Προστατεύοντας τον χώρο παραστάσεων από οποιαδήποτε μορφή ενόχλησης, όπως του ήχου και του φωτός, παράλληλα βοηθάμε στην φυσική "αναπνοή" του υπόλοιπου κτηρίου. Φυσικός φωτισμός εισέρχεται μέσω των πολλών τζαμαριών που έχουν σχεδιαστεί, όπως στο χώρο υποδοχής του ισογείου, στο δεύτερο όροφο στον χώρο της καφετέρια αλλά και στα δύο μεγάλα κλιμακοστάσια, καθώς η τζαμαρία του ισογείου ακολουθεί την πορεία τους μέχρι και την πλάκα του τελευταίου ορόφου. Δια μέσου των δύο ανοιγμάτων που έχουν δημιουργηθεί στα πλαϊνά του κτηρίου, εκτός από τον επιπλέον φωτισμό, πραγματοποιείτε και ο φυσικός αερισμός καθώς τα παράθυρα αυτά θα έχουν την δυνατότητα να ανοίγουν με βάση τον οριζόντιο άξονά τους μέσω μηχανισμού. Μεγάλες μάζες αέρα θα μπορούν να εισέρχονται εντός του κτηρίου ανάμεσα στα δύο κελύφη καθαρίζοντάς το και αναζωογονώντας τον με φρέσκο αέρα. Τέλος, όπως προαναφέραμε, το δικέλυφος του κτηρίου βοηθάει και στην απομόνωση του θεάτρου από την εξωτερική ηχορύπανση της Ακτής Δυμαίων. Λειτουργώντας ουσιαστικά σαν ένα γιγάντιο ηχομονωτικό υλικό με δύο πλήρη και ένα κενό παρέχει αρκετά μεγάλη ηχομόνωση, καθώς ο ήχος θα πρέπει να διαπεράσει δύο σειρές τοίχων και το εμπόδιο του αέρα ώστε να εισχωρήσει στον χώρο των παραστάσεων.

6.7.4 - Πυρασφάλεια

Η πυρασφάλεια θα πρέπει να είναι ένας σημαντικός παράγοντας σχεδίασης στην σύγχρονη αρχιτεκτονική. Δυστυχώς οι μελέτες πυρασφάλειας για κάθε κτήριο σχεδιάζονται μετά την ολοκλήρωση των αρχιτεκτονικών σχεδίων. Υποστηρίζοντας ιδέες σαν και αυτές, σχεδιάσαμε από την αρχή ένα κτήριο υπολογίζοντας σωστά ανοίγματα, εξόδους διαφυγής και πυροπροστατευμένες οδεύσεις. Το κτήριο ακολουθάει κανόνες πυρασφάλειας όσον αφορά τα ελάχιστα πλάτη διαδρόμων εντός και εκτός της αίθουσας παραστάσεων, όσον αφορά το μέγιστο αριθμό θέσεων που μπορεί να εξυπηρετήσει ο κάθε διάδρομος, όσον αφορά τον ελάχιστο αριθμό τελικών εξόδων, όσον αφορά τον φωτισμό και τη σωστή σήμανση πυρασφάλειας. Θα μπορούσε να γίνει λεπτομερής ανάλυση των κανόνων, όμως θα προτιμήσουμε να αναλύσουμε τα μέτρα που πάρθηκαν κυρίως στον σχεδιαστικό τομέα καθώς είναι πιο ενδιαφέρων. Πιο συγκεκριμένα για την ασφάλεια των επισκεπτών στον εκθεσιακό χώρο, έχουν δημιουργηθεί δύο πυροπροστατευμένες οδεύσεις οι οποίες οδηγούν σε αντίστοιχες στον αριθμό εξόδους κινδύνου στα πλαϊνά του κτηρίου. Οι δύο έξοδοι έχουν τοποθετηθεί εκ διαμέτρου αντίθετα μεταξύ τους ώστε να εξυπηρετούν η κάθε μια τον μισό χώρο στην περίπτωση κινδύνου. Με το ίδιο σκεπτικό, για την ασφαλή διαφυγή των θεατών στην θεατρική αίθουσα, δημιουργήθηκαν δύο επιπλέον κλιμακοστάσια εξωτερικά του κτηρίου τα οποία οδηγούν στο περιβάλλοντα χώρο, παρέχοντας άμεση και ασφαλή διαφυγή. Τέλος ο δεύτερος όροφος μπορεί να μην έχει πρόσβαση στο περιβάλλοντα χώρο μέσω κάποιας εξόδου κινδύνου, ωστόσο έχουν επιλεγεί υλικά, γι αυτόν τον όροφο, με μεγαλύτερη πυραντοχή, έτσι ώστε σε περίπτωση πυρκαγιάς να έχουν το χρόνο οι επισκέπτες να κατέβουν και να βγουν από το κτίριο μέσω των εξωτερικών κλιμακοστάσιων του παρακάτω ορόφου. Ακόμα, σε περίπτωση πυρκαγιάς θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν χώρος ασφαλείας το μη στεγασμένο κομμάτι, στην μύτη του κτηρίου.

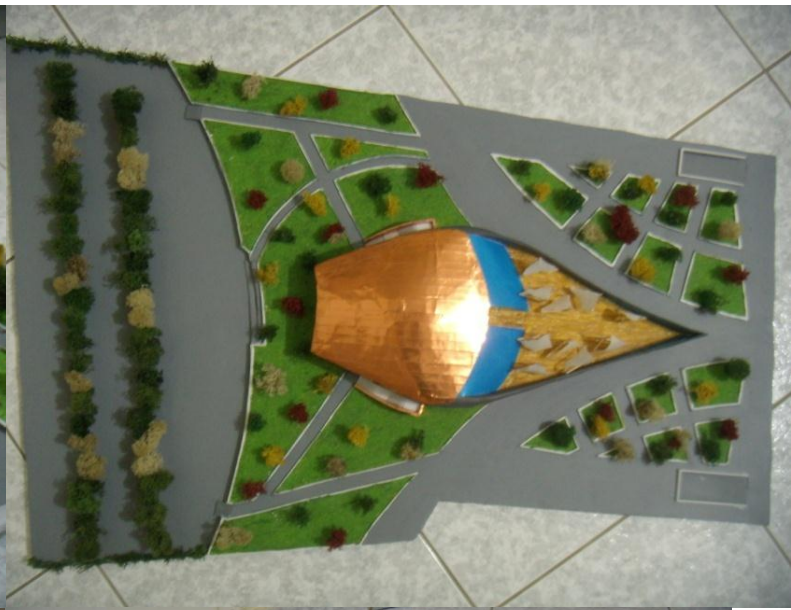
Ο χώρος αυτός όντας ελεύθερος από όλες τις πλευρές, συμπεριλαμβανομένης και τη κάτω του, καθώς και των υλικών του, θα καθυστερήσει να προσβληθεί από την πυρκαγιά που μπορεί να μαίνεται στο υπόλοιπο κτήριο, παρέχοντας στα συνεργεία διάσωσης τον απαραίτητο χρόνο να καταφθάσουν ώστε να ελέγξουν την πυρκαγιά και να απεγκλωβίσουν τυχόν εγκλωβισμένους.

6.7.5 - A.M.E.A.

Κατά την σχεδίαση του κτηρίου θελήσαμε να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην εξυπηρέτηση των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, καθώς δυστυχώς ιδιαίτερα στην Ελλάδα η εξυπηρέτηση των ανθρώπων αυτών υποσκελίζεται. Η εγκατάσταση εξοπλίστηκε πλήρως παρέχοντας απόλυτη δυνατότητα πρόσβασης και ανέσεις για A.M.E.A. Αρχικά, αναφερόμαστε στον εξοπλισμό που υπάρχει στο χώρο στάθμευσης. Μία ράμπα κλίσης 5% ενώνει τα 2m υψομετρικής διαφοράς με περίτεχνο τρόπο. Η είσοδος του ισόγειου δεν εμπεριέχει εμπόδια καθώς το ισόγειο είναι στο +0.00 του οικοπέδου. Οι τουαλέτες του ισόγειου και του δεύτερου ορόφου περιέχουν δύο ειδικούς χώρους για A.M.E.A., μία για κάθε φύλο. Για τις τουαλέτες των A.M.E.A. έχουν προβλεφτεί ξεχωριστές εισοδοί από εκείνες για το υπόλοιπο κοινό καθώς και οι ελάχιστες σωστές διαστάσεις για την εύκολη κίνηση εντός του ειδικού χώρου. Για των χώρο των τουαλετών έχουν προβλεφθεί επίσης μεγάλα ανοίγματα πορτών και διαδρόμων εξασφαλίζοντας ανεμπόδιση και άνετη πρόσβαση. Τέλος, ο απαραίτητος εξοπλισμός υπάρχει και στα κλιμακοστάσια καθώς έχουν τοποθετηθεί ειδικά μηχανήματα μεταφοράς με αποτέλεσμα να επιτυγχάνεται πλήρης και άνετη πρόσβαση μέχρι και τον τελευταίο όροφο.

6.8 - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΑΚΕΤΑΣ

6.9 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΗΓΕΣ

A) Βιοκλιματικός Σχεδιασμός (Περιβάλλον και Βιωσιμότητα)

i) Συγγραφέας : Ελένη Ανδρεαδάκη

ii) Εκδόσεις : University Studio Press

B) Οικοδομική I & II

i) Συγγραφέας : Μηλιωρίτσας-ΕΤΕ

ii) Εκδόσεις : Ευρωπαϊκές Τεχνολογικές Εκδόσεις

Γ) Εφαρμογές Ακουστικής

i) Συγγραφέας : Δημήτρης Σκαρλάτος

ii) Εκδόσεις : Φιλομάθεια

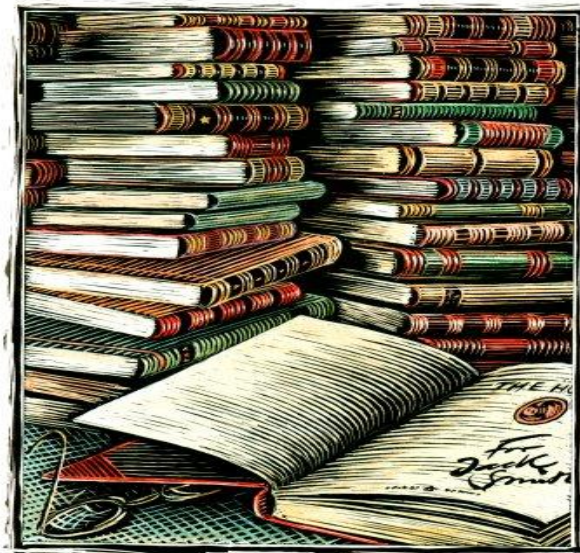
Δ) Τεχνική Ατζέντα ΤΕΕ 2009

Ε) 6^η Πανελλήνια Έκθεση αρχιτεκτονικού Έργου – WALLS

ΣΤ) Σημειώσεις κυρίου Γεωργακόπουλου Παναγιώτη :

α) Εγχειρίδιο Βιοκλιματικού Σχεδιασμού

β) Παθητικά Ηλιακά Συστήματα

6.10 ΔΙΑΔΙΚΤΙΚΟ – ΠΗΓΕΣ

www.egladopoulos.blogspot.com

www.patras.gr

www.dpgr.gr

www.e-patras.gr

www.google.com

www.wikipedia.org

www.badmintontheatre.gr

www.bridgewater-hall.co.uk

www.nationaltheatre.org.uk

www.centeriastate.edu/index.html

www.michanikos.gr

www.mipeco.gr

www.umicore.com

Καθώς και δεκάδες άλλα links, τα οποία μας παρείχαν πληροφορίες που χρειαζόμασταν κατά την διάρκεια της δημιουργίας της εργασίας μας.

6.11 - ΣΧΕΔΙΑ AUTOCAD

